

Piotr Gryszpanowicz

DUMNI Z PŁOCKA

PŁOCK

Piotr Gryszpanowicz

DUMNI Z PŁOCKA

Książka powstała dzięki wsparciu Samorządu Województwa Mazowieckiego

Korekta: **dr Barbara Konarska-Pabiniak**

Autor składa podziękowania wszystkim Urzędom Miast i Gmin oraz Zarządom Dróg za okazaną pomoc i przekazane informacje, dzięki którym mogła powstać ta książka.

W książce wykorzystano materiały udostępnione przez Urząd Miasta Płocka, źródło: www.plock.eu

Fotografie pochodzą ze zbiorów:

Katarzyny Błaszkwicz, Inez Gryszpanowicz, Piotra Kwiatkowskiego, Gminy Dobrzyń nad Wisłą, Urzędu Miasta Włocławek, Urzędu Miejskiego w Krośniewicach, Urzędu Miasta Kutno, Urzędu Miejskiego w Łowiczu, Urzędu Miasta Łodzi, Urzędu Gminy w Ozorkowie, Urzędu Gminy w Bielsku, Urzędu Gminy w Mochowie, Urzędu Gminy Brudzeń Duży, Gminy Stara Biała, Urzędu Gminy Brwinów, Urzędu Gminy Bulkowo, Urzędu Miasta i Gminy w Drobinie, Miasta i Gminy Gąbin, Urzędu Miasta i Gminy w Gliniojecku, Gminy Miasta Gostynina, Gminy Gozdowo, Urzędu Miejskiego w Grodzisku Mazowieckim, Urzędu Miasta Marki, Urzędu Miasta Mława, Gminy Staroźreby, Gminy Bodzanów, Urzędu Miejskiego w Halinowie, Urzędu Miejskiego w Płońsku, Urzędu Miasta Pruszkowa, Miejskiego Zarządu Dróg i Komunikacji w Radomiu, Gminy Radzanowo, Urzędu Miejskiego w Sierpcu, Urzędu Gminy Słubice, Gminy Miasta Sochaczew, Urzędu Miasta Sulejówek, Urzędu Gminy w Szczawinie Kościelnym, Urzędu Miejskiego w Suwałkach, Zarządu Dróg i Zieleni w Gdyni, Urzędu Miasta Czeladź, Miejskiego Zarządu Dróg i Transportu w Częstochowie, Urzędu Miejskiego w Gliwicach, Urzędu Miejskiego w Sosnowcu, Urzędu Miejskiego w Gnieźnie, Zarządu Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ w Poznaniu, Zarządu Dróg i Transportu Miejskiego w Szczecinie.

Copyright by Towarzystwo Techniczne w Płocku

Copyright by Piotr Gryszpanowicz

Wydawca: **ROAD GROUP Piotr Gryszpanowicz**

ISBN 978-83-945291-0-9

Skład, łamanie i projekt graficzny: **Magdalena Galat**

Druk i oprawa: **Mediakolor**

Na okładce grafika **Roberta Parzychowskiego**

DUMNI Z PŁOCKA

*Ze wszystkich rodzajów sławy
najpiękniejszym jest
własnym zasłużyć się Rodakom*

Wincenty Hipolit Gawarecki – 1817

Drodzy Czytelnicy,

województwo mazowieckie ma wielowiekową i wielokulturową tradycję. Przykład Płocka jest tu znamieny – ciekawa historia i różnorodne dziedzictwo kulturowe, współistniejące z malowniczym krajobrazem, stanowią niezaprzeczalną wartość tego wyjątkowego miasta. Także bliskiego mi osobiście.

Dzieje tych terenów są bardzo bogate i po dziś dzień możemy zaobserwować wiele świadectw różnorodnej, wspaniałej przeszłości, szczególnie w aspekcie kulturalnym. Do przebogatej historii tego terenu nawiązują m.in. liczne zabytki. Stanowią one materialne świadectwo przeszłości, niezwykle cenne pod względem historycznym i artystycznym. Nie zapominajmy też o ludziach – płocczanach, ambitnych i działających aktywnie na rzecz rozwoju swojej lokalnej ojczyzny oraz utrzymania jej niepowtarzalnego, wspaniałego charakteru. Wreszcie, należy podkreślić, że Płock bardzo intensywnie się rozwija i modernizuje, będąc niezwykle ważnym w skali kraju ośrodkiem gospodarczym i naukowym. Tak wielki potencjał miejsca może stanowić wzór i inspirację dla innych miast, o czym świadczy fakt, że w wielu miejscowościach polskich nadaje się ulicom nazwy na cześć Płocka. Miasto zostało w ten sposób uhonorowane w blisko 70 miejscowościach w kraju. O tym i wielu jeszcze ciekawostkach przeczytamy w niniejszej książce, która zrodziła się z pasji i miłości do pięknego miasta, jakim jest Płock.

Publikacja powstała w wyjątkowym roku – 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości, wpisując się w upamiętnienie historyczno-kulturowego dziedzictwa miasta na tle dziejów Polski.

Zapraszam nie tylko sympatyków historii do inspirującej literackiej podróży i poznawania dziejów naszego regionu. Życzę przyjemnej lektury!

Z pozdrowieniami

Adam Struzik

Marszałek Województwa Mazowieckiego

Drodzy Czytelnicy,

przed Państwem książka nietypowa ze względu na poruszany temat. Zajmuje się ulicami, które noszą nazwę naszego miasta, czyli ulicami Płockimi.

Jesteśmy dumni z Płocka, z jego historii, tradycji i pięknego położenia. Dla nas taki wybór jest oczywisty i trafiony. Chcielibyśmy wiedzieć nie tylko ile jest takich ulic, ale co kierowało mieszkańcami i włodarzami innych miejscowości, że wybrali Płock na ich patrona. Jak kojarzy się nasze miasto i jakie wzbudza uczucia? Odpowiedzi na te i inne pytania znajdziemy na kolejnych stronach.

Ten interesujący pomysł – napisania książki o Płocku, ale widzianym z innej perspektywy – przyszedł do głowy płockiemu inżynierowi i miłośnikowi dziejów miasta Piotrowi Gryszpanowiczowi. Doceniam, że autor kolejny raz – po książkach o historii płockich ulic i mostów – wziął na warsztat nasze miasto, aby odkrywać przed płocczanami kolejne ciekawostki i fakty.

Życzę udanej lektury! Być może zainspiruje Państwa do podróżowania i odwiedzania płockich ulic.

*Andrzej Nowakowski
Prezydent Miasta Płocka*

Drogi Czytelniku,

Jeżeli jesteś płocczaninem, to pewnie wiesz, że mieszkasz w mieście wyjątkowym. Bogata tradycja, przepiękna architektura i malownicze tereny otaczające miasto to powód do zazdrości dla większości Polaków, a dla nas – płocczan – powód do dumy. To właśnie lokalna duma była dla autora punktem wyjścia do napisania tej niezwykłej książki.

Jest to opowieść nie tylko o sposobie postrzegania Płocka przez mieszkańców innych miejscowości. Nie tylko o tym, że nadając im ulicom nazwę naszego miasta, wyrazili uznanie dla jego historii i kultury. To także opowieść o tym jak my, płocczanie, patrzymy na miejsce, w którym żyjemy i być może, jak bardzo go nie doceniamy.

Opracowanie, które Czytelniku trzymasz w dłoniach jest hołdem złożonym przez autora współczesnemu lokalnemu patriotyzmowi. To głęboki ukłon w kierunku bogatej, ponadtysiącletniej historii Płocka. To także wyraz uznania dla ludzi, którzy ją tworzyli.

Na uwagę zasługuje wkład, jaki Piotr Gryszpanowicz wnosi w sposób postrzegania przez płocczan naszej małej ojczyzny. Dokonuje on przesunięcia w myśleniu o miejscu, w którym dane jest nam mieszkać i skłania do refleksji nad jego charakterem.

Ponieważ jestem emocjonalnie związany z tym miastem, ta książka ma dla mnie wymiar osobisty i jest mi niezwykle miło, że mogę napisać do niej słowo wstępu. Mam nadzieję, że lektura ta umocni naszą dumę nie tylko z Polski czy Mazowsza, ale że wszyscy będziemy właśnie „Dumni z Płocka”.

Tomasz Kominek

*Dyrektor plockiej Delegatury Urzędu Marszałkowskiego
Województwa Mazowieckiego*

O Płocku

Płock to miasto na prawach powiatu, położone w centrum Polski, około 110 km na zachód od Warszawy, na terenie województwa mazowieckiego. Geograficznie Płock jest usytuowany na pograniczu Kotliny Płockiej i Pojezierza Dobrzyńskiego.

Nasi przodkowie, doceniając walory obronne miejsca, ulokowali swój gród na wysokim brzegu Wisły. W średniowieczu Płock był jednym z ważniejszych ośrodków administracyjnych i kulturalnych na ziemiach polskich, a na przełomie XI i XII wieku – faktyczną stolicą Polski. W Kaplicy Królewskiej Bazyliki Katedralnej znajduje się sarkofag ze szczątkami ówczesnych władców: Władysława I Hermana i Bolesława III Krzywoustego. Zamek był niegdyś siedzibą książąt mazowieckich, a obecnie, nieprzerwanie od 1075 roku, w Płocku urzędują biskupi. Prawa miejskie Płock otrzymał w 1237 roku, czyli 20 lat wcześniej niż Kraków.

Pośród innych nadwiślańskich miast Płock wyróżnia wyjątkowo malownicze położenie na stromej, 52 metrowej skarpie, zwanej Wzgórzem Tumskim. Panorama Płocka od strony Wisły urzeka swą urodą. Ze skarpy rozciąga się malowniczy widok na szeroko rozlane wody rzeki, która ma w tym miejscu prawie półtora kilometra szerokości i zachowała niemal pierwotny charakter.

Nazwa miasta Płocka pochodzi prawdopodobnie od dawnego słowa płota, czyli szeroko rozlany nurt wody z mieliznami i piaszczystymi łachami lub od wyrazu płot, prastarego określenia oznaczającego ongiś tratwę.

Obecnie Płock liczy około 120 tysięcy mieszkańców. To miasto akademickie, w którym studenci kształcą się w czterech wyższych uczelniach (filia Politechniki Warszawskiej, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa, Szkoła Wyższa Pawła Włodkowica, Wyższe Seminarium Duchowne).

Płock to również silny ośrodek gospodarczy o zróżnicowanej strukturze branżowej, zorientowany na innowacyjność, nowoczesne technologie i sukces w biznesie. W mieście dominuje przemysł paliwowo-energetyczny i chemiczny. Tu ma swoją siedzibę Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A. – potentat na rynku paliwowym w Polsce i jedna z największych tego typu firm w Europie Środkowo-Wschodniej, PERN S.A., w branży chemicznej działa także Basell Orlen Polyolefins. Dobrze rozwija się przemysł spożywczy (Dr Oetker), maszynowy (New Holland) oraz odzieżowy (Levi Strauss).

Płock to idealne miasto na weekend, pełne uroku i historycznych ciekawostek, cennych zabytków i atrakcyjnych miejsc. Bazylika Katedralna, skarbiec w Muzeum Diecezjalnym, kolekcja secesji w Muzeum Mazowieckim, niedawno otwarte Muzeum Żydów Mazowieckich, najstarsza szkoła w Polsce „Małachowianka” z pieczołowicie odrestaurowaną dawną Kolegiatą św. Michała i Kolegium Jezuickim, Stary Rynek z Ratuszem – to tylko niektóre z miejsc, które koniecznie trzeba zobaczyć.

Warto wybrać się tu z całą rodziną, gdyż i na dzieci czeka wiele atrakcji, wśród których największą jest Ogród Zoologiczny, przepięknie ulokowany na opadających ku Wiśle tarasach. Żyje w nim ponad 3,5 tysiąca zwierząt reprezentujących 300 gatunków. Są tu między innymi ssaki kopytne, kangury, dzikie koty, pandy małe, a także słonie, żyrafy, pingwiny i najmniejsze małpki świata – tamariny i marmozety. Na terenie ogrodu są też inne atrakcje, jak park linowy, kolejka tyrolska czy ścianka wspinaczkowa. Raz w roku latem ogród otwarty jest także w nocy, przyciągając kilkuset sympatyków imprezy pod nazwą ZOONOC. I nie trzeba jechać na koniec świata, by znaleźć się w prawdziwej dżungli, w której na śmiałków czekają węże, jaszczurki i piękne motyle.

Do ZOO można dojechać oryginalną kolejką turystyczną – Ciuchcią Tumską, w której głos lektora opowie o mijających zabytkach. Kiedy zjedziemy kolejką w dół, nad Wisłę i zalew Sobótka – posłuchamy legendy o pięknej dziewczynie i zakochanym w niej smoku. Na bulwarze nadwiślańskim czeka kolejna atrakcja: 365-metrowe moło zakończone okrągłą, przeszkloną kawiarnią.

PŁOCK

W Płocku znajduje się hala sportowo-widowiskowa Orlen Arena z widownią na 5,5 tysiąca osób, trzy stadiony, trzy pływalnie, hala sportowa ze ścianką wspinaczkową, skate park, korty tenisowe, przystań jachtowa i lotnisko aeroklubu, a zimą lodowisko.

Dumą miasta są szczypiorniści Orlen Wisły Płock, jedna z najlepszych drużyn piłki ręcznej w kraju, wielokrotni Mistrzowie Polski. Natomiast Stadion im. Kazimierza Górskiego to miejsce zmagania ekstraklasowej drużyny piłki nożnej Wisły Płock. Miasto ma również olimpijczyków i medalistów Mistrzostw Świata i Europy w innych dyscyplinach sportowych, takich jak: sztuki walki, wioślarstwo, tenis osób niepełnosprawnych, motoparalotniarstwo.

Bogaty jest kalendarz letnich imprez kulturalnych w Płocku. PIKNIK EUROPEJSKI, JARMARK TUMSKI i DNI HISTORII PŁOCKA, WIANKI i DZIEŃ WISŁY, RYNEK SZTUKI, VISTULA FOLK FESTIVAL, SKARPA – festiwal twórczości Stefana Themersna – to nazwy tylko niektórych wydarzeń, w których chętnie uczestniczą zarówno płocczanie, jak i turyści.

Wielu fanom muzyki Płock kojarzy się właśnie z festiwalami na pięknej nadwiślańskiej plaży, w sąsiedztwie majestatycznych zabytków. W tej niepowtarzalnej scenerii odbywają się co roku międzynarodowe imprezy muzyczne, takie jak: AUDIO-RIVER czy POLISH HIP – HOP FESTIVAL.

Barwy, herb i logo miasta

Ustalenie barw miasta nastąpiło 15 grudnia 1938 roku podczas obrad Rady Miejskiej. Z uzasadnienia przedstawionego przez referenta Zarządu Miejskiego Konstantego Bolesty Modlińskiego wynikało, że barwy miasta winny być ustalone na wzór barw miasta Krakowa od dawnego munduru wojewódzkiego, uchwalonego na Sejmie w 1776 roku. Mundur taki nosiła szlachta, a później również zamożniejsze mieszczaństwo. Był to mundur w kolorach: jasnoszafirowym z wypustkami szkarłatnymi (kontusz) i słoniastym (żupan). Wynika z tego, że kolory miejskie powinny być żółto-niebieskie z wypustką czerwoną pośrodku. Zgodnie z tym Rada Miejska uchwaliła jednomyślnie następujący wniosek: *W myśl punktu 1 i 4 pisma okólnego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1935 roku o herbach związków samorządowych Nr SS/32/25/10 Dz. Urz. Spr. Wew. Nr 24 z 1935 r., Rada Miejska imieniem Gminy miasta Płocka uchwała po raz drugi wizerunek herbu płockiego wg załączonego wzoru (...). Ponadto opierając się na barwach dawnego munduru wojewódzkiego, ustanowionego przez Sejm Polski w 1776 r. dla Województwa Płockiego, Rada Miejska uchwała barwy miasta w kolorach żółto-niebieskim z czerwonym szlakiem pośrodku.*

Obecny herb Płocka nawiązuje do najstarszej pieczęci miasta z XIV wieku, znanej z kilkunastu odcisków w ciemnozielonym wosku na dokumentach i listach burmistrza i rady miasta Płocka. Bartosz Paprocki, autor wydanej w Krakowie w 1584 roku herbarza, pisał, że Płock *nosi za herb trzy wieże w jednej bramie*, a grafik jego dzieła przedstawił na tarczy herbowej trzy oblankowane baszty miejskie ponad murem z blankami i otwartą bramą z uniesioną kratą. W Królestwie Polskim na pieczęciach wszystkich miast wprowadzono natomiast zamiast herbów miejskich godła państwowe. Dopiero po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku miasta polskie powróciły do swych dawnych herbów. W Płocku wprowadzono na pieczęciach urzędów samorządowych dawny herb miasta, przyjmując interpretację arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego. W późniejszej wersji herbu, w związku z nadaniem Płockowi w 1921 roku Krzyża Walecznych, uniesiono kratę w bramie miejskiej, a w jej prześwicie umieszczono rysunek tego odznaczenia państwowego. W użyciu był również herb bez Krzyża Walecznych. Następne zmiany elementów herbu miały miejsce w 1933 i 1938 roku. W 1950 roku w wyniku uchwalenia ustawy o terenowych organach jednolitej władzy państwowej, na pieczęci wszystkich miast polskich wprowadzono wizerunek godła państwowego.

Dzisiejszy herb Płocka przedstawia na czerwonej tarczy herbowej umocniony blankami biały średniowieczny mur miejski z otwartą bramą, nad którą znajduje się trójkątny szczyt katedry z czarną rozetą, zwieńczony złotym krzyżem. Po obu stronach katedry widnieją dwie białe wieże, z czterema czarnymi oknami i trójkątnymi daszkami w kolorze niebieskim, ze złotymi zakończeniami w kształcie kuli. Płock ma także Wielki Reprezentacyjny Herb, na który składają się podstawowa wersja herbu oraz umieszczona ponad nim złota korona z szarfami w kolorach miasta: złotym, czerwonym i niebieskim. Pod herbem widnieje zielona gałązka z zawieszonymi odznaczeniami: Krzyżem Grunwaldu III klasy i Krzyżem Walecznych, pod którymi umieszczono białą wstęgę z dewizą miasta: *Virtute et labore augere* (Męstwem i pracą wzbogacać).

Logo Miasta Płocka stanowi stylizowany obraz trzech wież Wzgórza Tumskiego umieszczonych nad obrazem mostu na Wiśle, podpisany nazwą miasta.

Hejnał płocki

Jednym ze znaków rozpoznawczych miasta jest hejnał, wykonywany przez trębacza, z przerwami od 1937 roku. Jego historia nie jest tak stara, jak hejnału krakowskiego, którego początki sięgają czasów średniowiecznych. Myśl opracowania hejnału płockiego powstała z chwilą odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku. Urzeczywistniła się ona dopiero w 1937 roku w wyniku ogłoszenia konkursu. Ogółem na konkurs wpłynęło pięć utworów, w tym cztery autorstwa ks. Kazimierza A. Starościńskiego, profesora śpiewu w Seminarium Duchownym oraz piąty kompozytora Faustyna Piaska. Jury pod przewodnictwem mec. Kazimierza Mayznera, po wysłuchaniu wszystkich utworów i zasięgnięciu opinii znanej pianistki, Janiny Grabowskiej-Kuczewskiej, zdecydowało, że hejnałem płockim będzie jedna z melodii skomponowanych przez ks. Starościńskiego.

Obecnie hejnał odgrywany jest z wieży Ratusza. Tak dzieje się od 1998 roku, czyli od uroczystego otwarcia Starego Rynku po przebudowie Ratusza i placu. Hejnał odgrywany jest na żywo, dwa razy dziennie (o godz. 12 i 18) przez Hejnalistę Miejskiego, który jest ubrany w parady mundur strażników miejskich.

Dodatkową atrakcją po odegraniu hejnału o godz. 12 jest prezentacja sceny pasowania Bolesława III Krzywoustego na rycerza przez jego ojca Władysława Hermana. Scena ta z udziałem 15-letniego wówczas Bolka faktycznie miała miejsce w Płocku, na dziedzińcu zamku książęcego, w 1100 roku. Obaj książęta, władcy Polski, pochowani są w katedrze płockiej.

Kalendarium historyczne

X - XI w.	Budowa drewnianego grodu, wczesnopiastowskiego centrum administracyjnego.
połowa XI w.	Pierwsze monumentalne budowle kamienne (kaplica grodowa).
1039–1047 r.	Płock – centrum samodzielnego organizmu państwowego pod rządami Masława.
1075 r.	Erygowanie diecezji płockiej.
1102 r.	W Płocku umiera i zostaje pochowany władca Polski, książę Władysław Herman.
1138 r.	Po śmierci (pochowanego w Płocku) księcia Bolesława III Krzywoustego – władcy Polski, Płock staje się jedną z dzielnic książęcych.
1144 r.	Poświęcenie wzniesionej z fundacji biskupa Aleksandra z Malonne kamiennej bazyliki katedralnej.
1180 r.	Pierwsze wzmianki o istnieniu w Płocku kolegiaty pw. św. Michała, przy której funkcjonowała szkoła typu trivium (dzisiejsza Małachowianka).
1237 r.	Konrad I Mazowiecki na części swoich gruntów i w oparciu o własne prawo lokuje miasto Płock, co zostaje potwierdzone dokumentem przez biskupa Piotra I.
1351–1370 r.	Za panowania Kazimierza Wielkiego Płock wraz z całym Mazowszem staje się lennem państwa polskiego. Miasto zostało otoczone wówczas murami obronnymi.
1405 r.	Księżna Aleksandra (siostra króla Władysława Jagiełły i żona księcia płockiego Ziemowita IV) funduje szpital pw. Św. Trójcy.
1435 r.	Władysław I, książę mazowiecki, nadaje Płockowi pełne prawo chełmińskie.
1495 r.	Po bezpotomnej śmierci ostatniego księcia płockiego Janusza II Płock wraz z całym Mazowszem zostaje wcielony do Korony Polskiej.
3 maja 1498 r.	Król Jan Olbracht nadaje miastu przywilej, na mocy którego zarząd miasta buduje w Płocku pierwsze wodociągi.
1526 r.	W czasie największej epidemii umiera ok. 1100 osób (30 % ludności).
1545 r.	Wielki pożar niszczy całe ulice: Dobrzyńską, Piekarską i Nadwiślańską.
1 sierpnia 1558 r.	Płock otrzymuje od króla Zygmunta II Augusta przywilej swobodnego wyboru burmistrza i wójta.
1657 r.	Wojska szwedzkie pod dowództwem króla Karola Gustawa grabią doszczętnie Płock, niszcząc przy tym zamek, domy mieszczańskie i szpital.
1731 r.	W wyniku erozji skarpy płockiej do Wisły osuwa się niemal cała ul. Nadwiślańska, m.in. z częścią kościoła farnego.
1793–1806 r.	Po drugim rozbiórce Polski Płock znalazł się pod okupacją Pruską. Został siedzibą władz kamery i regencji.
1803 r.	W wyniku realizacji planu Schmidta, władze pruskie przystępują do rozbudowy Płocka pomiędzy nowo wytyczonymi ulicami: od Tumskiej po Kilińskiego.
1807 r.	Płock zostaje stolicą departamentu w Księstwie Warszawskim.
1812 r.	Otwarcie stałego budynku teatru w Płocku.
1815 r.	Płock stał się miastem wojewódzkim w Królestwie Polskim.
1820 r.	Założenie Towarzystwa Naukowego Płockiego.
23 września 1831 r.	W Ratuszu płockim obraduje ostatnia sesja sejmu powstańczego Królestwa Polskiego.
1837 r.	Płock został stolicą guberni.
15 maja 1863 r.	Przy placu koszarowym za rogatekami płońskimi rozstrzelano powstańczego naczelnika województwa płockiego, generała Zygmunta Padlewskiego.
1869 r.	Zorganizowanie spółdzielczego Stowarzyszenia Spożyców „Zgoda”, jednej z pierwszych spółdzielni na ziemiach polskich.

1874 r.	Utworzenie Ochotniczej Straży Ogniowej.
1885 r.	Powołanie do życia Towarzystwa Wioślarskiego Płockiego.
1911–1913 r.	Budowa zespołu klasztorno-katedralnego mariawitów.
1913 r.	Utworzenie Towarzystwa Technicznego w Płocku.
1915 r.	Zajęcie Płocka przez oddziały niemieckie.
1916 r.	Oddanie pierwszego stałego mostu przez Wisłę.
1918 r.	Rozbrajanie Niemców, Płock został siedzibą powiatu.
18–19 sierpnia 1920 r.	Obrona mieszkańców Płocka przed atakiem Rosjan podczas wojny-polsko bolszewickiej.
10 kwietnia 1921 r.	Marszałek Józef Piłsudski odznacza Płock Krzyżem Walecznych za bohaterską obronę podczas wojny polsko-bolszewickiej w sierpniu 1920 roku.
1923 r.	Do Płocka zostaje włączone Radziwie – obecna lewobrzeżna część miasta.
1937–1938 r.	Wybudowano stały most drogowo-kolejowy na Wisłę.
8 września 1939 r.	Zajęcie Płocka przez oddziały hitlerowskie.
marzec 1941 r.	Oddziały SS wysiedlają (przenosząc do obozów zagłady) całą ludność żydowską Płocka stanowiącą wówczas czwartą część mieszkańców miasta.
21 stycznia 1945 r.	Ucieczka Niemców i wyzwolenie miasta.
1951 r.	Decyzja o utworzeniu Płockiego Ogrodu Zoologicznego.
5 stycznia 1959 r.	Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów o lokalizacji w Płocku kombinatu rafinerijno-petrochemicznego.
1967 r.	Utworzenie Filii Politechniki Warszawskiej.
1973 r.	Oddanie do użytku szpitala na Winiarach.
1975–1998 r.	Płock stolicą województwa.
7–8 czerwca 1991 r.	Z pielgrzymką do Płocka przybywa Ojciec Św. Jan Paweł II.
1 stycznia 1997 r.	Do miasta zostają przyłączone nowe tereny, jego powierzchnia zwiększa się do 8806 ha.
1999 r.	W wyniku połączenia Petrochemii Płock S.A. i CPN powstaje Polski Koncern Naftowy.
30 kwietnia 2000 r.	Papież Jan Paweł II ogłasza świętą siostrę Faustynę Kowalską, która 22 lutego 1931 roku miała w Płocku pierwsze objawienie Jezusa Miłosiernego.
2007 r.	Oddanie do użytku mostu Solidarności.
2008 r.	Oddanie do użytku nowego amfiteatru.
2009 r.	Płock nagrodzony Plakietą Honorową Rady Europy.
2010 r.	Oddanie do użytku Hali Widowiskowo-Sportowej Orlen Arena.
2011 r.	Oddanie do użytku moła na Wisłę.
2013 r.	Otwarcie Muzeum Żydów Mazowieckich.
2014 r.	Oddanie do użytku nowego Dworca PKP/PKS.
2015 r.	Rewitalizacja zabytkowych budynków dawnego Kolegium i dawnej Kolegiaty św. Michała w LO im. Marszałka St. Małachowskiego.

PŁOCK

Honorowi Obywatele Miasta Płocka

Józef Piłsudski (1867–1935)

Honorowy Obywatel Płocka od 8 kwietnia 1921 roku. Twórca niepodległej Polski, założyciel Legionów Polskich i Polskiej Organizacji Wojskowej, od 1918 roku naczelny wódz armii polskiej, w latach 1918–1922 naczelnik państwa, pierwszy Marszałek Polski (1920 rok), dwukrotny premier Polski (1926–1928 i 1930 rok). 10 kwietnia 1921 roku odznaczył Płock Krzyżem Walecznych za bohaterską obronę podczas wojny polsko-bolszewickiej.

Ignacy Mościcki (1867–1946)

Honorowy Obywatel Płocka od 10 lipca 1929 roku. Prezydent Rzeczypospolitej w latach 1926–1939, chemik, profesor Politechniki Lwowskiej, członek Polskiej Akademii Umiejętności, współtwórca polskiego przemysłu chemicznego po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku. Uczeń płockiego Gimnazjum Gubernialnego.

Antoni Julian Nowowiejski (1858–1941)

Honorowy Obywatel Płocka od 1 lipca 1931 roku. Biskup płocki od 1908 roku, historyk, autor prac m.in. z dziejów Płocka. Uczeń płockiego seminarium duchownego, którego później był profesorem i rektorem. Zreformował płocką diecezję, założył niższe seminarium duchowne. W 1940 roku aresztowany przez Niemców i zamordowany w obozie koncentracyjnym Soldau (Działdowo). W 1999 roku ogłoszony błogosławionym przez Jana Pawła II.

Wacław Lachman (1880–1963)

Honorowy Obywatel Płocka od 9 czerwca 1934 roku. Kompozytor, pedagog, dyrygent, działacz społeczny i założyciel chóru „Harfa”. Urodził się w Płocku, gdzie ukończył Gimnazjum Gubernialne (Małachowianka) i założył pierwszy zespół chóralny „Płocka Drużyna Śpiewacza”.

Edward Rydz-Śmigły (1886–1941)

Honorowy Obywatel Płocka od 24 maja 1938 roku. Wojskowy, Marszałek Polski od 1936 roku, oficer I Brygady Legionów Polskich, w wojnie polsko-bolszewickiej dowódca armii i frontu, Naczelny Wódz Wojsk Polskich w wojnie obronnej 1939 roku.

Władysław Broniewski (1897–1962)

Honorowy Obywatel Płocka od 1950 roku. Poeta, żołnierz Legionów Polskich, uczestnik wojny polsko-bolszewickiej. Urodził się w Płocku i tu ukończył Gimnazjum Polskie (Jagiellonka), gdzie współorganizował ruch skautowski i oddział Związku Strzeleckiego. W latach 1940–1941 więziony przez NKWD. Po zwolnieniu wstąpił do armii formowanej w ZSRR przez gen. Władysława Andersa.

Marcin Kacprzak (1888–1968) Honorowy Obywatel Płocka od 19 lipca 1964 roku.

Lekarz, profesor Akademii Medycznej w Warszawie i jej wieloletni rektor (1955–1962), członek Polskiej Akademii Nauk, jeden z pionierów medycyny społecznej w Polsce, zasłużony w krzewieniu oświaty zdrowotnej. Urodził się w Lelicach k. Płocka, ukończył Gimnazjum Polskie (Jagiellonka).

Mira Zimińska-Sygietyńska (1901–1997)

Honorowy Obywatel Płocka od 8 października 1985 roku. Aktorka, reżyserka, pedagog, współzałożycielka, kierownik artystyczny i dyrektor Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze”. Urodziła się w Płocku. Uczennica Gimnazjum Polskiego (Jagiellonka). W początkach kariery występowała w płockim teatrze, później w popularnych warszawskich kabaretach.

Karl Dedecius (1921–2016)

Honorowy Obywatel Płocka od 21 maja 1996 roku. Tłumacz literatury polskiej na język niemiecki i jej wybitny popularyzator w Niemczech. Założyciel i dyrektor Niemieckiego Instytutu Kultury Polskiej w mieście partnerskim Darmstadt. Jeden z orędowników budowy Domu Darmstadt w Płocku.

Kazimierz Górski (1921–2006)

Honorowy Obywatel Płocka od 16 marca 2004 roku. Piłkarz, trener, działacz piłkarski. W latach 1970–1976 selekcjoner reprezentacji Polski w piłkę nożną, z którą wywalczył złoty (1972 rok) i srebrny (1976 rok) medal olimpijski, trzecie miejsce na mistrzostwach świata w 1974 roku. Jego imię nosi stadion piłkarski Wisły Płock.

Stanisław Wielgus (ur. 1939)

Honorowy Obywatel Płocka od 29 grudnia 2006 roku. Biskup płocki w latach 1999–2006, arcybiskup tytularny Viminacium (2007 roku), profesor filozofii, rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (1989–1998).

Stanley Podzieliński (ur. 1925)

Honorowy Obywatel Płocka od 26 czerwca 2007 roku. Działacz polonijny z Fort Wayne (USA), miłośnik polskiej tradycji i kultury. Na początku lat 90. XX w. zainicjował współpracę Płocka i Fort Wayne, a później przez wiele lat ją koordynował.

Janina Fetlińska (1952–2010)

Tytuł Honorowego Obywatela Płocka otrzymała pośmiertnie 28 września 2010 roku. Senator Rzeczypospolitej Polskiej z okręgu płockiego od 2005 roku, pielęgniarka, doktor nauk medycznych. Zginęła w katastrofie smoleńskiej.

Jolanta Szymanek-Deresz (1954–2010)

Tytuł Honorowego Obywatela Płocka otrzymała pośmiertnie 28 września 2010 roku. Posłanka na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z okręgu płockiego od 2005 r., szefowa Kancelarii Prezydenta RP (2000–2005), prawnik. Zginęła w katastrofie smoleńskiej.

Tadeusz Mazowiecki (1927–2013)

Honorowy Obywatel Płocka od 31 maja 2011 roku. Pierwszy premier III RP (1989–1991), poseł na Sejm PRL (1961–1972) i Sejm RP (1991–2001), specjalny wysłannik ONZ podczas konfliktu w byłej Jugosławii (1991–1995). Urodził się w Płocku, gdzie ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Marszałka St. Małachowskiego.

PŁOCK

Konrad Jaskóła (ur. 1944)

Honorowy Obywatel Płocka od 26 kwietnia 2018 roku. Menadżer, inżynier chemii, doktor nauk ekonomicznych, społecznik, prezes zarządu i generalny dyrektor Petrochemii Płock (1992–1999). Od 1974 roku związany z MZRiP w Płocku, gdzie przeszedł wszystkie szczeble awansu zawodowego. Przewodniczący społecznej Płockiej Rady Gospodarczej (od 2011 roku), wiceprezes Stowarzyszenia Synagoga Płocka i Stowarzyszenia Przyjaciół Katedralnego Chóru Pueri et Puellae Cantores Plocenses.

Miasta partnerskie

Płock ma czternaście miast partnerskich. Według kolejności zawieranych umów są to: **Loznica** w Serbii, **Darmstadt** w Niemczech, **Fort Wayne** w USA, **Forli** we Włoszech, **Możejki** na Litwie, **Nowopolock** na Białorusi, **Auxerre** we Francji, **Bielce** w Mołdawii, Gmina **Thurrock** w Wielkiej Brytanii, **Mytiszczi** w Rosji, **Huai'an** w Chinach, **Plewen** w Bułgarii, **Żytomierz** na Ukrainie i **Rustawi** w Gruzji. Ponadto na podstawie podpisanego listu intencyjnego – Płock współpracuje z miastem **Bayanzurkh** w Mongolii.

Dorocznym świętem wszystkich miast partnerskich Płocka jest Piknik Europejski organizowany od 1999 roku w maju. Impreza jest okazją do zapoznania z dorobkiem kulturalnym naszych partnerów i obejmuje wystawy, kiermasze, konkursy i występy zespołów muzycznych.

Za aktywność na forum międzynarodowym, otwartość na świat i organizację imprez propagujących ideę integracji, Płock był trzykrotnie nagradzany przez Radę Europy. W 2004 roku otrzymaliśmy Dyplom Europejski, w 2005 Flagę Honorową, a w 2009 roku Tablicę Honorową.

AUXERRE – miasto położone jest nad rzeką Yonne w odległości około 150 km od Paryża, liczy blisko 40 tys. mieszkańców. Uważane za jedno z najpiękniejszych miast Francji, jest jednocześnie jednym z pięciu największych miast Burgundii. Początki Auxerre sięgają średniowiecza. Z tego okresu pochodzą wspólnie zabytki: ogromna Katedra Saint-Étienne z XIII-XIV wieku i opactwo benedyktyńskie St. Germain, rozbudowywane i przebudowywane od VI do XIV wieku. Ze względu na swoje dziedzictwo historyczne i liczne zabytki Auxerre otrzymało w 1995 roku tytuł „Miasta Sztuki i Historii”. Współcześnie w Auxerre istnieje przemysł farmaceutyczny, drzewny, poligraficzny, produkcja akumulatorów oraz duży kompleks sportowo-rekreacyjny z basenami, halami sportowymi, centrum żeglarskim i osiągniętą dobre wyniki drużyną piłkarską AJ Auxerre. Jego pejzaż tworzą okoliczne winnice. Kontakty Płocka z Auxerre zapoczątkowane zostały w 1997 roku poprzez działającą tam Caisse Chirurgicale Mutuelle de l'Yonne – odpowiednik polskiego Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych. Władze Auxerre i Płocka zainteresowane były szerszymi kontaktami, czego owocem było nawiązanie oficjalnej współpracy: 17 czerwca 2000 roku Prezydent Płocka Stanisław Jakubowski i Mer Auxerre Jean Garnault podpisali w Auxerre umowę o współpracy w dziedzinie kultury, nauki, oświaty, ochrony zdrowia, gospodarki oraz działalności samorządowej.

BIELCE – leżą w północnej części Mołdawii nad rzeką Reut (dopływ Dniestru). Są drugim co do znaczenia miastem w Mołdawii. Założone w XV wieku, prawa miejskie uzyskały dopiero w 1818 roku. Najstarsza budowla w Bielcach, Katedra Nikołajewska, pochodzi z 1791 roku. Współczesne Bielce liczą 162 tys. mieszkańców. Są jednym z najbardziej rozwiniętych

pod względem kulturalnym i przemysłowym regionów dzisiejszej Republiki Mołdawi, który słynie ze znakomitych win i koniaków. Wiodącymi gałęziami gospodarki są: spożywcza, maszynowa i elektrotechniczna, które stanowią 80 % ogólnego stanu produkcji. W Bielicach znajduje się Wyższa Szkoła Pedagogiczna im. A. Rousseau i dwa Instytuty Naukowo-Badawcze. Znany jest także bielecki Teatr Narodowy. Od 1994 roku w mieście aktywnie działa Stowarzyszenie „Dom Polski”, które skupia około 700 Polaków. Umowa pomiędzy Płockiem a Bielicami została podpisana 26 września 2000 roku w Płocku. Tym samym Płock stał się pierwszym polskim miastem, które podpisało porozumienie o współpracy partnerskiej z Mołdawią.

DARMSTADT – miasto w Hesji (Niemcy), położone w dolinie Renu, ok. 143 tys. mieszkańców, oddalone od Płocka o ok. 1100 km. Na Wzgórzu Matyldy (Mathildenhöhe), we wschodniej części miasta, znajduje się Kolonia Artystów założona w 1899 roku przez Wielkiego Księcia Ernesta Ludwika. Jest to czarujące miejsce zabudowane secesyjnymi willami. Takich osobliwości w Darmstadt jest więcej: błyszczące, złociste kopuły prawosławnej cerkwi na Wzgórzu Matyldy (zbudowana przez ostatniego cara Rosji Mikołaja II, którego żoną była księżniczka heska Aleksandra), Lwia Brama u wejścia na Wzgórze Różane, rzeźby w Gaju Platanowym. Na Wzgórzu Matyldy mieści się również Deutsches Polen – Institut (Niemiecki Instytut Kultury Polskiej), założony w 1980 roku przez Karla Dedeciusa (od 1996 roku Honorowy Obywatel Miasta Płocka). 24 września 1988 roku nadburmistrz Darmstadt Günther Metzger oraz prezydent Płocka Marian Rodzeń podpisali umowę o partnerstwie i przyjaźni Płocka i Darmstadt.

FORLI – to 110 tys. miasto, położone na północy Włoch. Jedni historycy twierdzą, że jego początki sięgają II wieku p.n.e., inni odmładzają je o około 150 lat, przenosząc powstanie miasta do czasów Cezara. Z pewnością jednak jego terytorium było stale zamieszkiwane przez ludność tubylczą i przybyszów celtyckiego pochodzenia – Gallów już od piątego wieku przed naszą erą. Położenie miasta między dwiema rzekami oraz urodzajność gleb zadecydowała, że Forlì przez ponad 500 lat było centrum zbiorów i segregacji produktów rolnych. Deklarację o Przyjaźni Partnerskiej Płock-Forlì podpisano we Włoszech 3 kwietnia 1993 roku. W maju 1998 roku, po pięcioletniej owocnej współpracy władze obu miast podpisały formalną umowę o partnerstwie.

FORT WAYNE – to ponad 254 tys. miasto w stanie Indiana w USA. Fort Wayne jest drugim co do wielkości miastem w tym stanie położonym nad trzema rzekami: St. Joseph, St. Mary's i Maumee. W Stanach Zjednoczonych znane jest jako Miasto Trzech Rzek. Fort Wayne nazywane jest także Miastem Atrakcji, Kościołów, Restauracji, Samochodów oraz Miastem Pól Golfowych. W mieście działa muzeum z największą na świecie prywatną kolekcją pamiątek po prezydencie Lincolnie oraz ogród botaniczny zaliczany do najpiękniejszych na Środkowym Zachodzie. Dziecięcy Ogród Zoologiczny w Fort Wayne został sklasyfikowany przez magazyn New York Times jako jeden z pięciu najlepszych w kraju. Fort Wayne jest również kolebką amerykańskiego przemysłu samochodowego. Do dziś można tu podziwiać Muzeum Starych Samochodów – Auburn-Cord-Duesenberg Museum. Fort Wayne ma bardzo dobrą sytuację ekonomiczną oraz dobre warunki dla tworzenia nowych i rozwijania już istniejących firm. Proklamację o przyjaźni partnerskiej pomiędzy Płockiem i Fort Wayne podpisano 9 października 1990 roku w Płocku.

PŁOCK

淮安

HUAI'AN – to miasto prefekturalne w Prowincji Jiangsu. Obejmuje obszar 10100 km², a jego populacja wynosi 5,38 mln osób. Huai'an jest miastem turystycznym o bogatej kulturze, z wieloma malowniczymi miejscami i zabytkami historycznymi. Huai'an może się poszczycić bogatą historią sięgającą ponad 2200 lat. Razem z Yangzhou, Suzhou i Hangzhou nazywane są „Czterema Głównymi Metropoliami” wzdłuż Wielkiego Kanału. Z Huai'an pochodzi wiele znaczących postaci, takich jak wielki strateg Hanxin, Wu Cheng'en autor „Pielgrzymki na Zachód” czy bohater narodowy Guan Tianpei. Tutaj także urodził się w 1898 roku i spędził pierwszych 12 lat życia Zhou Enlai, pierwszy premier nowych Chin. Ponadto Huai'an znane jest ze swojej kuchni, która zyskała prestiż delikatnymi przekąskami z ryb i ryżu. W ostatnim czasie Huai'an stało się rozwiniętym ośrodkiem przemysłowym, gdzie działa ponad 10 000 przedsiębiorstw przemysłowych. Gospodarka opiera się na pięciu filarach: metalurgii, tekstyliach, przemyśle chemicznym i maszynowym oraz tytoniu. Rozkwit przeżywają również inżynieria genetyczna, medycyna, energetyka, ochrona środowiska, elektronika i nauka. Huai'an może również poszczycić się obfitymi zasobami naturalnymi, takimi jak ropa naftowa, gaz naturalny czy sól kamienna. Kontakty Płocka i Huai'an zostały zapoczątkowane w 2006 roku za pośrednictwem Konsulatu Polskiego w Szanghaju, czego efektem była wizyta delegacji miasta Huai'an w Płocku w maju tego samego roku. 24 września 2007 roku podczas oficjalnej wizyty delegacji Płocka w Huai'an został podpisany list intencyjny w sprawie przyjacielskiej wymiany i współpracy. Umowę partnerską podpisano 8 lipca 2010 roku w czasie wizyty delegacji Huai'an w Płocku.

LOZNICA – 45 tys. miasto w Serbii, położone nad rzeką Driną, tuż przy granicy z Bośnią i Hercegowiną. W pobliżu Loznicy w miejscowości Tršić, urodził się Vuk Karadžić, językoznawca i etnograf, twórca serbskiego języka literackiego. Na cześć Karadžića co roku odbywa się tu duża impreza kulturalna pod nazwą Vukov Sabor. Początek wzajemnych kontaktów Płocka i Loznicy datuje się na rok 1968. Pierwsza umowa o współpracy partnerskiej pomiędzy Płockiem i Loznicą podpisana została w 1972 roku i aż do roku 1989 rozwijała się bardzo owocnie. Po przerwie we wzajemnych kontaktach, spowodowanych wojną na Bałkanach, 13 maja 2001 roku w Płocku podpisane zostało porozumienie o reaktywowaniu współpracy. Już wcześniej, w lutym 2000 roku, w odpowiedzi na dramatyczny apel prezydenta Loznicy o pomoc dla mieszkańców miasta wyniszczzonego wojną, z Płocka wyruszył pierwszy transport z darami. Akcja zbierania darów spotkała się z szerokim odzewem ze strony mieszkańców Płocka. W ten sposób miasto spłacało dług wdzięczności za pomoc, jaką od mieszkańców Loznicy otrzymał Płock w czasie wielkiej powodzi w 1982 roku.

MOŻEJKI – 49 tys. miasto położone nad rzeką Venta w północno-zachodniej części Litwy. Jest to jedno z największych i najbardziej uprzemysłowionych miast na Litwie. Tutaj zlokalizowana jest m.in. rafineria ropy naftowej, przedsiębiorstwo inżynierii elektrycznej, fabryka obuwia, fabryka mebli i wiele innych firm. W mieście działa znane Muzeum Badań Regionalnych i sekcja etnograficzna, która zajmuje się badaniem obyczajów litewskich, pieśni, legend i wspomnień. Porozumienie o partnerstwie Płocka i Możejki zostało podpisane na Litwie 23 czerwca 1994 roku. Współpraca obu miast obejmuje przede wszystkim instytucje kulturalne (m.in. biblioteki, muzea, towarzystwa fotograficzne), sportowe (tenis stołowy, piłka nożna, szachy) i oświatowe (szkoła muzyczna) oraz wymianę pomiędzy jednostkami policji, straży pożarnej i służby zdrowia.

PŁOCK

MYTISZCZI – miasto w Federacji Rosyjskiej, położone ok. 18 km na północny-wschód od centrum Moskwy. Obejmuje obszar ok. 44 tys. ha (jest to trzecie co do wielkości miasto Obwodu Moskiewskiego) i liczy 185,5 tys. mieszkańców. Miasto otoczone jest terenami zielonymi z pensjonatami i sanatoriami. Najbardziej atrakcyjnym miejscem pod względem turystycznym jest Łosia Wyspa – Państwowy Park Narodowy o obszarze ponad 100 km². Już w XI–XIV wieku przez teren, który obecnie zajmuje miasto, przechodził ważny handlowy szlak wodny (z rzeki Jauzy do rzeki Kłażmy statki były przeciągane na sucho około 7–8 km). Znajdował się tu punkt zbiórki opłat celnych za przejazd ludzi i statków, tzw. myto (stąd pochodzi nazwa miasta). Jednakże pierwsze pisemne informacje na temat Mytiszczi pojawiły się w zapiskach klasztornych w XV wieku. Dynamiczny rozwój regionu nastąpił w drugiej połowie XIX wieku. W 1925 roku Mytiszczi otrzymało prawa miejskie. Umowę o współpracy partnerskiej podpisano 5 maja 2006 roku. Współpraca koncentruje się na wymianie w dziedzinie kultury, sportu, oświaty, informatyki oraz działalności samorządowej.

NOWOPOŁOCK – 100 tys. miasto w północnej części Białorusi, nad rzeką Dźwiną, w obwodzie witebskim, na zachód od Połocka. Jest jednym z największych miast na Białorusi, założony w 1958 roku wokół kombinatu rafineryjno-petrochemicznego. Dzisiejszy Nowopołock jest zamieszkały przede wszystkim przez napływową ludność wielonarodową. Po wybudowaniu rafinerii ropy naftowej stał się szybko rozwijającym ośrodkiem przemysłowym. Główne gałęzie przemysłu to przemysł chemiczny, środków transportu i materiałów budowlanych. Umowa o współpracy partnerskiej została podpisana 29 maja 1996 roku.

PLEWEN – miasto w północnej Bułgarii, ośrodek administracyjny obwodu Plewen, na Nizinie Naddunajskiej. Do początku XX wieku znane pod ówczesną rosyjską nazwą Plewna. Liczy ok. 100 tys. mieszkańców. Plewen położone jest ok. 170 km od stolicy kraju Sofii, a 320 km na zachód od bułgarskiego wybrzeża Morza Czarnego oraz 50 km na południe od Dunaju. Niedaleko miasta przepływa rzeka Wit. Najstarsze ślady osadnictwa na tym obszarze sięgają piątego tysiąclecia p.n.e. Początki miasta sięgają III i II wieku przed naszą erą – w miejscowości Kajłyka powstała wtedy twierdza tracka Storgozja. Przetrwiała panowanie Rzymian, Bizantyjczyków i Bułgarów, została spalona dopiero podczas najazdu tureckiego. Swoją obecną nazwę Plewen nosi od ok. 1266 roku, obszar ten znajdował się pod panowaniem tureckim. Kolejny raz miasto spalił wojewoda wołoski Michaił Witiaz. Plewen zostało odbudowane jako ważna twierdza Imperium Otomańskiego, przeznaczona do obrony Przełęcz Trojańskiej i drogi do Tracji. Podczas wojny rosyjsko-tureckiej (1877–1878) twierdza broniła się przed atakami Rosjan przez pięć miesięcy, skapitulowała dopiero podczas czwartego szturm 10 grudnia 1877 roku. W wyniku wojny powstało księstwo Bułgarii, a Plewen stało się miejscem, do którego od dziesiątków lat pielgrzymują Bułgarzy, turyści rosyjscy i rumuńscy. Współpraca Płocka z Plewen została zainicjowana w 2009 roku przez Ambasadę RP w Sofii. Umowę partnerską podpisano 7 września 2011 roku w Płocku.

RUSTAWI – czwarte co do wielkości miasto (po Tbilisi, Kutaisi i Batumi) i drugie co do znaczenia (po Tbilisi) ośrodek przemysłowy w Gruzji. Leży w południowo-wschodniej części kraju w regionie Dolna Kartlia, nad rzeką Kurą. Od stolicy kraju – Tbilisi dzieli je ok. 25 km. Liczba mieszkańców Rustawi wynosi ponad 120 tys. Historia miasta sięga IV wieku n.e., jednak współczesne Rustawi zostało założone

PŁOCK

w 1948 roku (powstało na miejscu starej osady zniszczonej przez Mongołów w XIII wieku). Rozwój miasta nastąpił dzięki budowie wielkiego metalurgicznego kompleksu, który zajmował się produkcją i wyrobem rur do rurociągów naftowych dla Zakaukazia. Kontakty Płocka i Rustawi zostały zapoczątkowane w październiku 2011 roku. W grudniu 2011 roku w Płocku podpisano list intencyjny, a 17 września 2016 roku umowę o współpracy partnerskiej w sferze kultury, sportu, oświaty, działalności samorządowej i gospodarki.

THURROCK – gmina położona na północnym brzegu ujścia Tamizy, w hrabstwie Essex. Granice gminy oddalone są 35 km od centrum Londynu. Gmina liczy 143 tys. mieszkańców i składa się z 17 miast, z których największe to 40 tys. Grays – siedziba władz lokalnych oraz Stanford/Corringham, South Ockendon i Tilbury. Gmina ma doskonałe połączenia komunikacyjne, przez jej teren przebiega obwodnica Londynu M25 oraz droga krajowa A13 z Londynu do Southend, w okolicy znajdują się dwa główne porty morskie – Tilbury i Purfleet oraz dalekomorski port dla kontenerowców w Shell Haven. Thurrock jest połączone z hrabstwem Kent najdłuższym w Europie mostem podwieszanym – Mostem Królowej Elżbiety II. Teren gminy jest wysoce uprzemysłowiony. Rozwinięty jest tu przemysł stoczniowy, chemiczny, materiałów budowlanych, drzewny i spożywczy oraz rafinerie ropy naftowej. Znajdują się tu m.in. rafineria BP oraz fabryka Procter & Gamble. Pomimo tak wysokiego uprzemysłowienia 60 % gruntów gminy leży w tzw. Pasie Zieleni. Na dużym obszarze terenów nadrzecznych utworzono parki krajobrazowe objęte ochroną. Umowę o współpracy partnerskiej podpisano 5 października 2004 roku w Płocku. Umowa dotyczy szeroko rozumianej współpracy w dziedzinie kultury, nauki, oświaty, sportu, ochrony zdrowia, gospodarki oraz działalności samorządowej.

ŻYTOMIERZ – miasto liczące 270 tys. mieszkańców położone nad rzeką Teterew, ok. 130 km na zachód od Kijowa. Założone w 884 roku, leży na Wyżynie Wołyńsko-Podolskiej, jest stolicą obwodu żytomierskiego. Żytomierz należy do najstarszych historycznych i kulturalnych miast Ukrainy. Jest największym miastem w Rejonie Poleskim i największym skupiskiem obywateli polskiego pochodzenia na Ukrainie (ok. 40 tys.). W Żytomierzu znajduje się cmentarz polski, jeden z największych poza granicami Polski, po Łyczakowskim we Lwowie i Rossie w Wilnie. Spoczywają na nim m.in. rodzice Ignacego Paderewskiego oraz rodzina Stanisława Moniuszki. Znaczący wkład w budowę filharmonii żytomierskiej (dawny teatr dramatyczny) wniósł Józef Ignacy Kraszewski, który w drugiej połowie XIX wieku mieszkał w Żytomierzu i pełnił szereg ważnych funkcji, był m.in. kuratorem szkół polskich i dyrektorem Teatru Żytomierskiego. W Żytomierzu znajduje się jedyne na Ukrainie muzeum kosmonautyki imienia Siergieja Korolowa, urodzonego w tym mieście konstruktora rakiet i systemów kosmicznych (sputnik WOSTOK1), które stało się wizytówką Żytomierza. Tu także urodził się słynny pianista Światosław Richter. W Żytomierzu działa pięć wyższych uczelni. Główne gałęzie przemysłu to: przemysł spożywczy, lekki, metalurgiczny i maszynowy. Żytomierz ma duży potencjał turystyczny, do którego zaliczyć należy pomniki architektury, muzea, masyw skalny będący mekką dla osób uprawiających wspinaczkę i alpinistów, urokliwe panoramy miejskie, w tym historyczne centrum – Góra Zamkowa. Kontakty między Płockiem i Żytomierzem zostały nawiązane pod koniec 2007 roku poprzez Konsulat Generalny RP w Łucku. 12 października 2013 roku w Żytomierzu podpisano umowę o współpracy partnerskiej.

Warto zobaczyć w Płocku...

Wzgórze Tumskie oraz dawny zamek

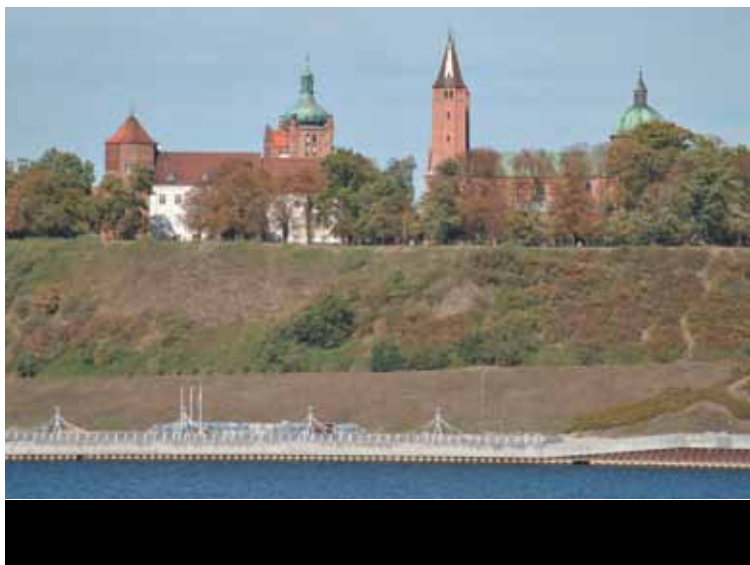
Wzgórze Tumskie, wznoszące się ponad 40 m nad rozległą doliną Wisły, jest wysuniętym, obszernym cyplem skarpy, tworzącym dogodne miejsce dla osadnictwa. Najstarsze odnalezione ślady osady pochodzą z okresu kultury lużyckiej, później prawdopodobnie wzgórze nie było zamieszkałe.

Rozwój Płocka wiąże się z tworzeniem zrębów państwa pierwszych Piastów. Gród otoczony wałem ziemnym od północy, został założony za panowania Mieszka I, w pierwszej połowie XI wieku umocnienia obronne objęły całe wzgórze. Już w tym czasie istniał kościół w miejscu późniejszej katedry i niewielka kamienna rotunda w pobliżu. Płock był jedną ze „stacji” Bolesława Chrobrego, który nieustannie objeżdżał swoje państwo. Prawdopodobnie stąd wyruszył do Prusów św. bp Bruno z Kwerfurtu w swoją ostatnią misję chrystianizacyjną.

Od drugiej połowy XI wieku Płock zyskał jeszcze na znaczeniu, gdy w 1075 roku stał się stolicą nowo utworzonego biskupstwa mazowieckiego i siedzibą władców Polski: Władysława Hermana i Bolesława Krzywoustego. Powstała rezydencja dla biskupa, księcia, jego rodziny i licznych dworów. Po niszczycielskim najeździe Pomorzanie w 1126 roku, gdy biskupem został wybitny organizator i mecenas sztuki Aleksander z Malonne, przystąpiono do budowy nowej katedry. W miejscu poprzedniej wzniesiono z granitowych ciosów imponującą romańską świątynię, największą wówczas budowlę w Polsce. Konsekrowana w 1144 roku, w następnej dekadzie została ozdobiona drzwiami z brązu wykonanymi w Magdeburgu. Obecnie w kruchcie znajduje się ich wierna kopia.

Pierwszy okres „złotego wieku” zakończył się ostatecznie w początkach XIII wieku, gdy nasiliły się najazdy Prusów, Jadźwągów i Litwinów. W ciągu tego stulecia gród był pięciokrotnie zdobyty i spalony. Pod koniec XIII wieku książę Bolesław II rozpoczął wznoszenie murów obronnych w miejsce wałów, co wkrótce trzykrotnie uchroniło zamek przed wojskami Łokietka, Czechów i Krzyżaków. Powstała również nowa gotycka rezydencja przy murze od strony Wisły. Po bezpotomnej śmierci księcia Bolesława III w 1351 roku Płock przeszedł na 20 lat pod władanie króla Kazimierza Wielkiego. W tym czasie miasto zostało otoczone murami obronnymi, a całe wzgórze zamkowe wzmocnione drugim pierścieniem potężnych murów z basztami i wyniosłą wieżą bramną (Wieża Szlachecka), symbolem władzy królewskiej. W następnym stuleciu utworzono wygodniejszy wjazd do zamku przez nową podwójną bramę w murach obok wieży, która z czasem zaczęła pełnić funkcję więzienia.

Ostatecznie księstwo zostało włączone do Korony przez Jana Olbrachta w 1495 roku po śmierci Janusza II, ostatniego księcia płockiego. Zamek utracił wiele z dawnego splendoru siedziby książęcej, pozostawał pod zarządem starostów królewskich do czasu rozbiorów. Na jego terenie oprócz reprezentacyjnych budowli znajdowały się liczne drewniane zabudowania gospodarcze oraz niewielkie domy dla urzędników i niższego duchowieństwa katedralnego. Przynajmniej od XV wieku kuria biskupia i domy kanoników usytuowane były w rejonie dzisiejszego Placu Narutowicza.

PŁOCK

Mimo prowadzonych od 1517 roku prac remontowo-budowlanych na zamku, wskutek podmycia i osunięcia się skarpy, „najpiękniejsza część zamku wraz z górą runęła do Wisły”. Dramatyczne skutki przyniosły wojny ze Szwecją. W czasie „potopu” zamek i miasto zostały dwukrotnie zajęte, ograbione i zdewastowane, w 1705 roku walki Rosjan ze Szwedami na zamku doprowadziły do ruiny budynki i mury. Rozbierane stopniowo od lat 40. XVIII wieku, przetrwały jeszcze w znacznych fragmentach od strony miasta do początków XIX wieku.

Drugą ważną budowlą na Wzgórzu Tumskim jest dawne opactwo benedyktynów, których obecność datuje się od początku chrystianizacji Mazowsza. W XI wieku posiadali kościół św. Wawrzyńca, a w XII wieku utworzyli nowe opactwo pw. św. Wojciecha. Zapewne tworzyli również pierwszą kapitułę katedralną płockiej diecezji utworzonej w 1075 roku. W 1538 roku otrzymali od króla Zygmunta Starego teren, gdzie były najstarsze budowle grodu z XII wieku. Wzniesli nowe opactwo z późnogotyckim kościołem przylegającym szczytem do Wieży Szlacheckiej oraz budynki klasztorne wzdłuż muru obronnego. Na początku XVII wieku skrzydło między kościołem a Wieżą Zegarową zamknęło przestrzeń dziedzińca. Wojny ze Szwecją nie oszczędziły również opactwa. Szczególnie wielkie straty poniosło w 1705 roku, kiedy zostało doszczętnie ograbione, a biblioteka i archiwum spalone. W 1781 roku benedyktyni zostali przeniesieni do Pułtuska. W budynkach umieszczono seminarium duchowne przeniesione z Domu Pod Trąbami. Po powstaniu styczniowym gmach przejęły władze rosyjskie i utworzyły państwowe gimnazjum żeńskie, które funkcjonowało do I wojny światowej. W latach 60. XX wieku po gruntownym remoncie i adaptacji przeniesiono tu Muzeum Mazowieckie udostępnione publiczności w 1973 roku. Od 2005 roku muzeum znajduje się w secesyjnej kamienicy przy ulicy Tumskiej 8. Po kolejnym remoncie dawne opactwo benedyktynów, wraz z niewielkim budynkiem obok katedry wzniesionym w 1903 roku dla celów muzealnych, tworzą Muzeum Diecezjalne.

Bazylika Katedralna Wniebowzięcia NMP

Na terenie grodu, w miejscu wcześniejszej świątyni z połowy XI wieku, powstała pierwsza kamienna katedra. Pochowano w niej Władysława Hermana z żoną, rodziców Bolesława Krzywoustego. W 1127 roku została zniszczona w czasie najazdu Pomorzan, a szczątki książąt sprofanowane. Nową, monumentalną katedrę zbudowaną w tym samym miejscu przez biskupa Aleksandra z Malonne, konsekrowano w 1144 roku. Romańska, trójnawowa bazylika z absydami, które zamykały prezbiterium i ramiona transeptu, wzniesiona ze starannie obrobionych granitowych ciosów była w tym czasie największą budowlą sakralną w Polsce.

Z tamtego okresu pochodzą wspaniałe spiżowe drzwi zamówione przez biskupa w Magdeburgu parę lat później. Na 26 płycinach odlanych z brązu, zostały plastycznie przedstawione sceny z życia Jezusa i apostołów. Na jednej z nich ukazani są bp Aleksander i abp magdeburski Piotr Wichmann.

W burzliwym dla Płocka XIII wieku katedra kilkakrotnie poważnie ucierpiała w wyniku najazdów plemion z Północy. W końcu tego stulecia dobudowano do fasady kruchtę z dwiema gotyckimi wieżami po bokach, które w 1492 roku musiały zostać obniżone, gdyż groziły zawaleniem. Od tego czasu dzwony katedralne znajdują się w podwyższonej wówczas baszcie zamkowej, która pełni rolę dzwonnicy (Wieża Zegarowa).

W 1530 roku uderzenie pioruna spowodowało wielki pożar, w wyniku którego runęła część ścian i sklepienia. Biskup Andrzej Krzycki rozpoczął odbudo-

wę świątyni od podstaw, wykorzystując romańskie ciosy kamienne. Początkowo pracami kierowali włoscy architekci pracujący na Wawelu: Jan Cini, Bernardino di Zanobi de Gianotis i Filip z Fiesole. W obrysie romańskim wzniesiono trójnawową bazylikę w stylu renesansowym z kopułą na skrzyżowaniu nawy i transeptu. Budowę ukończył w 1563 roku Jan Baptysta zwany Wenecjaninem, nadając jej ostateczny kształt. Była największą świątynią wzniesioną w XVI wieku w Polsce. Niestety uległy zniszczeniu bogate, romańskie detale architektoniczne oraz gotyckie wyposażenie świątyni.

W drugiej połowie XVII wieku wieże ozdobiono barokowymi hełmami. Po kolejnych stu latach katedra ponownie wymagała poważnego remontu. W 1778 roku popękane mury wież i fasady zostały podparte klasycystycznym, kolumnowym portykiem wg projektu Dominika Merliniego. W tym kształcie katedra dotrwała do początku XX wieku.

W latach 1901–1903 przeprowadzono gruntowną renowację i przebudowę świątyni, która jednocześnie miała przywrócić jej dawny renesansowy wygląd. Pracami kierował znany warszawski architekt Stefan Szyller, który zaprojektował również znaczną część wyposażenia kościoła (ołtarz główny i boczne, ambonę, stalle). Z dawnego wystroju pozostawiono wszystkie cenne renesansowe i barokowe ołtarze, nagrobki i epitafia. W Kaplicy Królewskiej pod północną wieżą znajduje się sarkofag ze szczątkami władców Polski Władysława Hermana i Bolesława Krzywoustego oraz 15 książąt mazowieckich w krypcie pod kaplicą. Sarkofag został zaprojektowany przez malarza Zygmunta Vogla w 1825 roku. W latach 1904–1914 Władysław Drapiewski wraz z Mikołajem Brucherem wykonali polichromię zdobiącą całe wnętrze katedry. W czasie II wojny światowej bomby uszkodziły kaplicę św. Zygmunta, świątynia została zamieniona na magazyn, ale szczęśliwie uniknęła większych zniszczeń. Katedra z ponad 900-letnią historią, jest najcenniejszym zabytkiem Płocka.

Stary Rynek

W 1237 roku Płock uzyskał prawa miejskie nadane przez księcia Konrada Mazowieckiego. Akt lokacyjny przekształcił luźne osady rozrzucone wokół grodu książęcego w miasto o ściśle wytyczonych granicach i uporządkowanym układzie przestrzennym. Określał też prawa i obowiązki jednakowe dla wszystkich mieszkańców i przyszłych osadników – Polaków, Niemców i Żydów. Po okresie niszczycielskich najazdów plemion z Północy i Wschodu, na przełomie XIII i XIV wieku za panowania Bolesława II, wnuka Konrada, odbudowano miasto w nowych granicach. Ukształtowany wówczas układ urbanistyczny z niewielkimi zmianami dotrwał do naszych czasów. Cały obszar został podzielony na kwartały, one z kolei na działki o podobnej powierzchni. Zgodnie z tradycją pośrodku znajdował się plac targowy. W jego południowo-wschodniej części stał gotycki ratusz w kształcie wieży z piwnicą, która służyła za więzienie. Wokół rozlokowane były jatki miejskie i kramy kupców. Większość ulic biegła równoległe do odwiecznego szlaku handlowego wschód-zachód wzdłuż Wisły, z bramami wyszogrodzką i dobrzyńską. Ulica Bielska prowadziła od rynku na północ do trzeciej bramy, przy której znajdował się kościół św. Ducha z przytułkiem dla starców. Główna ulica Grodzka wiodła na zamek. Z inicjatywy króla Kazimierza Wielkiego, w latach 50. XIV wieku wybudowa-

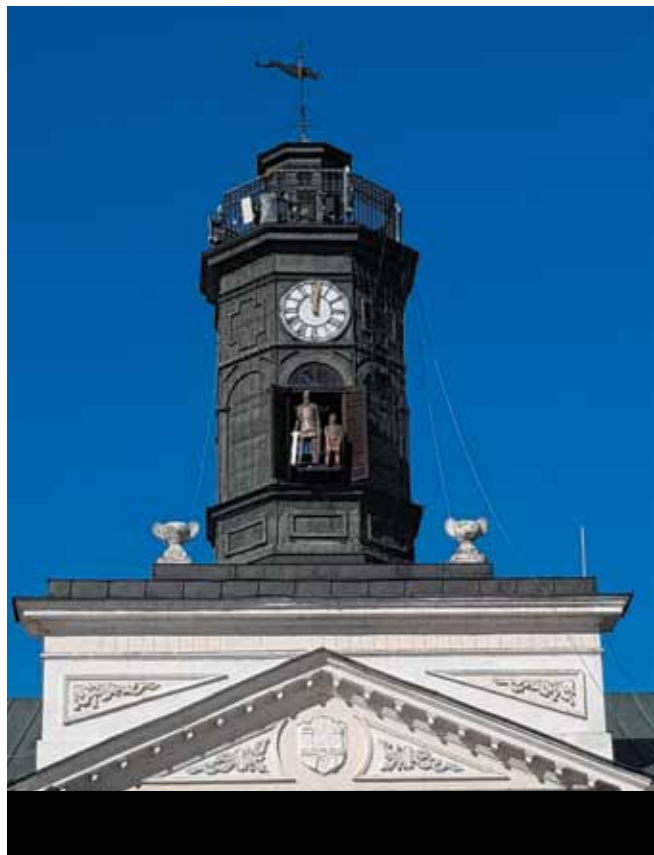

PŁOCK

no kościół farny św. Bartłomieja i mury obronne otaczające całe miasto. Między północną pierzeją rynku, a murem miejskim znajdowała się dzielnica żydowska z synagogą w centrum i licznymi kamieniczkami na bardzo wąskich działkach.

Większość domów była drewniana, a ulice wyoszczędzone drewnianymi belkami. Z powodu pożarów, które wielokrotnie niszczyły całe kwartały zabudowy oraz wojen szwedzkich, najstarsze istniejące kamienice na rynku pochodzą z pierwszej połowy XVIII wieku. Już w czasach pruskich rozpoczęto rozbiórkę murów obronnych i bram miasta. Przy trakcie wyszogrodzkim powstała nowa dzielnica z rozległym placem, gmachem dla administracji i domami urzędników. Dzięki wprowadzonemu w tym czasie kredytowi hipotecznemu, w ciągu dekady podwoiła się ilość murowanych kamienic przy rynku, często wznoszonych na gotyckich piwnicach.

W wyniku wojen napoleońskich miasto popadło w stagnację. Ratusz, ostatecznie zdewastowany przez wojska, został rozebrany w 1817 roku. Ponowne ożywienie gospodarcze nastąpiło dzięki działalności generała Floriana Kobylińskiego, który zarządzał województwem płockim. Zabiegał o pozyskanie funduszy na roboty publiczne. Pierwszą inwestycją była budowa nowej siedziby władz miasta. W latach 1824–1825 wzniesiono budynek, który jest środkową częścią dzisiejszego Ratusza. Został zaprojektowany przez Jakuba Kubickiego, twórcy m.in. warszawskiego Belwederu. Wyróżnia się pięknym detalem architektonicznym, jest jednym z najładniejszych klasycystycznych budynków tego typu. W latach 30. XIX wieku został zwieńczony wieżą zegarową ze strażnicą ogniową na szczycie. Po obu jego stronach znajdowały się kamienice z początku XIX wieku, które z czasem zostały wykupione i przebudowane dla potrzeb urzędu, tworząc jedną architektoniczną całość. Obecnie Ratusz zajmuje całą zachodnią pierzeję Starego Rynku. Według tradycji odbyło się tutaj ostatnie posiedzenie parlamentu i rządu Królestwa Polskiego przed upadkiem powstania listopadowego w 1831 roku. W 1877 roku znajdujące się tu targowisko zostało przeniesione na Nowy Rynek. Na placu urządzono park z alejkami, estradą i ozdobnymi pawilonami. W 2000 roku zmodernizowany Stary Rynek ozdobiła fontanna.

Kościół farny pw. św. Bartłomieja

W dniu 23 kwietnia 1356 roku odbyła się konsekracja nowego kościoła parafialnego wzniesionego przez biskupa Klemensa z fundacji króla Kazimierza Wielkiego. Była to wyniosła, gotycka świątynia z fasadą i wysokim szczytem od strony Wisły i prezbiterium zwróconym do rynku. Masywna wieża dzwonnicy przylegała do ściany od północnej strony. Wnętrze zostało podzielone na dwie nawy filarami biegnącymi środkiem kościoła.

W następnym stuleciu świątynia była już zbyt mała dla wzrastającej liczby mieszkańców. Rozbudowę kierował Jan Baptysta Wenecjanin, jeden z budowniczych katedry. Kościół został przedłużony w stronę rynku, zamknięty wielobocznym,

oszkarpowanym prezbiterium tej samej szerokości co nawa. Do fasady dobudowano piętrową kruchtę z dwiema wieżyczkami po bokach. O ile na zewnątrz kościół nosił cechy zarówno gotyku i renesansu, to wewnątrz nadano mu czysto renesansowy charakter. Po rozebraniu średniowiecznych sklepień i filarów, stara i nowa część świątyni utworzyły jednolitą, obszerną przestrzeń. Nowe kolebkowe sklepienie wspierało się na bocznych filarach z arkadami tworzącymi płytkie kaplice. Na początku XVII wieku w kościele i pięciu przylegających kaplicach było ponad 20 ołtarzy poszczególnych cechów, bractw religijnych i rodzin bogatego mieszczaństwa. Od początku przy farze działała szkoła średnia, która w XVI wieku mieściła się obok w piętrowym, murywanym budynku i liczyła około 100 uczniów, dzieci mieszczan i okolicznej szlachty. Jeszcze w XIX wieku kościół prowadził szkołę w pomieszczeniach zlikwidowanego klasztoru dominikanów.

Od XIV wieku teren wokół kościoła był miejscem spoczynku wielu pokoleń płoczan do czasu, gdy w 1781 roku założono oddzielny cmentarz. Całość otaczał mur, a w narożniku od strony rynku wznosiła się wieża dzwonnicy z bramą, zbudowana jeszcze w średniowieczu. Uszkodzona w wielkim pożarze miasta w 1616 roku została odbudowana w drugiej połowie XVII wieku. Dzwonnicę rozebrano w ostatnich latach XVIII wieku zastąpiła nowa dopiero w 1884 roku.

Jeszcze w lustracji z 1678 roku znajduje się określenie, że „kościół miał iście królewski wygląd”. Jednak brak funduszy na remonty, ruchy skarpy wiślanej doprowadziły na początku XVIII wieku do katastrofy budowlanej, popękały mury i runęła część sklepienia. Zubożałe i wydłupione po wojnie północnej miasto nie było w stanie ponieść ciężaru odbudowy. W 1731 roku, dla ratowania świątyni przeniesiono do fary kolegiatę z jej kapitułą i funduszami z kościoła św. Michała, który odstąpiono jezuitom. Dodatkowe pieniądze uzyskane od zakonu pozwoliły na rozpoczęcie przebudowy. Prace remontowe zakończone dopiero w 1772 roku całkowicie zmieniły wygląd kościoła. Zarówno wewnątrz, jak i bryła budowli uzyskały dzisiejszy wygląd. W czasie II wojny światowej fara św. Bartłomieja była jedynym czynnym kościołem w całym dekanacie.

Sanktuarium Bożego Miłosierdzia

W końcu lat 80. XIX wieku z inicjatywy młodego profesora seminarium duchownego Antoniego Juliana Nowowiejskiego, późniejszego biskupa płockiego, bezhabitowe siostry zakonne podjęły pracę wśród żeńskiej służby domowej. Wkrótce zajęły się głównie dziewczętami z zaniedbanych i ubogich rodzin. W 1891 roku powstał w tym celu Zakład Wychowawczy pw. Anioła Stróża. Od 1899 roku opiekę nad nim przejęły Siostry Matki Bożej Miłosierdzia. Zgromadzenie to zostało założone w 1862 roku przez Matkę Teresę Marię z książąt Sułkowskich hrabinę Potocką. Pierwszy Dom Miłosierdzia powstał w Warszawie przy ulicy Żytniej. Sprowadzone do Płocka rozszerzyły działalność charytatywną, m.in. o naukę zawodu, dzięki czemu nastąpił szybki rozwój zakładu. Początkowo znalazło w nim schronienie 50 dziewcząt, a po otwarciu filii w Starej Białej liczba wychowanek znacznie wzrosła.

PŁOCK

Zakład Anioła Stróża mieścił się w trzech kamienicach usytuowanych w południowo-wschodniej pierzei rynku. Najstarsza pochodzi z około połowy XIX wieku, dwie pozostałe przebudował znany architekt Stefan Szyller. W 1930 roku

do Płocka przyjechała siostra Faustyna Kowalska i pozostawała tu dwa lata, pracując w kuchni oraz sklepie z pieczywem. W dniu 22 lutego 1931 roku doznała pierwszych i najważniejszych objawień. Ujrzała wizję Jezusa, który kazał jej namalować obraz Miłosierdzia Bożego – Jezusa Miłosiernego. Usłyszała również Jego życzenie ustanowienia Święta Miłosierdzia Bożego w pierwszą niedzielę po Wielkanocy. Pierwszy obraz został namalowany w czasie jej pobytu w Wilnie w 1934 roku przez Eugeniusza Kazimirowskiego. W 1939 roku w kaplicy klasztoru został umieszczony obraz Jezusa Miłosiernego i przetrwał okres okupacji, nosząc pocieszenie potrzebującym. Obraz, który obecnie znajduje się w Płocku, powstał w 1991 roku i jest autorstwa Elżbiety Plewa-Hoffman.

W 1950 roku władze komunistyczne zlikwidowały działalność i siostry zostały wywiezione na Białą z daleka od miasta, gdzie dalej opiekowały się dziewczętami, które nie mogły urodzić dziecka w swoim środowisku. Siostry Matki Bożej Miłosierdzia powróciły na Stary Rynek w czerwcu 1990 roku do budynków wymagających gruntownego remontu. Na terenie Domu Zakonnego znajduje się kaplica Sanktuarium z obrazami Jezusa Miłosiernego, św. Siostry Faustyny i jej relikwiami. W podziemiach utworzono muzeum z dawną piekarnią, rekonstrukcją celi zakonnej oraz licznymi pamiątkami po świętej.

Ekspozycja ukazuje też rozwój kultu Miłosierdzia Bożego w Polsce i na świecie. W miejscu gdzie był budynek z celą św. Faustyny, będzie prezbiterium nowo budowanej kaplicy.

Święta Faustyna została beatyfikowana 18 kwietnia 1993 roku, a 30 kwietnia 2000 roku kanonizowana przez Jana Pawła II. Płocką kaplicę podniesiono do rangi Sanktuarium, gdyż tutaj rozpoczęło się światowe posłannictwo kultu Bożego Miłosierdzia.

Liceum Ogólnokształcące im. Marszałka Stanisława Małachowskiego – dawna kolegiata św. Michała Archanioła

Początki kolegiaty sięgają roku 1150, kiedy Dobiechna, wdowa po wojewodzie Wojławie, ufundowała kościół i utworzyła fundusze dla pięciu kanoników. Możliwe, że już w 1180 roku przy kolegiacie powstała szkoła typu trivium, kiedy biskup Wit osadził przy niej kanoników regularnych z Czerwińska. Około 1240 roku patronat nad nią z rąk biskupa przejął książę Bolesław, syn Konrada Mazowieckiego. Powstała nowa romańska świątynia o charakterze dworskim pw. św. Michała Archanioła. Istnienie szkoły w tym okresie jest już potwierdzone w dokumentach. Później, do 1356 roku kolegiata pełniła funkcję kościoła parafialnego dla rozwijającego się miasta. Była, obok kościoła dominikanów, drugą ceglana budowlą w mieście. Około 1350 roku kolegiata została przebudowana w stylu gotyckim. W latach 70. XV wieku do fasady od strony Wisły dobudowano monumentalną wieżę, w której kiedyś funkcjonowała kaplica Świętego Krzyża i kapitułarz.

Sprowadzeni do Płocka w 1611 roku jezuita zostali ulokowani obok kolegiaty i rozpoczęli działalność edukacyjną. Wysoki poziom nauczania i napływ uczniów doprowadził do podniesienia szkoły do rangi kolegium. W latach 1675–1682 obok

kościół powstał nowy murowany gmach, do dziś stanowiący skrzydło liceum. W 1731 roku chyląca się ku ruinie kolegiata przeszła na własność jezuitów, a jej przebudowa została przerwana przez likwidację zakonu w 1773 roku. Majątek i szkołę przejęła Komisja Edukacji Narodowej.

Funkcjonująca tu wówczas Szkoła Podwydziałowa podlegała Wydziałowi Mazowieckiemu w Warszawie oraz Szkole Głównej Koronnej w Krakowie (obecnie Uniwersytet Jagielloński). W jej herbie widniały inicjały króla Stanisława Augusta oraz dwa berła, pochodzące z godła Uniwersytetu Jagiellońskiego (są obecne w herbie Małachowianki do dziś). Nowe idee, nowoczesne metody i zakres nauczania, owocowały jeszcze długo po utracie niepodległości kraju. Dawna kolegiata została podzielona kondygnacjami na sale lekcyjne i kaplicę przez architekta Stanisława Zawadzkiego. Po przeniesieniu szkoły do tych pomieszczeń, skrzydło kolegium na 52 lata zajął szpital świętej Trójcy. W 1843 roku architekt Antonio Corazzi, twórca Teatru Wielkiego w Warszawie, ozdobił klasycystycznymi pilastrami XVIII-wieczną fasadę z niszą i boczną elewację widoczną z rynku.

Na przestrzeni wieków, zarówno wielu profesorów, jak i wychowanków szkoły wniosło wybitny wkład w życie kulturalne i społeczne regionu oraz kraju. Do najbardziej znanych należą: św. Andrzej Bobola, Maciej Sarbiewski, poeta i kaznodzieja króla Władysława IV, Wojciech Szwejkowski, pierwszy rektor Uniwersytetu Warszawskiego, dyrektor Kajetan Morykoni, inicjator powołania Towarzystwa Naukowego Płockiego, Hipolit Gawarecki, wybitny regionalista, błogosławiony Florentyn Koźmiński, Gustaw i Józef Zielińscy, których znakomite zbiory stały się podstawą biblioteki TNP, oraz wielu uczonych i polityków w XX wieku, jak Ignacy Mościcki czy Tadeusz Mazowiecki.

Wielowiekową tradycję edukacyjną kontynuuje Licemu Ogólnokształcące im. Marszałka Stanisława Małachowskiego. W latach 60. i 70. XX wieku nastąpiła rozbudowa szkoły. W latach 2012–2014 przeprowadzono gruntowny remont i rewitalizację zabytkowych budynków szkoły. Z myślą o turystach w podziemiach kolegiaty powstała efektownie podświetlona ścieżka dydaktyczna, wspianale eksponująca odkryte zabytki okresu romańskiego, gotyckiego, baroku i późniejszych. Na zewnątrz budynku, wzdłuż elewacji północnej i południowej, wykonano obniżenia terenu, pozwalające na ekspozycję reliktyw, m.in. romańskiego portalu wejściowego wraz ze zdobną płaskorzeźbą kamiennego lwa warującego u drzwi kościoła, partii ścian przyziemia z okresu romańskiego czy gotyckiej zakrystii. W auli dawnej kolegiaty św. Michała odkryto fragmenty absydy, a także cenne polichromie o charakterze sakralnym z około 1920 roku autorstwa Władysława Drapiewskiego, który jest także twórcą polichromii w płockiej Bazylice Katedralnej. Podczas prac renowacyjnych archeolodzy natrafili na szczątki ludzkie z pochówków z okresu od XII–XVII wieku. Na zewnątrz szkoły wybudowano ossuarium, betonowy sarkofag przykryty granitową płytą i ściankami. To zbiorowy grobowiec, w którym złożono szczątki ok. 600 zmarłych przed wiekami płocczan, ekshumowanych w czasie wykopalisk.

PŁOCK

Kościół pw. św. Jana Chrzciciela i Seminarium Duchowne

Tuż za murami miasta przy drodze od bramy bielskiej w stronę Dobrzynia, znajdowały się grunty zwane Krasna Wola, które w 1753 roku miecznikowa Maria Lasocka podarowała zakonowi reformatów. Był to folwark z ogrodem i ruinami pałacu Krasieńskich, którzy niegdyś pełnili w Płocku godności starosty i kasztelanów. Przeciw nowemu zgromadzeniu zaprotestowały zakony żebracze, płocky dominikanie, franciszkanie z Wyszogrodu i bernardyni ze Skępego. W związku z tym dopiero dwa lata później podczas niezwykle uroczystej procesji z udziałem duchowieństwa i świeckich ustawiono krzyż w miejscu przyszłej świątyni. Rok później poświęcono drewniany kościół, który przyciągał tłumy wiernych.

W 1771 roku konsekrowano jednonawową, późnobarokową świątynię z figurami Piotra i Pawła w niszach fasady. Dzieciniec przed kościołem otaczał mur, w którym znajdowały się kapliczki ze stacjami drogi krzyżowej, istniejący jeszcze w okresie międzywojennym. Jednorodny rokokowy wystrój wnętrza, ołtarze, ambona i konfesjonały, zgodnie z regułą reformatów ślubujących ubóstwo, były utrzymane w naturalnym kolorze drewna dębowego z polichromowaną na biało dekoracją rzeźbiarską. Od 1773 roku kolejne dziesięć lat trwała budowa klasztoru tworzącego z kościołem czworobok z wirydarzem pośrodku.

W 1805 roku władze pruskie zamieniły klasztor na szpital, wkrótce budynki zajęli Francuzi, w 1811 roku wojska księcia Radziwiłła, potem przez dwa lata zakonnicy mieszkali razem z więźniami. Czynny udział oo. reformatów w powstaniu stycz-

niowym spowodował kasatę klasztoru w 1864 roku. Trzy lata później do opuszczonych budynków przeniesiono Seminarium Duchowne ze skonfiskowanego gmachu dawnego opactwa benedyktynów.

Od najdawniejszych czasów istniała w Płocku szkoła katedralna, w późniejszym okresie przygotowująca do studiów uniwersyteckich. Z czasem nastąpił regres jej działalności. Z inicjatywy biskupów Ludwika Załuskiego i Seweryna Szczuki utworzono seminarium duchowne prowadzone przez księży misjonarzy św. Wincentego a Paulo. Pierwszą siedzibą od 1717 roku była kanonia, Dom pod Trąbami. W 1771 roku seminarium zostało przeniesione do obszernych budynków opactwa opuszczonych przez benedyktynów. Po pierwszym rozbiore władze pruskie drobiazgowo kontrolowały tok nauczania, a nawet egzaminowały kandydatów i kleryków, pobierając za wszystkie czynności stosowne opłaty. W 1812 roku budynki zajęło wojsko, a w 1830 roku ulokowano tu rosyjski szpital wojskowy, co doprowadziło do kompletnej dewastacji. Po upadku powstania styczniowego władze carskie przejęły cały majątek seminarium.

W 1867 roku Seminarium Duchowne przeniesiono do zaadaptowanych budynków klasztoru reformatów. Od tego czasu nauczaniem zajęli się księża diecezjalni. W 1882 roku gmach uczelni został

powiększony, a od strony ulicy powstał dom profesorów. W latach 1914–1916 dobudowano monumentalne, neobarokowe skrzydło niższego seminarium z półokrągłym ryzalitem wg projektu Oskara Sosnowskiego. W latach 20. XX wieku powstał kolejny dom profesorów projektu Stefana Szyllera oraz klasycystyczny gmach biblioteki projektu Mariana Kontkiewicza.

Do wybuchu II wojny światowej zbiory Biblioteki Seminarium Duchownego w Płocku mimo wcześniejszych strat, należały do najbogatszych w kraju. Zawierały m.in. księgozbiór kapituły katedralnej, archiwum diecezjalne oraz książki przeniesione z likwidowanych przez władze carskie klasztorów. Do najcenniejszych należało ok. 140 iluminowanych kodeksów rękopiśmiennych z XII i XIII wieku, ok. 300 dyplomów na pergaminie z XIII–XV wieku oraz 500 inkunabułów. Ogółem było około 50 tys. tomów oraz archiwalia od XVI wieku.

W 1939 roku Seminarium zajęły oddziały SS. Po spaleniu części książek, resztę zbiorów historycznych biblioteki wywieziono do Królewca. Po wojnie oprócz większości archiwaliów, powróciła tylko znikoma część bezcennych skarbów gromadzonych przez wieki.

Zespól klasztorno-katedralny Mariawitów

Za bramą dobrzyńską, na przedmieściu zwanym jerozolimskim, istniała od XIII wieku do 1775 roku kaplica pw. św. Filipa i Jakuba, tłumnie odwiedzana w święta patronów. W 1887 roku w dworku, który znajdował się w tym miejscu, zamieszkała Feliksa Kozłowska wraz z kilkoma siostrami tajnego Zgromadzenia Sióstr Ubogich św. Klary o bardzo surowej regule. W 1893 r. siostra Feliksa miała objawienie nazwane Dziełem Wielkiego Miłosierdzia, które zapoczątkowało mariawityzm, nowy ruch religijny. Wskazywało drogę ratowania świata poprzez adorację Przenajświętszego Sakramentu i kult Matki Boskiej Nieustannej Pomocy. Pod jego wpływem powstało Zgromadzenie Księży Mariawitów, przełożonym wybrano Jana Marię Michała Kowalskiego. Intensywna praca duszpasterska i charytatywna, msze odprawiane w języku polskim zaczęły przyciągać wiernych. W 1902 roku Matka Kozłowska wykupiła zajmowaną posesję. W latach 1903–1906 trwały starania o uzyskanie zgody na nowe zgromadzenie, jednak ostatecznie papież Pius X ekskomunikował założycieli. Odpowiedzią na to było założenie niezależnego Kościoła Katolickiego Mariawitów. W tym samym czasie władze carskie uznały legalność istnienia Kościoła. W 1909 roku mariawici zostali przyjęci do Unii Utrechckiej Kościołów Starokatolickich, a ks. J.M.M. Kowalski otrzymał święcenia biskupie. Mateczka Feliksa Maria Franciszka Kozłowska zmarła w 1921 roku, a władza przeszła w ręce abp Kowalskiego. Dalsze burzliwe dzieje doprowadziły do rozłamu w 1934 roku. W czasie II wojny światowej abp J.M.M. Kowalski i wielu duchownych zginęło w hitlerowskich obozach.

W latach 1911–1914 z inicjatywy Mateczki, na zakupionej przez nią działce, wzniesiono katedrę i klasztor. Jest to imponujący, rozległy kompleks sakralny z trójnawową bazyliką katedralną o strzelistych wieżach i czworobocznej kopule nad prezbiterium oraz skrzydłami klasztoru tworzącymi dwa dziedzińce. Neogotycką budowlę zaprojektował utalentowany architekt-amator bp Jan Maria Kowalski przy fachowej pomocy innych duchownych mariawickich posiadających wiedzę techniczną.

PŁOCK

Wystrój wnętrza ma również charakter gotycki. Ołtarz główny jest konfesją założycielki, którą pochowano pod prezbiterium. Od strony Wisły urządzono ogród ozdobny i warzywny.

Płock i katedra Świątynia Miłosierdzia i Miłości Bożej stanowi centrum Starokatolickiego Kościoła Mariawitów, który gromadzi w Polsce ok. 30 tys. wiernych w 36 parafiach. Działa również w Paryżu, USA i Kanadzie i innych krajach. Spośród wielu chrześcijańskich nurtów na świecie, mariawityzm jest jedynym mającym rdzennie polskie korzenie.

Towarzystwo Naukowe Płockie

W połowie XV wieku naprzeciwko rezydencji biskupiej, przy ulicy prowadzącej na zamek powstała murowana, gotycka kanonia. Została wzniesiona przez Stefana z Miszewa, kanonika warszawskiego i płockiego, kanclerza księcia warszawskiego Bolesława IV. Wraz z drugą kanonią, tzw. Domem pod Trąbami, są jedynymi gotyckimi budynkami mieszkalnymi,

które przetrwały do naszych czasów. W 1864 roku budynek ten, wraz z innymi kanoniami skonfiskowały władze rosyjskie. W 1908 roku został kupiony przez Towarzystwo Naukowe Płockie.

Towarzystwo zostało założone w 1820 roku z inicjatywy rektora Szkoły Wojewódzkiej Kajetana Morykonia, przy wsparciu m.in. Stanisława Kostki Potockiego i biskupa płockiego Adama Michała Prażmowskiego, który został pierwszym prezesem. Celem było propagowanie rozwoju nauki i oświaty, gromadzenie materiałów dotyczących Ziemi Płockiej i opracowanie monografii województwa płockiego. Wraz z biblioteką utworzono muzeum historyczno-przyrodnicze. Jednym z członków był wybitny regionalista Wincenty Hipolit Gawarecki autor licznych prac historycznych. Członkami honorowymi byli m.in. Bogumił Linde i ks. Stanisław Staszic. W wyniku represji po upadku powstania listopadowego działalności nie wznowiono.

TNP zostało reaktywowane w 1906 roku za sprawą m. in. Aleksandra Macieszy, ks. Tomasza Kowalewskiego, Aleksandra Zaleskiego i Adama Grabowskiego. Dzięki napływającym darom szybko powiększały się zbiory muzealne i biblioteka. W następnym roku TNP otrzymało cenny księgozbiór liczący 25 tys. tomów gromadzony w Skępem przez Gustawa Zielińskiego i przekazany przez jego syna Józefa. W 1930 roku TNP stało się właścicielem pięknego, klasycystycznego budynku wzniesionego sto lat wcześniej dla Jana Lisieckiego przez architekta Jakuba Kubickiego. Ze względu na dekorację tympanonu zwany jest Domem pod Opatrznością. Znalazły tu swoje miejsce zbiory sztuki, etnografii i pamiątki historyczne przekazywane przez licznych darczyńców w utworzonym Muzeum im. Ignacego Mościckiego. Po II wojnie światowej wydzielone kolekcje dały początek Muzeum Mazowieckiemu w Płocku. Po przeniesieniu muzeum do dawnego opactwa, od 1973 roku w kamienicy mieści się Biblioteka im. Zielińskich TNP, należąca do najzasobniejszych księgozbiorów na Mazowszu.

Dział Zbiorów Specjalnych pozostał w oficynie przy starym budynku. Są tu przechowywane najcenniejsze rękopisy, starodruki, w tym inkunabuły oraz stare dokumenty, grafiki i mapy. Wśród najciekawszych dzieł można wymienić: „Boską komedię” Dantego Alighieri z 1487 roku, pierwsze wydanie „De revolutionibus orbium coelestium” Mikołaja Kopernika z 1543 roku, Statut Jana Łaskiego z 1506 roku, Bartosza Paprockiego „Herby rycerstwa polskiego” z 1584 roku, czy Kazimierza Siemionowicza „Wielką księgę artylerii”. Na szczególną uwagę zasługuje wspaniały zbiór 80 grafik Francisca de Goyi z cyklu „Kaprysy”, zakupiony we Francji przez Gustawa Zielińskiego.

Towarzystwo Naukowe Płockie, jedna z najstarszych tego typu placówek w Polsce, kontynuuje szczytne idee założycieli z 1820 roku. Członkowie prowadzą prace naukowe z różnych dziedzin, w starym budynku odbywają się sesje naukowe, wykłady i spotkania popularnonaukowe oraz wystawy. W 1997 roku Biblioteka im. Zielińskich TNP została włączona do elitarnego grona 55 bibliotek tworzących Narodowy Zasób Biblioteczny.

Kościół i klasztor poddominikański

Dzieje dominikanów w Polsce zaczynają się w 1220 roku, kiedy Jacek Odrowąż wrócił do Krakowa z Włoch, gdzie otrzymał habit zakonny z rąk samego św. Dominika. Dzięki kaznodziejskiej działalności zakon szybko zyskał ogromną popularność. Do Płocka został sprowadzony w 1234 roku przez księcia Konrada Mazowieckiego. Ufundowany przez niego kościół pw. św. Dominika wzniesiono na wysuniętym cyplu skarpy niedaleko Wzgórza Tumskiego. W tym samym czasie powstał klasztor, tworząc z kościołem czworobok z wirydarzem pośrodku. Wówczas świątynia zbudowana wyłącznie z cegły była nowością. Zachowane do dzisiaj fragmenty murów od strony północnej odsłonięte w czasie remontu, są najstarszą ceglana budowlą w tej części kraju. Już w 1243 roku w czasie najazdu Pomorzan na Płock klasztor został spalony, lecz wkrótce odbudowany.

Klasztor dominikanów ma dodatkowe, ogromne znaczenie dla historii Płocka. Pozostaje dotychczas jedynym pewnym punktem granicznym wymienionym w akcie lokacyjnym z 1237 roku nowego miasta, założonego przez księcia Konrada Mazowieckiego.

Działalność kaznodziejska dominikanów była wysoko ceniona, a doroczne dysputy teologiczne w święto Tomasza z Akwinu przyciągały wielu gości duchownych i świeckich. Atrakcją było zamontowanie w 1542 roku na sygnaturce zegara, drugiego w mieście po katedralnym. W latach 1570–1573 rozbudowano klasztor o dom z kaplicą dla nowicjatu. Następnie,

PŁOCK

około 1590 roku przystąpiono do renowacji kościoła i klasztoru w stylu późnego renesansu. Źródła podają, że skrzydło od strony katedry zdobiła wspiana arkadowa fasada. Kolejny remont przeprowadzono w I poł. XVIII wieku, a wnętrze otrzymało późnobarokowy wystrój.

W 1805 roku władze pruskie usunęły zakonników, przekazując kościół gminie protestanckiej, która powstała dla licznej grupy niemieckich urzędników i osadników. Bogata biblioteka dominikanów i archiwa zostały rozproszone lub zniszczone. W 1818 roku na skarpie urządzono ogród spacerowy zwany Parkiem na Górkach. Klasztor zaadoptowano wówczas do celów m.in. mieszkalnych, szkolnych i na archiwum. Dwupiętrowe wcześniej budynki, stopniowo ulegały dewastacji. Zbór ewangelicki istniał do 1945 roku, później został przejęty i wykupiony przez kościół katolicki. Od 1919 roku w południowo-wschodniej części dawnego klasztoru mieści się kaplica cerkwi prawosławnej.

Materiały Urzędu Miasta Płocka, źródło: www.plock.eu

Nazewnictwo miejskie

Nadawanie ulicom nazw było znane już w starożytności, np. Via Appia w Rzymie, lecz w polskich miastach pojawiło się z pewnym opóźnieniem w stosunku do ich lokacji.¹ Badania *onomastyki*² wskazują, że pierwsze zapisy nazw ulic w polskich miastach pojawiały się od XIV–XV wieku, np. w Krakowie, Poznaniu, Warszawie, Lublinie, Sieradzu, a także w Płocku.³ Zjawisko występowania nazw wynikało nie tylko z konieczności łatwiejszej orientacji i komunikacji w mieście, ale także było wynikiem swoistego osławiania jego przestrzeni.

Średniowieczne nazewnictwo było spontaniczne, proste i nie budziło wątpliwości o jakie miejsce w mieście chodzi. Pierwsze nazwy ulic tworzyli ich mieszkańcy. Rola istniejących wówczas władz sprowadzała się głównie do posługiwania się w dokumentach nazwami powszechnie używanymi. Nie istniały specjalne urzędy ustalające oficjalne nazwy w zakresie nazewnictwa miejskiego.⁴ Takie urzędy powstały dopiero w następnych stuleciach.⁵ Nie stosowano wtedy tabliczek z nazwami, gdyż ich odczytanie dla wielu ludzi byłoby niemożliwe. Stosowane wtedy nazwy miały charakter wybitnie informacyjny. Informowały o:

- kierunkach wylotowych z miasta, np. Sławkowska w Krakowie, Odrzańska we Wrocławiu, Dobrzyńska w Płocku,
- istnieniu ważnego obiektu znajdującego się przy ulicy, np. Szpitalna w Krakowie, Więzienna we Wrocławiu, Zamkowa w Płocku,
- funkcji miejsca wyrażonej najczęściej zawodami rzemieślników, np. występujące w wielu miejscach średniowiecznych miastach ulice: Szewska, Piekarska i Zduńska w Płocku,
- kulcie świętych, np. św. Anny w Krakowie, św. Wita we Wrocławiu, św. Michała w Płocku,
- ważnej funkcyjnie osobie lub osobach zamieszkujących ulicę, np. Kanoniczna w Krakowie, Rynek Kanoniczny w Płocku, Woźna w Poznaniu od zamieszkującego tam kata,
- lokalnych cechach ulicy związanej z jej usytuowaniem, nawierzchnią, rozmiarami, przebiegiem, np. Wielka w Poznaniu, Szeroka w Płocku,
- obcych mieszkańcach osiadłych w mieście, np. Ruska we Wrocławiu, Żydowska w Poznaniu, Sieradzu, Płocku,
- nazwach przyrodniczych: zwierząt, drzew, np. Gołębina w Poznaniu, Jodłowa we Wrocławiu.⁶

Współcześnie system polskiego nazewnictwa miejskiego przedstawia się w sposób dużo bardziej złożony, podziału typów ulic dokonujemy bowiem nie tylko ze względu na ich znaczenie, lecz także strukturę. Przedstawiona poniżej klasyfikacja stworzona została przez prof. Kwirynę Handke.⁷

Typy znaczeniowe ulic

1. Nazwy pochodzące od innych nazw własnych utworzonych od:

- nazw osobowych, np. Mickiewicza,
- nazw etnicznych i geograficznych, np. Francuska,
- nazw miejscowości, np. Płocka,
- nazw topograficznych, np. Wiślana.

1 K. Handke, *Semantyczne i strukturalne typy nazw ulic Warszawy*, Wrocław-Warszawa-Kraków 1970, s. 19.

2 *Onomastyka* – dział językoznawstwa zajmujący się badaniem nazw własnych, zwanych też *onimami*, np. nazwami miejscowości, ulic, imionami czy nazwiskami.

3 K. Handke, *Semantyczne...* op. cit., s. 19; J. Kita, M. Nartowicz-Kot, *Patroni łódzkich ulic*, Łódź 2012, s. 10; J. Bubak, *Nadawanie nazw miejskich w Polsce* [w:] *Nazewnictwo miejskie*, Poznań 1989, s. 179-180.

4 K. Handke, *Semantyczne...* op. cit., s. 19.

5 W Warszawie już w 1685 roku powołano *Komisję Brukową*, która zajmowała się tworzeniem, wprowadzaniem i zatwierdzaniem nazw ulic.

6 B. Miszewska, *Informacyjna funkcja zachowanych średniowiecznych nazw ulic Krakowa, Poznania i Wrocławia* [w:] red. Piotr Trzepacz i in., *Miasto w badaniach geografów*, t. I, Kraków 2015, s. 261-262.

7 Kwiryna Handke (ur. 1932 r.) – profesor nauk humanistycznych, specjalistka w zakresie nazewnictwa miejskiego.

2. Nazwy pochodzące od nazw pospolitych utworzonych od:

- nazw ludzi, np. Humanistów,
- nazw kulturowych, związanych z działalnością człowieka, np. Piekarska,
- nazw topograficznych, np. Długa,
- nazw przyrodniczych, np. Lipowa,
- nazw metaforycznych, np. Poprawna,
- nazw pochodzących od miejsc i zdarzeń dziejowych, np. 3 Maja.

Typy strukturalne nazw ulic

1. Nazwy zgodne z podstawą, od której się wywodzą (może być nią zarówno nazwa własna, jak i wyraz pospolity):

- nazwy przymiotnikowe, np. Złota, Piękna,
- nazwy rzeczownikowe, np. Oaza, Wiatraki.

2. Nazwy nieidentyczne formalnie z podstawą, od której się wywodzą, stworzone:

- za pomocą różnych sufiksów⁸, np. Browarna (od browar), Ratuszowa (od ratusz),
- od wyrażen przyimkowych, np. Nadwiślana (od nad Wisłą).

3. Nazwy o strukturze złożonej:

- złożenia właściwe⁹, np. Staromiejska (Stare Miasto), Świętomichalska (Świętego Michała),
- zestawienia – nazwy więcej niż jednowyrazowe, np. Stary Rynek.

Kwiryna Handke, dostrzegając złożoność i niezwykłą kulturową wartość nazewnictwa miejskiego, nazywa je *ważnym świadkiem historii i w znacznej mierze dziedzictwem narodowym*.¹⁰ Niewątpliwie, nazewnictwo miejskie można uznać za swoistą skarbnicę zarówno dla językoznawców, jak i historyków, przechowuje ono bowiem nie tylko często już archaiczne nazwy, lecz także dokumentuje dzieje konkretnego miasta. Przyglądając się procesowi rozwoju nazewnictwa miejskiego danej miejscowości, możemy dostrzec jej społeczną i gospodarczą odrębność na tle innych ośrodków miejskich. Nazwy miejskie wiernie odzwierciedlają bowiem wiele zjawisk społecznych – najstarsza warstwa skupia się wokół sposobu organizacji przestrzeni i życia jego mieszkańców, nowsze – oddają preferencje ich twórców.¹¹ Owa różnorodność zacierać zaczęła się dopiero w okolicach XIX–XX wieku. Był to wynik między innymi przenoszenia nazw z macierzystego miasta do innego. Przykład stanowi plan Łodzi z 1913 roku, kiedy na teren dwóch łódzkich dzielnic, Widzewa i Bałut, przeniesiono komplet nazw warszawskich ulic: *Nowy Świat, Wilczą, Chmielną, Marszałkowską* i inne.¹²

Po wybuchu II wojny polskie nazewnictwo miejskie poddane zostało procesowi germanizacji. Miejsce polskich tablic zastąpiły ich niemieckie odpowiedniki. Na język niemiecki tłumaczono jedynie nazwy neutralne, polskich patronów ulic wybranych w czasie dwudziestolecia międzywojennego zastępowano niemieckimi dygnitarzami.¹³ W Płocku kilkakrotnie zmieniana była nazwa placu nosząca wcześniej imię Józefa Piłsudskiego. Innemu placowi nadano nazwę *Horst-Wessel-Platz*. Patronował mu Horst Ludwig Wessel, nazista, autor oficjalnego hymnu partyjnego NSDAP.

⁸ Sufiks, inaczej przyrostek – każdy fragment wyrazu dodany do jego rdzenia (podstawy słowotwórczej), niebędący jednocześnie końcówką fleksyjną.

⁹ Złożenia właściwe – wyraz powstały przez połączenie co najmniej dwóch rdzeni (podstaw słowotwórczych).

¹⁰ K. Handke, *Dzieje Warszawy nazwami pisane*, Warszawa 2011, s. 59.

¹¹ Ibidem, s. 48.

¹² Ibidem, s. 41.

¹³ P. Gryszpanowicz, *Leksykon nazw płockich ulic*, Płock 2016, s. 10.

Intensywny rozwój grupy nazw pamiątkowych, związany z wykorzystywaniem nazewnictwa miejskiego jako narzędzia propagandy, obserwujemy w XX wieku. Przykład stanowią pojawiające się na masową po roku 1945 ulice nierozzerwalnie kojarzone z komunistycznym reżimem. Patronami wielu polskich ulic powojennej Polski stawali się *ideologicznie słuszni*, komunistyczni działacze, m.in. Róża Luksemburg, Julian Marchlewski, Józef Stalin. Ogromna ilość ulic *Józefa Stalina* pojawiająca się w polskich miastach po II wojnie światowej wiązała się z rosnącym kultem jednostki radzieckiego polityka. W PRL podobny kult próbowano budować wokół I sekretarza KC PZPR, Bolesława Bieruta, niejednokrotnie wykorzystując do tego celu nazwy ulic, placów czy alei. Władze łączyły aspekt pamiątkowości nazw z działaniami czysto ideologicznymi, w związku z czym znacznie ograniczone zostały społeczne inicjatywy nazwotwórcze, mogące przeszkodzić władzom w indoktrynacji społeczeństwa. Proces powolnego pozbywania się nazw pamiątkowych narzucony przez aparat propagandy rozpoczął się w Polsce po zmianach ustrojowych w roku 1989¹⁴, a ostatecznie, za sprawą wejścia w życie ustawy o dekomunizacji nazewnictwa miejskiego, zakończył się po blisko trzydziestu latach, w roku 2017. Wtedy też zniknęły ostatnie nazwy związane nie tylko z ważnymi dla komunizmu postaciami, ale również świętami, m.in. 9 Maja.¹⁵

W 2018 roku, po niemal stuletnim procesie kształtowania się nazewnictwa miejskiego w niepodległej Polsce, nazwę *ulica Płocka* nosi aż 69 ulic znajdujących się na terenie całego kraju. Zlokalizowane są one w dziewięciu z 16 województw. Najwięcej z nich, bo aż 46, znajduje się w województwie mazowieckim. Ulicę Płocką odnajdziemy w wielu miastach wojewódzkich: Warszawie, Poznaniu, Szczecinie, Gdańsku czy Białymstoku. Najczęściej u podstaw nadawania nazwy ulicy Płockiej było określenie kierunku wylotowego z danej miejscowości. Z taką motywacją spotykamy się w gminach położonych w sąsiedztwie Płocka, takich jak: Dobrzyń nad Wisłą, Bielsk czy Drobin. W większości dużych miast oddalonych znacznie od Płocka nazwa ulicy Płockiej związana jest z zamiarem uhonorowania najważniejszych polskich miast. Tak jest np. w Gdańsku, Gdyni czy Poznaniu. Jedynie w Częstochowie motywacją nadania nazwy ulicy Płockiej była chęć upamiętnienia miast mających duży wkład w rozwój gospodarki paliwowo-energetycznej okresu Polski Ludowej. Nie zawsze jednak nazwa ulicy Płockiej jest związana z miastem Płock. Tak jest w gminie Trzebinia położonej w województwie małopolskim, gdzie istnieją cztery ulice kierunkowe o nazwie Płocka prowadzące w kierunku sołectwa Płoki.

Piotr Gryszpanowicz

¹⁴ Analogiczna sytuacja miała miejsce w innych państwach dawnego bloku wschodniego.

¹⁵ 9 maja (1945 r.) – Dzień Zwycięstwa obchodzony w Związku Radzieckim i innych krajach bloku wschodniego. W Polsce pod narzuconą przez komunistów władzą ogłoszono 9 maja *Narodowym Świętem Zwycięstwa i Wolności*.

KUJAWSKO-POMORSKIE

BYDGOSZCZ

POWIAT	BYDGOSZCZ
PRAWA MIEJSKIE	19.04.1346 r.
PREZYDENT	RAFAŁ BRUSKI
LICZBA LUDNOŚCI	352 313 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	176 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	2002 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	286 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	113 osób (stan na 17.09.2018 r.)

Podstawę nadania nazwy ulicy Płockiej w Bydgoszczy stanowił Orędownik Miejski dla Bydgoszczy nr 33 z dnia 17.04.1920 r. W czasie okupacji niemieckiej nosiła nazwę Eisenhardtstrasse.

Prawdopodobnie na przełomie X i XI wieku powstał gród strażniczy przy brodzie przez Brdę, administracyjnie związany z Kujawami. Jako gród pograniczny miała znaczenie zarówno strategiczne jak i ekonomiczne. Z tego też względu król postanowił nadać grodowi prawa miejskie, co nastąpiło 19 kwietnia 1346 roku w Brześciu Kujawskim. W miejscu dotychczasowego grodu wzniesiono zamek starościński, a miasto umocniono murami. Znakomite położenie Bydgoszczy na skrzyżowaniu traktów lądowych i w pobliżu ujścia Brdy do Wisły stworzyło dogodne warunki do rozwoju rzemiosła i handlu. Miasto stało się portem Kujaw, a ekspansja handlowa bydgoskich kupców skierowana była głównie w kierunku północnym. Był to okres prosperity, który trwał do połowy XVII wieku. Lata wojen ze Szwecją określane mianem „potopu” mocno naruszyły kondycję miasta. Druga połowa XIX wieku to lata europejskiej rewolucji przemysłowej, która swym zasięgiem objęła również Bydgoszcz. Powstawały nowe zakłady przemysłowe, a w 1851 roku miasto zostało włączone do sieci kolejowej Prus. Łączna liczba ofiar II wojny światowej wśród mieszkańców miasta sięga 10 tys. osób. Po trwającej ponad 5 lat okupacji Bydgoszcz została oswobodzona w dniach od 23 do 27 stycznia 1945 roku. Zaczął się nowy okres w dziejach miasta, które stało się siedzibą władz województwa bydgoskiego. W latach powojennych Bydgoszcz szybko się powiększała, stając się miastem leżącym nie tylko nad Brdą, ale i Wisłą. W 1945 roku miasto liczyło 69,4 km², aby po kolejnych przyłączeniach terenów przyległych osiągnąć pod koniec lat 70-tych powierzchnię 174,5 km². Największe znaczenie miało przyłączenie do Bydgoszczy w 1973 roku samodzielnego dotąd miasta Fordon.

DOBRZYŃ NAD WISŁĄ

Nieznana jest dokładna data, kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa. W dawniejszych czasach ulica ta stanowiła nadwiślański trakt handlowy. Znajdował się tam mały kościół o konstrukcji drewnianej, pw. Św. Stanisława. W drugiej połowie XVIII wieku i w XIX wieku przy trakcie handlowym (obecna Płocka) powstało przedmieście zwane płockim, które z czasem otrzymało stosowną nazwę „Ostatni Grosz”. A mianowicie wzięła się ona stąd, iż na samym końcu ulicy znajdowała się Karczma, w której przejezdni wyjeżdżający z Dobrzynia nad Wisłą wydawali przysłowiowy „ostatni grosz”. Przed laty na ulicy tej znajdowały się również wiatraki oraz tartak, który zachował się do lat 80-tych.

LIPNOWSKI	POWIAT
ok. 1230 r.	PRAWA MIEJSKIE
JACEK WAŚKO	BURMISTRZ
2161 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
5,4 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
399,4 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
WOJEWÓDZKA	KATEGORIA DROGI
ok. 1500 m	DŁUGOŚĆ ULICY
126 osób (stan na 31.08.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Fotografia ze zbiorów Gminy Dobrzyń nad Wisłą

SKĘPE

POWIAT	LIPNOWSKI
PRAWA MIEJSKIE	1445 r.
BURMISTRZ	PIOTR WOJCIECHOWSKI
LICZBA LUDNOŚCI	3607 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	7,5 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	482,2 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
DŁUGOŚĆ ULICY	440 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	62 osoby (stan na 17.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa.

Fotografia ze zbiorów Katarzyny Błaszkwicz

SZPETAL GÓRNY

Nazwa ulicy Płockiej nadana została na podstawie Uchwały Nr XX/152/2000 Rady Gminy Fabianki z dnia 27 września 2000 roku.

WŁOCŁAWSKI	POWIAT
FABIANKI	GINA
ZBIGNIEW SŁOMSKI	WÓJT
2269 osób (stan na 2014 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
10 002 osoby (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
75,8 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
131 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
brak danych	DŁUGOŚĆ ULICY
181 osób (stan na 31.08.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Okolo 1240 roku z fundacji Boguszy z rodu Doliwów, wojewody mazowieckiego, w Szpetalu powstał klasztor cysterski i szpital pod wezwaniem św. Gotarda. W 1329 roku ziemia dobrzyńska, gdzie leżały osady Szpetal Dolny i Szpetal Górny, została zdobyta przez Krzyżaków, następnie na mocy pokoju kaliskiego wróciła do Polski. Pod koniec XIV wieku Władysław Opolczyk sprzedał ziemię dobrzyńską Krzyżakom. Do końca XIV wieku Szpetal Górny stanowił dobra zamku w Bobrownikach. Na mocy ugody w Raciążku ziemię dobrzyńską wykupiono z rąk krzyżackich i przekazano Polsce. Jako pierwszy właściciel Szpetala Górnego w XVI wieku wymieniany jest Stanisław Chodorąski vel Chodowski vel Chodorkowski herbu Leszczyce, który posiadał tu murowany dwór obronny. Na początku XVIII wieku dobra ziemskie Szpetal Górny i Szpetal Dolny stanowiły własność Kazimierza Rutkowskiego, który przywilejem z 16 marca 1702 roku otrzymał od króla Augusta II w wieczyste posiadanie przewóz przez Wisłę od dóbr swoich Szpetal Dolny i Górny do miasta Włocławka. Marian Rutkowski odziedziczył Szpetal Górny, Szpetal Dolny, Kulin, Suszyce, Skórzno, Krojczyn. Kościół został wzniesiony w 1806 roku staraniem dziedzica. Świątynia została zlokalizowana naprzeciw nieistniejącej już siedziby fundatora. W 1824 roku następuje utrata praw przewozu na Wiśle. W 1850 roku w drodze działów rodzinnych Ignacy Rutkowski syn Mariana nabywa dobra Szpetal Górny i Dolny. W 1869 roku Artur Rutkowski kupuje dobra swojego ojca Ignacego. W 1886 roku majątek dziedziczy po śmierci Artura syn Zdzisław Artur Rutkowski. W 1954 roku Szpetal Górny stał się siedzibą gromadzkiej rady narodowej, rok później gromadę tę włączono do powiatu włocławskiego. W 1972 roku powstała gmina w Szpetalu Górnym, którą w 1979 roku przemianowano na gminę Fabianki.

TORUŃ

POWIAT	TORUŃ
PRAWA MIEJSKIE	28.12.1233 r.
PREZYDENT	MICHAŁ ZALESKI
LICZBA LUDNOŚCI	202 562 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	115,7 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1750,4 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	443 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	12 osób (stan na 05.09.2018 r.)

Nazwa ulicy Płockiej nadana została na podstawie Uchwały Miejskiej Rady Narodowej w Toruniu Nr XIII/55/76 z 2 grudnia 1976 roku.

Miasto zostało powołane do życia 28 grudnia 1233 roku Toruń był początkowo założony przy przeprawie przez Wisłę w Starym Toruniu. Tam Krzyżacy zbudowali swój pierwszy gród w ziemi chełmińskiej – jak głosi legenda – na rozłożystym dębie, a następnie lokowali miasto, które jednak na skutek nękających osadników wylewów rzeki wkrótce, bo w 1236 roku, przeniesiono na obecne miejsce. Miasto rozwijało się bardzo szybko, ale etapami. Najszybciej rozplanowano ulice w południowej części Starego Miasta – wokół „wyspy”. Głównym szlakiem ulicznym była wówczas dzisiejsza ul. Kopernika (wówczas św. Anny), która prowadziła w kierunku przeprawy w Starym Toruniu. Wkrótce jednak okazało się, że założenie miasta w tym punkcie było inwestycją tak udaną, że trzeba je było natychmiast poszerzyć, by zmieścić wszystkich kupców nacierających ze Śląska, pobliskich ziem polskich, wreszcie z dalekiej Westfalii i Lubeki - ojczyzn miast hanzeatyckich i handlu bałtyckiego. Po 1251 roku rozplanowano więc Rynek, który stał się odtąd centrum miasta, murami obwiedziono pozostający wcześniej poza ich obrębem klasztor i kościół franciszkanów. Już wkrótce, bo w 1264 roku założony został kolejny ośrodek miejski – Nowe Miasto. W przeciwieństwie do Starego, gdzie dominowali kupcy, a z rzemiosł najbogatsi – piwowarzy, piekarze i rzeźnicy, Nowe Miasto zostało założone jako centrum rzemiosła toruńskiego.

WŁOCŁAWEK

Na planach miasta Włocławka z XIX wieku ulicę nazywano traktem do Płocka. W dokumentach hipotecznych jeszcze z początku XX wieku wpisywano, że nieruchomość istnieje przy drodze do Płocka. Na mapie Włocławka z 1916 roku figuruje już ulica Płocka. Należy przypuszczać, że wytyczenie tej ulicy miało związek z rozbudową w tym kierunku miasta z uwagi m.in. na powstanie fabryki celulozy, największego przed 1914 rokiem zakładu przemysłowego we Włocławku. W czasie okupacji niemieckiej ulica nosiła nazwę Weichselstrasse. W zbiorach Urzędu Miasta Włocławek zachowała się natomiast Uchwała Nr XV/48/80 Miejskiej Rady Narodowej we Włocławku z dnia 21 stycznia 1980 roku w sprawie nadania nazwy ulicy Płockiej (punkt 24).

WŁOCŁAWEK	POWIAT
1255 r.	PRAWA MIEJSKIE
MAREK WOJTKOWSKI	PREZYDENT
111 752 osoby (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
84,3 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
1325,3 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
KRAJOWA I POWIATOWA	KATEGORIA DROGI
2648 m i 3316 m	DŁUGOŚĆ ULICY
20 066 osób (stan na 11.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miasta Włocławek

ŁÓDZKIE

KROŚNIEWICE

POWIAT	KUTNOWSKI
PRAWA MIEJSKIE	1442-1870 r. I OD 1926 r.
BURMISTRZ	JULIANNA BARBARA HERMAN
LICZBA LUDNOŚCI	4426 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	4,2 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1058,9 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	WOJEWÓDZKA
DŁUGOŚĆ ULICY	546 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	0 osób (stan na 17.09.2018 r.)

Nazwa ulicy Płockiej nadana została na podstawie Uchwały Rady Miejskiej w Krośniewicach Nr 277/XL/02 z 23 kwietnia 2002 roku.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miejskiego w Krośniewicach

KUTNO

Uchwałą nr 12/60 Miejskiej Rady Narodowej w Kutnie z dnia 25 maja 1960 roku w sprawie ustalenia nazw ulic na nowym osiedlu „Jedność” w Kutnie, nadano między innymi nazwę Płocka nowo powstałej ulicy, żadnej poprzedniej nazwy nie miała. Uchwałą Nr 60/IX/90 Rady Miejskiej w Kutnie z dnia 28 grudnia 1990 roku ustalono wykaz obowiązujących aktów prawa miejscowego wydanych przez Radę Miejską w Kutnie wg stanu na dzień 30 listopada 1990 roku, w którym ww. uchwały nie było. Uchwałą Nr 242/XXI/2000 Rady Miejskiej w Kutnie z dnia 29 lutego 2000 roku dokonano zatwierdzenia nazw ulic w ich dotychczasowym jednoznacznym brzmieniu wykazanych w załączniku Nr 3 do uchwały. W pkt. 113 zatwierdzono nazwę ulicy Płocka.

KUTNOWSKI	POWIAT
1386 r.	PRAWA MIEJSKIE
ZBIGNIEW BURZYŃSKI	PREZYDENT
44 513 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
33,6 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
1325,2 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
167 m	DŁUGOŚĆ ULICY
25 osób (stan na 13.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miasta Kutno

ŁÓWICZ

POWIAT	ŁÓWICKI
PRAWA MIEJSKIE	1298 r.
BURMISTRZ	KRZYSZTOF JAN KALIŃSKI
LICZBA LUDNOŚCI	28 704 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	23,4 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1225,6 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA I WOJEWÓDZKA
DŁUGOŚĆ ULICY	ok. 950 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	4 osoby (stan na 13.09.2018 r.)

Nazwa ulicy Płockiej nadana została na podstawie Uchwały Miejskiej Rady Narodowej w Łowiczu Nr 62 z 25 czerwca 1977 roku.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miejskiego w Łowiczu

ŁÓDŹ

Ulica Płocka znana pod tą nazwą od 1910 roku zblizona tematycznie do nazw sąsiednich ulic pochodnych od nazw miast. Wskazuje na to mapa Łodzi z 1910 roku. Jednakże występuje także na mapie Januarego Władysława Starzyńskiego stworzonej w latach 1894-1896, na której nazwy widnieją w języku rosyjskim.

Zmiany nazw ulicy:

- Do 1915 r. – ulica Płocka
- W latach 1915–1918 – Plocker-Strasse
- W latach 1918–1940 – ulica Płocka
- W 1940 r. – Saechische Strasse
- W latach 1940–1945 – Fuldaerstrasse
- Od 1945 r. – ulica Płocka

ŁÓDŹ POWIAT

29.07.1423 r. PRAWA MIEJSKIE

HANNA ZDANOWSKA PREZYDENT

690 422 osoby (stan na 31.12.2017 r.) LICZBA LUDNOŚCI

293,3 km² (stan na 31.12.2017 r.) POWIERZCHNIA

2354,4 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.) GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA

ULICA PŁOCKA

GMINNA KATEGORIA DROGI

552 m DŁUGOŚĆ ULICY

382 osoby (stan na 13.09.2018 r.) LICZBA MIESZKAŃCÓW

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miasta Łodzi

SOKOLNIKI-LAS

POWIAT ZGIERSKI
GMINA OZORKÓW
WÓJT TOMASZ KOMOROWSKI

LICZBA LUDNOŚCI WSI 802 osoby (stan na 2011 r.)
LICZBA LUDNOŚCI GMINY 6944 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA GMINY 95,5 km² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 73 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

ULICA PŁOCKA

KATEGORIA DROGI GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY 308 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW 5 osób (stan na 17.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data ani powód nadania nazwy ulicy Płockiej w miejscowości Sokolniki-Las. W momencie zakładania ewidencji gruntów dla tej miejscowości w 1964 roku nazwa została przyjęta jako już funkcjonująca.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Gminy w Ozorkowie

ZELÓW

BEŁCHATOWSKI	POWIAT
1957 r.	PRAWA MIEJSKIE
URSZULA ŚWIERCZYŃSKA	BURMISTRZ
7665 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
10,8 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
713 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
662 m	DŁUGOŚĆ ULICY
40 osób (stan na 13.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica Płocka uzyskała swoją nazwę.

Początek miastu dała osada założona w XIII wieku. Pierwotnie nosiła ona nazwę Szelyów, a następnie Zeliów. Pierwsza odnosząca się do niej wzmianka historyczna sięga 1402 roku i pochodzi z księgi „Liber Beneficiorum” Jana Łaskiego. Do końca XVIII wieku Zelów był typową wsią szlachecką, której mieszkańcy trudnili się uprawą ziemi i hodowlą. Źródła historyczne podają, iż w 1802 roku majątek Zelów, będący wówczas własnością Józefa Świdzińskiego, został zakupiony przez przybyłych do Polski Czechów. Zapoczątkowali oni na tym terenie funkcjonujący do dziś przemysł włókienniczy, zajmując się głównie rękodzielnictwem tkackim. Warsztaty zelowskie wyspecjalizowały się m.in. w produkcji satyny, kretonu oraz dekoracyjnych pluszów - wykonywanych z bawełnianej osnowy i wełnianego wątku. Przez dłuższy czas „zelowscy” Czesi pełnili w osadzie dominującą rolę, jednak po zakończeniu I wojny światowej i utworzeniu Czechosłowacji zaczęli opuszczać Polskę i wracać do ojczyzny. Po dużej migracji Czechów, w okresie międzywojennym, zaczęli pojawiać się w Zelowie Polacy, Niemcy oraz Żydzi. Jedną z charakterystycznych cech Zelowa, szczególnie w tym okresie, był rozwój różnych wyznań religijnych. Każda narodowość kultywowała własną religię, a wśród nich najliczniejszą była parafia ewangelicko-reformowana. W okresie międzywojennym wzrósł znacznie potencjał gospodarczy miasta. Powstało wówczas wiele fabryk włókienniczych, m.in. K. Rajcherta w Herbertowie. Po II wojnie światowej liczba Czechów znacznie zmalała. Wyjechała również duża część Niemców. Na ich miejsce i na miejsce wymordowanych przez okupanta Żydów przybyli Polacy z okolicznych wsi. W 1954 roku Zelów otrzymał prawa osiedla, a trzy lata później w 1957 roku prawa miejskie. W 1976 roku miasto i gmina zostały połączone w jedną jednostkę administracyjną, a od 1990 roku tworzą jedną wspólnotę samorządową.

MAZOWIECKIE

BIELSK

POWIAT PŁOCKI

GMINA BIELSK

WÓJT JÓZEF JERZY ROZKOSZ

LICZBA LUDNOŚCI WSI 2677 osób (stan na 2011 r.)

LICZBA LUDNOŚCI GMINY 9099 osób (stan na 31.12.2017 r.)

POWIERZCHNIA GMINY 125,2 km² (stan na 31.12.2017 r.)

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 73 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

ULICA PŁOCKA

KATEGORIA DROGI KRAJOWA

DŁUGOŚĆ ULICY 1850 m

LICZBA MIESZKAŃCÓW 166 osób (stan na 31.08.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Gminy w Bielsku

BIEŻUŃ

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa.

Bieżuń zawdzięcza swoje początki położeniu przy trakcie, który łączył miasta pomorskie z Rusią i Litwą. Prowadził on z Torunia poprzez Dobrzyń, Rypin, Bieżuń, Raciąż, Płońsk, Serock, Wyszków, Brok i Niskurzyn, gdzie rozdzielał się na wschód i na południe. Najdawniejsze wiadomości o budynkach pochodzą z pierwszej połowy XVI wieku. Zabudowa miasta powstawała przede wszystkim wzdłuż rzeki Wkry. W 1634 roku Bieżuń zaliczono do grodów magnackich, wówczas też sprowadzono do miasta architekta, który stworzył bardzo interesujący przykład ogrodu sprzężonego z fortyfikacjami. Umocnienia te częściowo uchroniły rezydencję przed całkowitym zniszczeniem podczas najazdu Szwedów.

W latach 1767-1780, przed przeprowadzką do Zamościa, Andrzej Zamoyski dokonał regulacji zabudowy Bieżunia. Powiększono rynek, wprowadzono główną ulicę pod kątem prostym na środek jego południowo-wschodniej pierzei, wytyczono ulicę Zamkową. W tym czasie w mieście nie było żadnej ulicy brukowej, a tylko 12 z 131 domów pokrytych było dachówką. W mieście było 121 rzemieślników niezrzeszonych w cechach. W 1825 roku powstał plan regulacyjny miasta, typowy przykład znakomitej działalności budowniczych i planistów, który częściowo też został zrealizowany. W 1866 roku, w ramach represji po powstaniu styczniowym, rząd zajął majątek należący do probostwa, a w 1869 roku odebrał Bieżuniowi prawa miejskie. Mimo to jednak Bieżuń pozostał ważnym lokalnym ośrodkiem. Okres międzywojenny nie zostawił śladu w ukształtowaniu przestrzennym miasta. W czasie II wojny światowej zginęło około 1000 mieszkańców, w tym wszyscy Żydzi. Zabudowa prawie całkowicie drewniana ocalała. W układzie przestrzennym miasta, który pozostał niezmienny od XIX wieku, zachowując jednocześnie ślady działalności Andrzeja Zamoyskiego, trwa pamięć o dwóch najpomysłniejszych okresach w dziejach rozwoju miasta.

ŻUROMIŃSKI	POWIAT
1406 r.	PRAWA MIEJSKIE
ANDRZEJ SZYMAŃSKI	BURMISTRZ
1875 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
12,1 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
155,3 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
876 m	DŁUGOŚĆ ULICY
183 osoby (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

BOŻEWO

POWIAT SIERPECKI

GMINA MOCHOWO

WÓJT ZBIGNIEW TOMASZEWSKI

LICZBA LUDNOŚCI WSI 446 osób (stan na 2011 r.)

LICZBA LUDNOŚCI GMINY 6091 osób (stan na 31.12.2017 r.)

POWIERZCHNIA GMINY 143,7 km² (stan na 31.12.2017 r.)

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 42 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

ULICA PŁOCKA

KATEGORIA DROGI POWIATOWA

DŁUGOŚĆ ULICY 1600 m (łącznie z ul. Płocką w Bożewie Nowym)

LICZBA MIESZKAŃCÓW 105 osób (stan na 17.09.2018 r.)

Po przeprowadzonych konsultacjach z mieszkańcami miejscowości: Mochowo, Mochowo Nowe, Bożewo i Bożewo Nowe, zwłaszcza tymi, którzy mieszkają przy ulicy prowadzącej do Płocka, podjęto decyzję o nadaniu jej nazwy ulica Płocka. W miejscowościach Bożewo i Bożewo Nowe nadano nazwy ulic Uchwałą Nr 222/XXXI/2017 Rady Gminy w Mochowie z dnia 24 lutego 2017 roku.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Gminy w Mochowie

BOŻEWO NOWE

Po przeprowadzonych konsultacjach z mieszkańcami miejscowości: Mochowo, Mochowo Nowe, Bożewo i Bożewo Nowe, zwłaszcza tymi, którzy mieszkają przy ulicy prowadzącej do Płocka, podjęto decyzję o nadaniu jej nazwy ulica Płocka. W miejscowościach Bożewo i Bożewo Nowe nadano nazwy ulic Uchwałą Nr 222/XXXI/2017 Rady Gminy w Mochowie z dnia 24 lutego 2017 roku.

SIERPECKI	POWIAT
MOCHOWO	GMINA
ZBIGNIEW TOMASZEWSKI	WÓJT
335 osób (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
6091 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
143,7 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
42 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
POWIATOWA	KATEGORIA DRUGI
1600 m (łącznie z ul. Płocką w Bożewie)	DŁUGOŚĆ ULICY
66 osób (stan na 17.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Fotografia ze zbiorów Urzędu Gminy w Mochowie

BRUDZEŃ DUŻY

POWIAT	PŁOCKI
GMINA	BRUDZEŃ DUŻY
WÓJT	ANDRZEJ DWOJNYCH
LICZBA LUDNOŚCI WSI	1053 osoby (stan na 2011 r.)
LICZBA LUDNOŚCI GMINY	8274 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA GMINY	159,8 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY	52 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	WOJEWÓDZKA
DŁUGOŚĆ ULICY	ok. 1500 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	54 osoby (stan na 12.09.2018 r.)

Nazwę ulicy Płockiej przyjęto Uchwałą NR XXVII/237/10 Rady Gminy w Brudzeniu Dużym z dnia 18 lutego 2010 roku. Wybór nazwy uzasadniono wskazaniem najbliższego miasta powiązane go z miejscowością Brudzeń Duży.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Gminy Brudzeń Duży

BRWILNO

Nazwę ulicy Płockiej nadano Uchwałą Rady Gminy Stara Biała Nr 13/III/14 z dnia 30 grudnia 2014 roku i Uchwałą Rady Gminy Stara Biała Nr 34/IV/15 z dnia 19 marca 2015 roku.

PŁOCKI	POWIAT
STARA BIAŁA	GMINA
SŁAWOMIR WAWRZYŃSKI	WÓJT
792 osoby (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
11 809 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
111,1 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
106 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
WOJEWÓDZKA	KATEGORIA DROGI
BRAK DANYCH	DŁUGOŚĆ ULICY
226 osób (stan na 17.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Fotografia ze zbiorów Gminy Stara Biała

BRWINÓW

POWIAT	PRUSZKOWSKI
PRAWA MIEJSKIE	1950 r.
BURMISTRZ	ARKADIUSZ KOSIŃSKI
LICZBA LUDNOŚCI	13 533 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	10,1 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1339,9 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	233 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	81 osób (stan na 17.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Z przekazów ustnych i informacji zawartych w różnych dokumentach archiwalnych wynika, że nazwa ulicy nadana została w latach 30. XX wieku.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Gminy Brwinów

BULKOWO-KOLONIA

PŁOCKI	POWIAT
BULKOWO	GINA
GABRIEL GRACZYK	WÓJT
584 osoby (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
5650 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
116,9 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
49 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
POWIATOWA	KATEGORIA DROGI
485 m	DŁUGOŚĆ ULICY
30 osób (stan na 17.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Nazwę ulicy Płockiej nadano na podstawie Uchwały Nr 166/XXVIII/94 Rady Gminy Bulkowo z dnia 14 kwietnia 1994 roku.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Gminy Bulkowo

CEKANOWO

POWIAT PŁOCKI

GMINA SŁUPNO

WÓJT MARCIN ZAWADKA

LICZBA LUDNOŚCI WSI 708 osób (stan na 2011 r.)

LICZBA LUDNOŚCI GMINY 7705 osób (stan na 31.12.2017 r.)

POWIERZCHNIA GMINY 74,9 km² (stan na 31.12.2017 r.)

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 99 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica Płocka uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa.

W miejscowościach należących do gminy Słupno znajdują się:

- *Cekanowo – kapliczka przydrożna wzniesiona w I połowie XIX wieku.*
- *Gulczewo – park podworski z początku XIX wieku z resztkami dawnych zabudowań.*
- *Miszewko Strzałkowskie – Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP z lat 1909-1912, dzwonnica drewniana z XIX wieku, dom drewniany z I połowy XIX wieku, park podworski z połowy XIX wieku.*
- *Słupno – Kościół parafialny pw. św. Marcina zbudowany w 1753 roku, dawna plebania z połowy XIX wieku, dom drewniany z I połowy XIX wieku, Pomnik ofiar w miejscu kaźni 25 mieszkańców Słupna podczas okupacji hitlerowskiej.*
- *Szeligi – Grodzisko zwane Górą Zamkową (VI-VII wieku) z zachowanymi resztkami wału, majdanu oraz fosy.*

CIECHANÓW

CIECHANOWSKI	POWIAT
1400 r.	PRAWA MIEJSKIE
KRZYSZTOF KOSIŃSKI	PREZYDENT
44 303 osoby (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
32,8 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
1351,5 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
KRAJOWA	KATEGORIA DROGI
ok. 2500 m	DŁUGOŚĆ ULICY
254 osoby (stan na 17.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Ulica Płocka była jednym z najstarszych traktów handlowo-komunikacyjnych w Ciechanowie. Ukształtowała się prawdopodobnie już na przełomie XI i XII wieku. Ciechanów rozwijał się wówczas na obszarze lewego brzegu rzeki Łydni, a most, nazywany dziś Mostem 3 Maja, był jedynym w mieście. Wyprowadzał on dwa ważne szlaki dla ówczesnego grodu – trakt mławski oraz trakt płocki, który to właśnie stanowił „podwalinę” dla dzisiejszej ulicy Płockiej. Trakt ten, od czasu wieków, które zostały udokumentowane, nazywany był traktem płockim, stąd też w późniejszym czasie, samoistnie przekształcił się on w ulicę Płocką. Geneza nazwy, zarówno traktu, jak i późniejszej ulicy, wywodzi się od nazwy miasta, do której prowadziła droga. Pierwsza oficjalna nota dotycząca ulicy pochodzi z roku 1876, kiedy to została ona wybrukowana. Wcześniej prawdopodobnie też znajdował się tam bruk, jednak dopiero ten rok przynosi nam pewną informację, zarówno o nawierzchni jak i poszerzeniu ulicy. Owo poszerzenie związane było z planami budowy linii kolei żelaznej nieopodal traktu. Jego przebieg początkowo nieco różnił się od tego, który znamy obecnie, gdyż w latach jego kształtowania nie było oczywiście znajdującego się tam dziś wiaduktu. Pokrywał się on więc w przybliżeniu z obecną ulicą Fabryczną i zamkniętym przejazdem kolejowym, który przez nią przebiega, a dalej przedłużał się do ulicy Granicznej i dopiero do obecnej ulicy Płockiej. Istnieje również informacja o znajdujących się na wlotach traktu płockiego rogatkach, przy których pobierano opłaty za wjazd do miasta. Żadna z ciechanowskich rogatek jednak się nie zachowała.

DROBIN

POWIAT	PŁOCKI
PRAWA MIEJSKIE	1487-1869 r. I OD 01.07.1994 r.
BURMISTRZ	ANDRZEJ SAMORAJ
LICZBA LUDNOŚCI	2925 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	9,7 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	303,1 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	POWIATOWA I KRAJOWA
DŁUGOŚĆ ULICY	1048 m i 1175 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	276 osób (stan na 17.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Ulica Płocka w Drobinie zgodnie z informacjami starszych mieszkańców miasta Droбина istniała już przed II wojną światową. Nazwa ulicy została nadana, z uwagi na fakt, iż ulica ta stanowi główną drogę publiczną z kierunkiem na miasto Płock. Ulica przebiega przez centrum miasta Droбина. Przy ulicy Płockiej zabudowa ma charakter mieszkaniowy jednorodzinny, mieszkaniowy wielorodzinny oraz usługowy.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miasta i Gminy w Drobinie

GĄBIN

Ulica Płocka w Gąbinie to jedna z najstarszych arterii komunikacyjnych miasta. W XIX wieku nazywana była ulicą Mostową. Miano ulicy Płockiej nosił z kolei trakt, usytuowany w pobliżu dzisiejszej ulicy Dobrzykowskiej. Wraz z początkiem XX wieku, ulica zaczęła nosić nazwę ulicy Płockiej. Po 1945 roku nazwa ulicy została zmieniona na ulicę Feliksa Dzierżyńskiego.

PŁOCKI	POWIAT
1322 r.	PRAWA MIEJSKIE
KRZYSZTOF JADCAK	BURMISTRZ
4127 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
28 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
147,7 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
ok. 730 m	DŁUGOŚĆ ULICY
147 osób (stan na 07.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Pierwotna, przedwojenna nazwa została przywrócona Uchwałą Nr 47/VIII/89 z 8 grudnia 1989 roku.

Fotografia ze zbiorów Miasta i Gminy Gąbin

GLINOJECK

POWIAT	CIECHANOWSKI
PRAWA MIEJSKIE	02.10.1993 r.
BURMISTRZ	ŁUKASZ KAPCZYŃSKI
LICZBA LUDNOŚCI	3027 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	7,4 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	410,7 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	KRAJOWA
DŁUGOŚĆ ULICY	3370 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	109 osób (stan na 01.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica Płocka uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miasta i Gminy w Gliniojecku

GOSTYNIN

GOSTYNIŃSKI	POWIAT
1382 r.	PRAWA MIEJSKIE
PAWEŁ WITOLD KALINOWSKI	BURMISTRZ
18 720 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
32,4 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
577,8 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
ok. 1800 m	DŁUGOŚĆ ULICY
243 osoby (stan na 19.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Ulica Płocka jest ulicą historyczną, prowadzącą do Rynku już w czasach średniowiecznych jako przedłużenie traktu pozamiejskiego z kierunku Płocka. W czasie okupacji nosiła nazwę Plocker Strasse. Po II wojnie światowej nadano jej za patrona Józefa Piłsudskiego, a w 1947 r. przemianowano na Bolesława Bieruta. W 1988 r. pierwotną ulicę Płocką podzielono. Od Rynku do rozdroża w kierunku ulicy Bieżewickiej nadano jej nazwę Jana Pawła II, a na dalszym odcinku do granic miasta pozostawiono nazwę Płocka.

Fotografia ze zbiorów Gminy Miasta Gostynina

GOZDOWO

POWIAT SIERPECKI

GMINA GOZDOWO

WÓJT DARIUSZ KALKOWSKI

LICZBA LUDNOŚCI WSI 1426 osób (stan na 2011 r.)

LICZBA LUDNOŚCI GMINY 5972 osoby (stan na 31.12.2017 r.)

POWIERZCHNIA GMINY 126,4 km² (stan na 31.12.2017 r.)

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 47 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

ULICA PŁOCKA

KATEGORIA DROGI GMINNA

DŁUGOŚĆ ULICY 778 m

LICZBA MIESZKAŃCÓW 93 osoby (stan na 17.09.2018 r.)

Nazwę ulicy Płockiej przyjęto Uchwałą Nr VIII/29/79 Gminnej Rady Narodowej w Gozdowie z dnia 28 września 1979 roku.

Fotografia ze zbiorów Gminy Gozdowo

GRODZISK MAZOWIECKI

Nazwę ulicy Płockiej nadano Uchwałą Nr 257/37/94 Rady Miejskiej w Grodzisku Mazowieckim z dnia 26 stycznia 1994 roku, zmieniając tym samym wcześniejszą nazwę ulica Małgorzaty Fornalskiej.

GRODZISKI	POWIAT
22.07.1522 – 1870 r. oraz od 08.09.1915 r.	PRAWA MIEJSKIE
GRZEGORZ BENEDYKCIŃSKI	BURMISTRZ
30 955 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
13,2 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
2345,9 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
173 m	DŁUGOŚĆ ULICY
91 osób (stan na 11.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miejskiego w Grodzisku Mazowieckim

IŁÓW

POWIAT SOCHACZEWSKI

GMINA IŁÓW

WÓJT ROMAN KUJAWA

LICZBA LUDNOŚCI WSI 763 osoby (stan na 2011 r.)

LICZBA LUDNOŚCI GMINY 6157 osób (stan na 31.12.2017 r.)

POWIERZCHNIA GMINY 129,1 km² (stan na 31.12.2017 r.)

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 48 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

ULICA PŁOCKA

KATEGORIA DROGI WOJEWÓDZKA

DŁUGOŚĆ ULICY brak danych

LICZBA MIESZKAŃCÓW 55 osób (stan na 17.09.2018 r.)

Nazwę ulicy Płockiej nadano Uchwałą Nr XIII/52/76 Gminnej Rady Narodowej w Iłowie z dnia 15 października 1976 roku.

Teren gminy Iłów to teren pradziejowego osadnictwa towarzyszącego rzece Wiśle. Najstarszym śladem osadnictwa na terenie gminy jest paleolityczne stanowisko położone na południowy zachód od zabudowań wsi Łaziska, na krawędzi terasy erozyjnej rzeki Wisły. Rozwój osadnictwa w późniejszych okresach dziejowych znajduje potwierdzenie w licznych stanowiskach archeologicznych pochodzących z okresów mezolitu, neolitu oraz epoki brązu. W okresie kalsztatu następuje kontynuacja osadnictwa łużyckiego i równolegle zaczyna się też rozwijać na tych samych terenach osadnictwo kultury pomorskiej. Niewiele o osadnictwie można powiedzieć na podstawie źródeł pisanych. Najstarsze wzmianki historyczne dotyczą jedynie Iłowa, jest to wzmianka z 1224 roku, w którym to książę Mazowiecki Konrad darował miejscowość Iłów Cystersom sulejowskim, którzy zamienili ją potem z księciem Siemowitem I. W 1506 roku późniejsi właściciele Iłowa Radzanowscy uzyskali przywilej od króla Aleksandra na założenie miasta na prawie chełmińskim oraz odbywanie czterech jarmarków rocznie i jednego targu tygodniowo. Świadectwem I Wojny Światowej są mogiły zbiorowe na terenie wsi Obory w lesie na północ od Iłowa. W czasie II Wojny Światowej na terenie Iłowa została rozwiązana Armia „Poznań” po przegranej walce w sławnej „Bitwie nad Bzurą”. Śladami toczących się w okolicy bojów są zbiorowe mogiły żołnierskie na cmentarzach w Iłowie, Brzozowie i Giżycach.

LELICE

SIERPECKI	POWIAT
GOZDOWO	GINA
DARIUSZ KALKOWSKI	WÓJT
560 osób (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
5972 osoby (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
126,4 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
47 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
WOJEWÓDZKA	KATEGORIA DRUGI
ok. 2500 m	DŁUGOŚĆ ULICY
96 osób (stan na 17.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Nazwę ulicy Płockiej przyjęto Uchwałą Nr 53/VIII/99 Rady Gminy w Gozdowie z dnia 24 czerwca 1999 roku.

Fotografia ze zbiorów Gminy Gozdowo

ŁĄCK

POWIAT PŁOCKI

GMINA ŁĄCK

WÓJT ZBIGNIEW BIAŁECKI

LICZBA LUDNOŚCI WSI 1855 osób (stan na 2011 r.)

LICZBA LUDNOŚCI GMINY 5423 osoby (stan na 31.12.2017 r.)

POWIERZCHNIA GMINY 94 km² (stan na 31.12.2017 r.)

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 57 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

Na terenie gminy funkcjonują następujące szlaki turystyczne, trasy turystyczne i ścieżki dydaktyczne, które pełnią ważną rolę w obsłudze turystów, stanowiąc jedną z podstawowych form turystyki aktywnej:

4 oznakowane szlaki piesze:

- *Zielony – im. Króla Kazimierza Wielkiego:
Koszelówka, Matyldów, Jez. Łąckie Małe, Łąck*
- *Czerwony im. Bolesława Krzywoustego:
Sendeń – Jezioro Sendień*
- *Żółty – szlak główny Kotliny Płockiej:
Jez. Ciechomickie, Jez. Górskie, Grabina, Łąck, Jez. Sendień*
- *Czarny im. Andrzeja Małkowskiego:
Ciechomice, Grabina, Jez. Ciechomickie, Matydów, Zdwórz*

4 ścieżki rowerowe funkcjonujące w ramach szlaków rowerowych powiatu płockiego:

- *Łąck – Wisła, ok. 35 km:
Rezerwat Jarząbek, Jezioro i Sendień, Stare chaty w Sendeniu (Jeziorokowo), jezioro Soczewka, Brwilno, Wisła, Pradolina Wisły, Jezioro Ciechomickie, Wincentów, Trzcinowiska.*
- *Łąck – Miałkówek, ok. 30 km:
Zielona Szkoła w Sendeniu, Jezioro Białe, Lucień, Miałkówek*
- *Łąck – Gąbin, ok. 30 km:
Łąck Nadleśnictwo, jezioro Łąckie Duże, Galeria Koszelówka, Gąbin, Koszelew, Nowa Wieś*
- *Łąck – Dobrzyków, ok. 25 km:
Wincentów, Dobrzyków, Wisła, Ferma strusi, Grabina, Jezioro Górskie.*

MARKI

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miasta Marki

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica Płocka uzyskała swoją nazwę.

WOŁOMIŃSKI	POWIAT
01.01.1967 r.	PRAWA MIEJSKIE
JACEK ORYCH	BURMISTRZ
32 686 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
26,2 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
1249,9 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
96 m	DŁUGOŚĆ ULICY
15 osób (stan na 11.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Początki miasta Marki sięgają schyłku XVI wieku, wtedy to, najprawdopodobniej około 1580 r. miała miejsce lokacja wsi na gruntach należących do starosty warszawskiego. Swoją nazwę wieś wzięła od nazwiska pierwszych osadników – Manków lub Marków. W 1827 roku zamieszkiwało wieś 414 mieszkańców w 70 domach. W drugiej połowie XIX wieku w Markach rozwinęło się rzemiosło. Korzystając z taniej miejscowej siły roboczej, warszawscy przedsiębiorcy zaczęli dostarczać chłopom surowiec i narzędzia. W krótkim czasie mieszkańcy Marek zasłynęli jako dobrzy fachowcy. Jednakże dopiero ostatnie dwadzieścia lat XIX w. przyniosło gwałtowny rozwój Marek, do których wkroczył wielki przemysł. W roku 1883 tereny należące do spółki udziałowej pod nazwą „Folwarki z cegielnią wójtostwa Marki” przeszły na własność przemysłowców angielskich. Pojawili się oni w Królestwie Polskim z zamiarem uruchomienia na tym terenie filii, aby w ten sposób przeskoczyć barierę celną, narzuconą przez Rosję, broniącą się w ten sposób przed obcą konkurencją. Królestwo Polskie stało się bardzo atrakcyjnym miejscem dla działalności rolniczych przedsiębiorstw europejskich. Decyzja o przejęciu przez spółkę „Briggs and Posselt” właśnie terenów mającej ulec likwidacji spółki mareckiej była także ściśle związana z lokalizacją, zapewniającą dogodne warunki transportu wyprodukowanych dóbr oraz z osobą jednego z członków zarządu „Folwarku” – Edwardem Lilpopem. Ten znany warszawski architekt stworzył projekt zabudowań fabrycznych. Pod koniec XIX wieku Marki liczyły około 10 tysięcy mieszkańców i były jednym z najpotężniejszych ośrodków przemysłowych w Królestwie. Lata po II wojnie światowej to nowy etap rozwoju Marek, które stopniowo z malejącej, podmiejskiej osady fabrycznej zaczęły przekształcać się w ośrodek przemysłowy, skupiając na swym terenie szereg zakładów.

MŁAWA

POWIAT	MŁAWSKI
PRAWA MIEJSKIE	13.07.1429 r.
BURMISTRZ	SŁAWOMIR KOWALEWSKI
LICZBA LUDNOŚCI	31 243 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	34,8 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	897,8 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GINNNA I POWIATOWA
DŁUGOŚĆ ULICY	1372 m i 1566 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	1080 osób (stan na 08.09.2018 r.)

Ulica Płocka jest jedną z najstarszych ulic Mławy. Jedna z legend głosi, że Mława jako osada powstała na skrzyżowaniu szlaków handlowych, a częścią jednego z nich była obecna ulica Płocka prowadząca na główny plac targowy jakim był rynek. W XIX wieku była drogą wyjazdową do stolicy Guberni Płockiej, stąd mogła powstać jej nazwa. Ulica zaczynała się od południowo-zachodniego narożnika Rynku, a po 450 metrach rozwidlała na trzy drogi. Jedna skręcała na lewo i prowadziła do Płocka przez Raciąż z taką samą nazwą ulicy następna biegnąca na wprost prowadziła do Szeńska i nosiła nazwę ul. Bednarska oraz trzecia skręcająca w prawo prowadziła do Łomi, stąd nazwa ul. Łomska.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miasta Mława

W XIX wieku ulica była zabudowana drewnianymi domami, wyjątek stanowiło pięć domów murowanych i kościół ewangelicki zbudowany w 1867 roku. Większość drewnianych domów zbudowano po wielkim pożarze Mławy w 1776 roku. W okresie międzywojennym ulica Płocka była zamieszkała w większości przez Żydów, którzy trudnili się rzemiosłem i handlem, mieli tu swoje warsztaty oraz sklepy. Największą liczbę rzemieślników stanowili krawcy i szewcy. Poza tym znajdowało się kilka sklepów spożywczych, bławatnych oraz piekarni. Na początku ulicy po obu stronach mieściły się zajazdy dla podróżnych oraz herbaciarnia. W XIX wieku aż do pierwszej wojny światowej budynki przy ul. Płockiej miały numery od 64 do 117. W takim stanie domy przy tej ulicy przetrwały do wybuchu drugiej wojny światowej. Podczas ostrzału Mławy w pierwszych dniach września zniszczeniu i spaleniu uległy wszystkie domy po obu stronach ulicy do skrzyżowania z ul. Szewską. W okresie okupacji część ulicy Płockiej została włączona do mławskiego getta. Do dzisiejszych czasów z przedwojennej zabudowy ulicy Płockiej ocalał tylko jeden murowany dom przy wlocie w ul. Szewską, gdzie przed wojną mieściła się piwiarnia.

MOCHOWO

POWIAT SIERPECKI
GMINA MOCHOWO
WÓJT ZBIGNIEW TOMASZEWSKI

LICZBA LUDNOŚCI WSI 284 osoby (stan na 2011 r.)
LICZBA LUDNOŚCI GMINY 6091 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA GMINY 143,7 km² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 42 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

ULICA PŁOCKA

KATEGORIA DROGI POWIATOWA
DŁUGOŚĆ ULICY 1300 m (łącznie z ulicą Płocką w Mochowie Nowym)
LICZBA MIESZKAŃCÓW 22 osoby (stan na 17.09.2018 r.)

Po przeprowadzonych konsultacjach z mieszkańcami miejscowości: Mochowo, Mochowo Nowe, Bożewo i Bożewo Nowe, zwłaszcza tymi, którzy mieszkają przy ulicy prowadzącej do Płocka, podjęto decyzję o nadaniu jej nazwy ulica Płocka.

W miejscowościach Mochowo i Mochowo Nowe nadano nazwy ulic Uchwałą Nr 237/XXXIII/2017 Rady Gminy w Mochowie z dnia 24 lutego 2017 roku.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Gminy w Mochowie

MOCHOWO NOWE

Po przeprowadzonych konsultacjach z mieszkańcami miejscowości: Mochowo, Mochowo Nowe, Bożewo i Bożewo Nowe, zwłaszcza tymi, którzy mieszkają przy ulicy prowadzącej do Płocka, podjęto decyzję o nadaniu jej nazwy ulica Płocka. W miejscowościach Mochowo i Mochowo Nowe nadano nazwy ulic Uchwałą Nr 237/XXXIII/2017 Rady Gminy w Mochowie z dnia 24 lutego 2017 roku.

SIERPECKI	POWIAT
MOCHOWO	GINA
ZBIGNIEW TOMASZEWSKI	WÓJT
135 osób (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
6091 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
143,7 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
42 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
POWIATOWA	KATEGORIA DROGI
1300 m (łącznie z ulicą Płocką w Mochowie)	DŁUGOŚĆ ULICY
2 osoby (stan na 17.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Kościół gotycki z XV wieku w Bożewie jest przykładem dobrze zachowanej budowli sakralnej. Charakteryzują go przede wszystkim detale stylu gotyckiego, czyli portal ostrołukowy, sterczyny na szczytach oraz oszkarpowanie. Równie ciekawe jest wnętrze świątyni. Na szczególną uwagę zasługują dwa ołtarze, w tym ołtarz główny niedawno odnowiony, który pochodzi z I połowy XVIII wieku i prezentuje styl późnobarokowy. Wspominając ten kościół nie należy zapominać również o XVIII-wiecznej dzwonnicy.

Kościół z 1684 roku w Mochowie charakteryzuje się oryginalną fasadą oraz trzema ołtarzami z XVIII wieku. Wyposażony jest także w konfesjonały i ławki barokowe. Na uwagę zasługują również naczynia i sprzęty liturgiczne, np. rokokowa monstrancja z 1790 roku. W Ligowie znajduje się neogotycki monumentalny kościół wzniesiony przez architekta Piusa Dziekońskiego w latach 1906–1913. Charakteryzuje się dwoma strzelistymi wieżami i sklepieniem krzyżowym. Wnętrze zostało ozdobione malowidłami wybitnego malarza Władysława.

Miejsce pielgrzymkowe w miejscowości Żurawin oraz zespół sakralny złożony z kościoła i kaplicy obok Skępego, Obór i Sierpca jest to najważniejsze Sanktuarium Maryjne na tej ziemi. Jest to miejsce, gdzie, według historii, pustelnik znany jako Żurawek doznał objawienia Najświętszej Panny. Wielką sławą zasłynęło źródło mające cudowną moc uzdrawiającą. Mieszkańcy, wierząc w jego siłę, gromadzili się wokół niego i liczyli na łaski za wstawiennictwem Matki Boskiej. Z czasem zaczęło naphywać coraz więcej pielgrzymów.

NOWA GÓRA

POWIAT PŁOCKI

GMINA STAROŻREBY

WÓJT JÓZEF STRADOMSKI

LICZBA LUDNOŚCI WSI 544 osoby (stan na 2011 r.)

LICZBA LUDNOŚCI GMINY 7370 osób (stan na 31.12.2017 r.)

POWIERZCHNIA GMINY 137,7 km² (stan na 31.12.2017 r.)

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 54 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

ULICA PŁOCKA

KATEGORIA DROGI WOJEWÓDZKA I KRAJOWA

DŁUGOŚĆ ULICY 1163 m i 555 m

LICZBA MIESZKAŃCÓW 122 osoby (stan na 17.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data, kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa.

Fotografia ze zbiorów Gminy Starożreby

NOWE MISZEWO

PŁOCKI	POWIAT
BODZANÓW	GMINA
JERZY STANISZEWSKI	WÓJT
957 osób (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
8223 osoby (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
136,4 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
61 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
POWIATOWA	KATEGORIA DROGI
brak danych	DŁUGOŚĆ ULICY
53 osoby (stan na 17.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Nazwę ulicy Płockiej nadano Uchwałą Nr 270/XL/98 Rady Gminy w Bodzanowie z dnia 30 stycznia 1998 roku.

Fotografia ze zbiorów Gminy Bodzanów

NOWE PROBOSZCZEWICE

POWIAT	PŁOCKI
GMINA	STARA BIAŁA
WÓJT	SŁAWOMIR WAWRZYŃSKI
LICZBA LUDNOŚCI WSI	1470 osób (stan na 2011 r.)
LICZBA LUDNOŚCI GMINY	11 809 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA GMINY	111,1 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY	106 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	2125 m (łącznie z ulicą Płocką w Starych Proboszczewicach)
LICZBA MIESZKAŃCÓW	116 osób (stan na 17.09.2018 r.)

Nazwę ulicy Płockiej nadano Uchwałą Rady Gminy Stara Biała Nr 122/XXXII/94 z dnia 25 stycznia 1994 roku.

Pierwsze wzmianki o gminie Stara Biała, a w szczególności o wsi Biała, pochodzą z 1378 roku. Jest mowa o wsi książęcej, natomiast od 1495 roku Biała figuruje jako wieś Królewska. Od 1495 roku tereny obecnej gminy znalazły się w rękach Królowej Bony. Następnie ziemie te przechodziły w ręce różnych rodów: Kroczewskich i Sierakowskich, w XVII i XVIII wieku własność państwa Krasieńskich i Piwów, w XIX wieku Fuhrmanów. W okresie międzywojennym znaczna część terenów gminy należała do rodziny Szemplińskich. Po drugim i trzecim rozbiórce Polski (1793–1795) teren obecnej gminy wcielono do tzw. Nowych Prus Wschodnich. W latach 1807–1809 cały obszar gminy znajdował się w departamencie płockim Księstwa Warszawskiego. W tym czasie wprowadzono podział na gminy jako najniższe jednostki administracji państwowej. Wcześniej posługiwano się kościelnym podziałem na parafie. Ośrodki parafialne dzisiejszej gminy Stara Biała powstały w pierwszym okresie XII wieku w miejscach dóbr: duchownych – Proboszczewice, królewskich – Stara Biała i rycerskich – Brwilno. Pierwszą siedzibą gminy, aż do okresu powojennego było Brwilno. Obszar gminy, jej granice sięgały na zachodzie do rzeki Skrwy i obejmowały część terenu dzisiejszych gmin Brudzeń Duży i Płock.

NOWY DUNINÓW

Nazwę ulicy Płockiej nadano Uchwałą
Nr 165/XXII/96 Rady Gminy w Nowym
Duninowie z dnia 30 kwietnia 1996 roku.

PŁOCKI	POWIAT
NOWY DUNINÓW	GMINA
MIROŚLAW KRYSIAK	WÓJT
1094 osoby (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
3966 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
146,2 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
27 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
KRAJOWA	KATEGORIA DROGI
1655 m	DŁUGOŚĆ ULICY
58 osób (stan na 13.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Pierwsze wzmianki pisane o Nowym Duninowie pochodzą z XII wieku. Nazwa Duninów pochodzi najprawdopodobniej od imienia legendarnego właściciela lub woja królewskiego Dunina – jednego z przedstawicieli słynnego rodu Duninów. To właśnie protoplasta rodu Duninów (herbu labędź) Piotr Dunin zbudował kościół i klasztor w 1224 roku w Kościelnej Wsi w pobliżu Kalisza i osadził w nim zakonników benedyktynów z Płocka. Znaczącym wydarzeniem w historii naszego regionu była przeprawa wojsk Władysława Jagiełły przez Wisłę, a był to rok 1414. Jagiełło wracał wówczas z wyprawy przeciw Krzyżakom. Wojska przeproważyły się przez specjalnie w tym celu zbudowany most łyżwowy na Wiśle właśnie pod Duninowem. W 1462 roku ziemia gostynińska została włączona do Korony przez Kazimierza Jagiellończyka. 14 grudnia 1462 roku Król, po odebraniu na zamku w Gostyninie przysięgi na wierność od rycerstwa, urzędników i mieszczan ziemi gostynińskiej, zrównał jej mieszkańców w prawach i przywilejach z mieszkańcami innych ziem Korony. Od 1771 roku gospodarzem wsi Duninów był Andrzej Gostomski – podkomorzy malborski, a następnie rodzina Morsztynów, Potockich i Biesierskich aż do III rozbioru Polski. Gdy Rosja i Prusy dokonały w 1773 roku kolejnego rozbioru ziem polskich Duninów przypadł Prusom. Następnie po utworzeniu Księstwa Warszawskiego i kolejno Królestwa Polskiego w 1815 roku znalazł się w ich granicach, na obszarze obwodu gostynińskiego ze stolicą w Kutnie. Po III rozbiorze król pruski Fryderyk Wilhelm obdarował dobrami Duninów wraz ze wszystkimi przyległościami generała majora Gebharda G. L. Bluchera – pogromcy Napoleona.

NOWY KONIK

POWIAT MIŃSKI

GMINA HALINÓW

BURMISTRZ ADAM CISZKOWSKI

LICZBA LUDNOŚCI WSI 340 osób (stan na 2011 r.)

LICZBA LUDNOŚCI GMINY 15 926 osób (stan na 31.12.2017 r.)

POWIERZCHNIA GMINY 63,1 km² (stan na 31.12.2017 r.)

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 250 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

ULICA PŁOCKA

KATEGORIA DROGI WEWNĘTRZNA

DŁUGOŚĆ ULICY 373 m

LICZBA MIESZKAŃCÓW 2 osoby (stan na 14.09.2018 r.)

Nazwę ulicy Płockiej nadano Uchwałą Nr XII.101.2011 Rady Miejskiej w Halinowie z dnia 28 czerwca 2011 roku.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miejskiego w Halinowie

PĘCHCIN

CIECHANOWSKI POWIAT

CIECHANÓW GMINA

MAREK KIWIT WÓJT

222 osoby (stan na 2011 r.) LICZBA LUDNOŚCI WSI

7066 osób (stan na 31.12.2017 r.) LICZBA LUDNOŚCI GMINY

140,5 km² (stan na 31.12.2017 r.) POWIERZCHNIA GMINY

50 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.) GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY

Gmina Ciechanów położona w województwie mazowieckim, jest jedną z jego większych gmin, którą zamieszkuje blisko 7 tys. osób.

Przez teren gminy przebiega linia kolejowa Warszawa – Gdańsk oraz drogi krajowe nr 50 i 60, a także drogi wojewódzkie nr 615, 616 i 617. Oprócz walorów krajobrazowych i różnorodności fauny i flory, bogactwem Gminy Ciechanów jest jej dziedzictwo kulturowe. Składa się na nie tradycyjna architektura wiejska, reprezentowana przez liczne przydrożne kapliczki i krzyże, parki podworskie, pomniki przyrody, jak również niewielkie, lecz urokliwe zabytki: drewniany kościół w Chotumiu z XVIII wieku, leśniczówka w Bardonkach, Park w Niestumiu z przełomu XIX i XX wieku. Ostatnie lata to czas inwestowania w rozwój transportu regionalnego, ochronę środowiska i poprawę jakości życia mieszkańców gminy Ciechanów. W tym okresie zmodernizowano i przebudowano ok. 25 km dróg, niektóre zadania dofinansowane zostały ze środków Unii Europejskiej, np. droga Ujazdówek – Gorysze została dofinansowana na kwotę ponad 2 mln zł. Inwestycje proekologiczne to budowa nowych odcinków sieci wodociągowych, kanalizacji deszczowej i ściekowej. Budowa kanalizacji w miejscowości Kargoszyn w 80% została dofinansowana ze środków unijnych. Dzięki pozyskanym funduszom unijnym były organizowane szkolenia dla osób bezrobotnych w celu ich przekwalifikowania, dając możliwość zatrudnienia.

Gmina Ciechanów to nie tylko spokojne, ciekawe i urokliwe miejsce do wypoczynku w ciszy, lecz także przyjazne otoczenie dla biznesu, który może liczyć na życzliwe przyjęcie i dogodne dla siebie warunki.

PŁOŃSK

POWIAT	PŁOŃSKI
PRAWA MIEJSKIE	POMIĘDZY 1399 A 1412 r.
BURMISTRZ	ANDRZEJ JÓZEF PIETRASIK
LICZBA LUDNOŚCI	22 214 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	11,6 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1915 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA I POWIATOWA
DŁUGOŚĆ ULICY	565 m i 2359 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	1247 osób (stan na 12.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa. Źródła o drodze w kierunku Płocka donoszą już w XV wieku, choć przypuszcza się, że nazwa zaczęła obowiązywać w wieku XIX. Zachowane uchwały pochodzą z lat 60. i przewidują przedłużenie ulicy Płockiej.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miejskiego w Płocku

PRUSZKÓW

PRUSZKOWSKI POWIAT

1916 r. PRAWA MIEJSKIE

JAN STARZYŃSKI PREZYDENT

61 237 osób (stan na 31.12.2017 r.) LICZBA LUDNOŚCI

19,2 km² (stan na 31.12.2017 r.) POWIERZCHNIA

3191,1 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.) GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA

ULICA PŁOCKA

100 m DŁUGOŚĆ ULICY

34 osoby (stan na 13.09.2018 r.) LICZBA MIESZKAŃCÓW

Nazwa ulicy Plockiej została przyjęta Uchwałą Nr 28/80 Miejskiej Rady Narodowej w Pruszkowie z dnia 16 września 1980 roku. Ulica została wytyczona w wyniku realizacji osiedla domów jednorodzinnych Zbików. Ulicom znajdującym się na tym osiedlu nadano nazwy miast polskich i tak znajdują się tam między innymi ulice: Piotrkowska, Kielecka, Ciechanowska, Łódzka, Otwocka, Siedlecka.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miasta Pruszkowa

RACIAŻ

POWIAT	PŁOŃSKI
PRAWA MIEJSKIE	1425 r. – 01.06.1869 r. oraz od 19.06.1922 r.
BURMISTRZ	MARIUSZ JERZY GODLEWSKI
LICZBA LUDNOŚCI	4437 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	8,4 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	528,2 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	1480 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	210 osób (stan na 18.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica Płocka uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa.

Parafia raciańska jest jedną z najstarszych parafii mazowieckich. Jej początki sięgają czasów tworzenia się Państwa Polskiego. Według niektórych źródeł w Raciażu w roku 997 zatrzymał się biskup Wojciech w czasie swojej wędrówki do Prus. Powstanie parafii wiąże się z założeniem w drugiej połowie XI wieku w Płocku biskupstwa misyjnego. Objęło ono swoją działalnością również gród w Raciażu, Pierwszym budynkiem parafialnym była drewniana – zbudowana na planie prostokąta – kaplica. Parafia mogła obejmować w tym czasie wyłącznie gród raciański. Parafię raciańską erygował biskup płocki Dobiesław Sówka z Gulczewa w 1373 roku. Wydzielono ją z parafii drobińskiej. Wcześniej Raciaż był wyłącznie parafią grodową. Jedna z pierwszych wzmianek o parafii pochodzi z 1385 roku. Kolejnym zachowanym jest dokument z 1450 roku. Wymienia on kandydata na wakującą po rezygnacji Jakuba posadę w parafii Raciaż. Był nim Andrzej ze Zbyszyna, kapelan domu książęcego. W roku 1693 biskup Andrzej Chryzostom Załuski utworzył w Raciażu dekanat. Nowy dekanat objął dziewięć parafii: Biskupiec, Drobin, Drozdowo, Gralewo, Koziębrowy, Krajkowo, Rogotwórska, Unieck, Żochowo. Dekanat istniał do połowy XIX wieku, kiedy to w latach 60-tych po powstaniu styczniowym Raciaż przestał być siedzibą dekanatu. Parafię przyłączono do dekanatu sierpeckiego. Po odzyskaniu niepodległości przez Polskę po I wojnie światowej Raciaż ponownie został siedzibą dekanatu. Obecnie dekanat obejmuje: parafię pw. Św. Stanisława BM w Drobinie, parafię Św. Jakuba Apostoła w Górze, parafię Św. Katarzyny w Gradzanowie, parafię św. Małgorzaty w Gralewie, parafię Św. Jakuba Apostoła w Krajkowie, parafię Św. Wojciecha w Raciażu, parafię Św. Wawrzyńca w Rogotwórsku, parafię Św. Kazimierza w Siemiatkowie, parafię Św. Jakuba Apostoła w Uniecku.

RADOM

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Wydział Geodezji Urzędu Miejskiego w Radomiu jest w posiadaniu wniosku z dnia 30 stycznia 1934 roku, którego przedmiotem było nadanie nazw nowo powstałym ulicom w Radomiu, w tym m.in. ulicy Płockiej. Dlatego też można przypuszczać, że nadanie nazwy ulicy Płockiej nastąpiło w latach 30. XX wieku.

RADOM	POWIAT
XIII WIEK	PRAWA MIEJSKIE
RADOSŁAW WITKOWSKI	PREZYDENT
214 566 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
111,8 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
1919,2 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
WEWNĘTRZNA	KATEGORIA DROGI
300 m	DŁUGOŚĆ ULICY
141 osób (stan na 29.08.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Fotografia ze zbiorów Miejskiego Zarządu Dróg i Komunikacji w Radomiu

RADZANOWO

POWIAT PŁOCKI

GMINA RADZANOWO

WÓJT SYLWESTER ZIEMKIEWICZ

LICZBA LUDNOŚCI WSI 1221 osób (stan na 2011 r.)

LICZBA LUDNOŚCI GMINY 8413 osób (stan na 31.12.2017 r.)

POWIERZCHNIA GMINY 104,5 km² (stan na 31.12.2017 r.)

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 80 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

ULICA PŁOCKA

KATEGORIA DROGI POWIATOWA

DŁUGOŚĆ ULICY brak danych

LICZBA MIESZKAŃCÓW 218 osób (stan na 18.09.2018 r.)

Nazwę ulicy Płockiej przyjęto na podstawie Uchwały Nr 55/XI/86 Gminnej Rady Narodowej w Radzanowie z dnia 29 grudnia 1986 roku.

Fotografia ze zbiorów Gminy Radzanowo

ROGOZINO

PŁOCKI	POWIAT
RADZANOWO	GINA
SYLWESTER ZIEMKIEWICZ	WÓJT
1080 osób (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
8413 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
104,5 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
80 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
WOJEWÓDZKA	KATEGORIA DROGI
brak danych	DŁUGOŚĆ ULICY
47 osób (stan na 18.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Nazwę ulicy Płockiej przyjęto na podstawie Uchwały Nr 132/XVI/2000 Rady Gminy Radzanowo z dnia 12 kwietnia 2000 roku.

Fotografia ze zbiorów Gminy Radzanowo

SIERPC

POWIAT	SIERPECKI
PRAWA MIEJSKIE	1322 r.
BURMISTRZ	JAROSŁAW PERZYŃSKI
LICZBA LUDNOŚCI	18 148 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	18,6 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	976,2 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	WOJEWÓDZKA
DŁUGOŚĆ ULICY	2440 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	700 osób (stan na 31.08.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa. Na planie Sierpca wykonanego w czasie krótkotrwałej przynależności Sierpca do zaboru pruskiego ulica Płocka oznaczona jest jako Plocker Strasse. Na planie z 1885 roku związanym z budową szkoły ewangelickiej obecną ulicę Płocką podpisano jako ulica Bielska. Natomiast Płocką nazwano obecną ulicę Piastowską. W późniejszym okresie ulica Płocka funkcjonowała jak obecnie, od Starego Rynku (obecnie Plac Wyszyńskiego) do granicy miasta, poza krótką przerwą od 1937 do 1939 roku, gdy wprowadzono dla niej nazwę ulica Rydza-Śmigłego. W czasie okupacji niemieckiej ulica ta nosiła miano Weichselstraße. W czerwcu 1945 roku Zarząd Miejski postanowił przywrócić ulicy Płockiej nazwę sprzed 1937 roku i taki stan trwa do dziś.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miejskiego w Sierpcu

SŁUBICE

PŁOCKI	POWIAT
SŁUBICE	GMINA
KRZYSZTOF DYLIICKI	WÓJT
1210 osób (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
4469 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
95,8 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
47 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
WOJEWÓDZKA	KATEGORIA DROGI
4000 m	DŁUGOŚĆ ULICY
355 osób (stan na 14.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Nazwę ulicy Płockiej przyjęto Uchwałą Nr XIII/44/76 Gminnej Rady Narodowej w Słubicach z 30 września 1976 roku.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Gminy Słubice

SOCHACZEW

POWIAT	SOCHACZEWSKI
PRAWA MIEJSKIE	PRZED 1368 r.
BURMISTRZ	PIOTR OSIECKI
LICZBA LUDNOŚCI	36 790 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	26,2 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1404,7 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	980 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	291 osób (stan na 11.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica Płocka uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa.

Fotografia ze zbiorów Gminy Miasta Sochaczew

SOCZEWKA

Nazwę ulicy Płockiej nadano Uchwałą Nr 53/VI/2011 Rady Gminy w Nowym Duninowie z dnia 13 maja 2011 roku.

W 1823 roku Soczewce powstała fabryka papieru, która w latach późniejszych stała się światową „wizytówką” polskiego papiernictwa. Założycielem papierni był Jan Rasch, z zawodu papiernik. W początkowej fazie działalności w Soczewce produkowano papier na potrzeby rynku krajowego. W 1844 roku uruchomiono pierwsze maszyny papiernicze i od tej chwili Papiernia Soczewka stała się prawdziwą konkurencją dla największej polskiej fabryki papieru w Jeziornie k. Warszawy.

PŁOCKI	POWIAT
NOWY DUNINÓW	GINA
MIROSLAW KRYSIAK	WÓJT
296 osób (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
3966 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
146,2 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
27 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
KRAJOWA	KATEGORIA DROGI
3458 m	DŁUGOŚĆ ULICY
35 osób (stan na 13.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Dalsze lata minęły na stopniowym unowocześnianiu produkcji. W roku 1848 wybudowano zalew na rzece Skrwie, którego woda poruszała turbiny papierni. Zalew na rzece istnieje do dziś i jest jedną z niewielu pozostałości po czasach świetności fabryki. W roku 1853 w fabryce pracowało stale 300 ludzi, a w okresie zimowy liczba wzrastała do 500. Znaczną część pracowników stanowili mieszkańcy Płocka. Papier z Soczewki cieszył się dużą renomą w świecie. W latach 70. XIX wieku Soczewka była dużą i bardzo nowoczesną fabryką, wciąż wprowadzającą unowocześnienia i udoskonalenia techniczne. W roku 1878 fabryka dawała zatrudnienie 480 osobom. Dużym problemem związanym z działalnością była sprawa transportu. Brak linii kolejowej powodował, że większość towarów potrzebnych do produkcji oraz towarów wyprodukowanych transportowana była Wisłą. Problemy komunikacyjne spowodowały, że fabryka nie zawsze wywiązywała się ze swoich zobowiązań. W roku 1923 wybudowano linię kolejową Płock – Kutno, co usprawniło nieco transport. W drugiej połowie XIX wieku w Soczewce produkowano szlachetne gatunki papieru, w tym papier listowy, albumowy, kopertowy, rysunkowy, kancelaryjny, okładkowy, brystol biały, bibułki do ksiąg kopiowych i do papierosów, a także papier wekslowy, dokumentowy, papier obligacyjny ze znakami wodnymi. Pod koniec XIX wieku zaczęto wytwarzać papier fotograficzny. W latach 80-tych XIX wieku fabryka została przekształcona w spółkę akcyjną i w tej formie organizacyjnej działała aż do roku 1932, kiedy to jeden z kolejnych właścicieli zamknął fabrykę w Soczewce przenosząc całą działalność do Jeziornej.

STARE PROBOSZCZEWICE

POWIAT PŁOCKI

GMINA STARA BIAŁA

WÓJT SŁAWOMIR WAWRZYŃSKI

LICZBA LUDNOŚCI WSI 404 osoby (stan na 2011 r.)

LICZBA LUDNOŚCI GMINY 11 809 osób (stan na 31.12.2017 r.)

POWIERZCHNIA GMINY 111,1 km² (stan na 31.12.2017 r.)

GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY 106 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.)

ULICA PŁOCKA

KATEGORIA DROGI GMINNA

DŁUGOŚĆ ULICY 2125 m (łącznie z ulicą Płocką w Nowych Proboszczewicach)

LICZBA MIESZKAŃCÓW 116 osób (stan na 17.09.2018 r.)

Nazwę ulicy Płockiej nadano Uchwałą Rady Gminy Stara Biała Nr 122/XXXII/94 z dnia 25 stycznia 1994 roku.

Fotografia ze zbiorów Gminy Stara Biała

STAROŹREBY

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa. Z mapy sporządzonej w 1927 roku wynika, że przebieg ulicy Płockiej nie zmienił się na przestrzeni ostatnich 100 lat.

PŁOCKI	POWIAT
STAROŹREBY	GINA
JÓZEF STRADOMSKI	WÓJT
2199 osób (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
7370 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
137,7 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
54 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
WOJEWÓDZKA	KATEGORIA DROGI
2008 m	DŁUGOŚĆ ULICY
330 osób (stan na 17.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Fotografia ze zbiorów Gminy Staroźreby

SULEJÓWEK

POWIAT	MIŃSKI
PRAWA MIEJSKIE	18.07.1962 r.
BURMISTRZ	ARKADIUSZ ŚLIWA
LICZBA LUDNOŚCI	19 663 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	19,3 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1018,3 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GINNNA
DŁUGOŚĆ ULICY	ok. 150 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	1 osoba (stan na 17.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Pewnym jest natomiast, że nazwa funkcjonuje już ponad 40 lat.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miasta Sulejówek

SZCZAWIN KOŚCIELNY

GOSTYNIŃSKI	POWIAT
SZCZAWIN KOŚCIELNY	GMINA
JERZY KAZIMIERZ SOCHACKI	WÓJT
574 osoby (stan na 2011 r.)	LICZBA LUDNOŚCI WSI
4914 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI GMINY
127,2 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA GMINY
39 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA GMINY
	ULICA PŁOCKA
POWIATOWA	KATEGORIA DRUGI
1350 m	DŁUGOŚĆ ULICY
7 osób (stan na 17.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Nazwę ulicy Płockiej nadano 29 marca 2000 roku z uwagi na przebieg drogi łączącej Szczawin Kościelny z Płockiem.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Gminy w Szczawinie Kościelnym

WARSZAWA

POWIAT	WARSZAWA
PRAWA MIEJSKIE	ok. 1300 r.
PREZYDENT	HANNA GRONKIEWICZ-WALTZ
LICZBA LUDNOŚCI	1 764 615 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	517,2 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	3411,6 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	POWIATOWA
DŁUGOŚĆ ULICY	brak danych
LICZBA MIESZKAŃCÓW	4253 osoby (stan na 20.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Nazwa ulicy pochodzi z początku XX wieku, potwierdzona m.in. na planie miasta z 1903 roku (na wcześniejszych opracowaniach kartograficznych opisywana, w całości lub we fragmentach, jako ulica Młynarska Tylna lub ulica Nowo-Górczewska). Na początku lat 20-tych XX wieku ukształtował się zasięg ulicy od dzisiejszej ulicy Marcina Kasprzaka do dzisiejszej ulicy Banderii. W latach 50-tych XX wieku pomiędzy ulicą Górczewską a ulicą Obozową, w związku z budową osiedla mieszkaniowego, zlikwidowano fragment dotychczasowego oraz zrealizowano nowy przebieg ulicy, uchwałą Nr 5 Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 25 marca 1959 roku nadano nazwę ulica Płocka nowemu odcinkowi ulicy. Uchwałą Nr 13 Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 8 czerwca 1961 roku zmieniono nazwę odcinka ulicy Płockiej, od ulicy Górczewskiej do ulicy Obozowej, na ulicę Patrice Lumumby. Uchwałą Nr 71 Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 6 października 1967 roku zmieniono nazwę fragmentu starego przebiegu ulicy Płockiej na ulicę Radziwie. Kolejną Uchwałą Nr XI/54/93 Rady Dzielnicy – Gminy Warszawa Wola z dnia 29 czerwca 1993 roku odcinkowi noszącemu dotychczas nazwę ulica Patrice Lumumby przywrócono nazwę ulica Płocka.

WYSZOGRÓD

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Jest ona ulicą biegnącą w kierunku Płocka i stąd zapewne jej nazwa. Nazwa tej ulicy występuje już na planach miasta z 1863 r. Stanowiła ona jedną z głównych ulic w mieście, prowadziła w kierunku szlaku komunikacyjnego łączącego Wyszogród z Płockiem.

PŁOCKI POWIAT
1398 r. PRAWA MIEJSKIE
JAN BOSZKO BURMISTRZ
2634 osoby (stan na 31.12.2017 r.) LICZBA LUDNOŚCI
13 km ² (stan na 31.12.2017 r.) POWIERZCHNIA
203,1 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.) GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
ULICA PŁOCKA
BRAK DANYCH KATEGORIA DROGI
brak danych DŁUGOŚĆ ULICY
275 osób (stan na 19.09.2018 r.) LICZBA MIESZKAŃCÓW

Tysiącletni Wyszogród należy obok Płocka, Czerwińska i Czerska do najstarszych grodów Mazowsza. Miasto leży na prawym brzegu Wisły na wysokiej 30-metrowej skarpie, przy granicy z Kotliną Warszawską, na skrzyżowaniu dróg tranzytowych Warszawa – Płock i Sochaczew – Płońsk z przeprawą mostową przez Wisłę. Ze skarpy wiślanej roztacza się piękny widok na dolinę rzeki i znajdujące się na jej środku kępy porośnięte zaroślami. Nazwę swoją Miasto przyjęło od grodu i podgrodzia zlokalizowanych na tzw. górze zamkowej i u jej podnóża. Ślady osadnictwa na górze zamkowej sięgają VII wieku i są łączone z relikami istniejącego tu ośrodka kultowego. Pierwsza wzmianka o Wyszogrodzie pochodzi z 1065 roku. W początku XIII wieku książę Konrad I Mazowiecki wznosił na miejscu wcześniejszego grodu drewniany lub częściowo murowany, zamek warowny. W ciągu XIII wieku mieściła się tu jedna z głównych rezydencji książąt mazowieckich. Wzniesienie murowanego zamku przypisuje się Kazimierzowi Wielkiemu, co jednak nie znajduje potwierdzenia w kronikach Janka z Czarnkowa i Jana Długosza. Prawdopodobnie było to założenie czworoboczne z wieżą. W XVII wieku zamek spalili Szwedzi, w XVIII wieku był już ruiną, którą w 1798 roku władze pruskie rozebrały. Prawa miejskie Wyszogród otrzymał w 1398 roku za sprawą księcia Janusza I. Wiek XV i XVI był okresem największego rozkwitu miasta. Przyczyniły się do tego m.in. korzystne położenie, liczne przywileje królewskie i książęce oraz otoczeni opieką zamku, osiedlający się na podzamczu kupcy i rzemieślnicy żydowscy. Dzięki nim miasto stało się znaczącym ośrodkiem sukiennictwa na Mazowszu. W związku z rozwojem gospodarki folwarczno-pańszczyźnianej i wzrostem znaczenia Wisły, jako głównego szlaku handlowego, miasto stało się centrum handlu zbożem.

PODLASKIE

BIAŁYSTOK

POWIAT	BIAŁYSTOK
PRAWA MIEJSKIE	ok. 1692 r., ponownie w 1749 r.
PREZYDENT	TADEUSZ TRUSKOLASKI
LICZBA LUDNOŚCI	297 288 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	102,1 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	2910,9 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GINNNA
DŁUGOŚĆ ULICY	286 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	25 osób (stan na 17.09.2018 r.)

Nieznana jest dokładna data kiedy ulica ta uzyskała swoją nazwę. Nazwa ulicy jest nazwą historyczną i została wpisana do Wykazu nazw ulic i placów miasta Białegostoku na podstawie planów miasta z 1935 roku.

Nazwa osady wzięła się od przepływającej przez nią rzeki. Po staropolsku Białymstokiem nazywano czystą, bystrą rzekę, która „stacza się” w dół zbocza. Tak rzeka Biała, przepływająca przez centrum miasta, nadała jej nazwę. W latach 1437-1450 król Polski Kazimierz Jagiellończyk ziemie te nadał Jakubowi Raczce Tabutowiczowi herbu Łabędź, potomkowi zasłużonego bojara żmudzkiego Klausucia. Dwór nad rzeką Białystok, a następnie folwark Białystok, powstał na przełomie XV i XVI wieku, kiedy właścicielem ziem został Mikołaj Michnowicz Raczkowicz. Właśnie z jego czasów pochodzi pierwsza dotychczas znana wzmianka źródłowa, z 1514 roku, o dobrach Białystok. Po śmierci Raczkowicza Białystok przeszedł w ręce rodziny Wiesiołowskich. Piotr Wiesiołowski herbu Ogończyk zwany był przez współczesnych mu „baronem na Białymstoku”. Jego syn, Piotr, właściciel Białegostoku w latach 1556-1621, był najbardziej zasłużonym dla miasta gospodarzem. Powiększył dobra o nowe wsie, folwark oraz zamek. Z osobą Jana Kazimierza vel Klemensa, wiążą się „złote lata” miasta. Jan Klemens II Branicki rządził dobrami białostockimi od 1709 roku do swojej śmierci w 1771 roku. Sprawował on najwyższe urzędy w państwie: był hetmanem wielkim koronnym, kasztelanem krakowskim, pierwszym świeckim senatorem Rzeczypospolitej i wreszcie kontrkandydatem Stanisława Augusta Poniatowskiego do tronu polskiego. Dzięki staraniom Jana Kazimierza Białystok w 1749 roku otrzymał przywilej miejski na prawie magdeburskim nadany przez króla Augusta III Sasa. Było to tylko formalne potwierdzenie stanu faktycznego, bowiem Białystok od co najmniej półwiecza pełnił rolę ośrodka miejskiego. Jan Kazimierz Branicki jest dzisiaj uznawany za patrona miasta.

SUWAŁKI

SUWAŁKI	POWIAT
02.03.1720 r.	PRAWA MIEJSKIE
CZESŁAW RENKIEWICZ	PREZYDENT
69 554 osoby (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
65,5 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
1061,7 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
130 m	DŁUGOŚĆ ULICY
42 osoby (stan na 17.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

*Ulicy Płockiej nadano nazwę Uchwałą Nr 47/81
Miejskiej Rady Narodowej w Suwałkach z dnia
12 marca 1981 roku.*

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miejskiego w Suwałkach

POMORSKIE

GDAŃSK

POWIAT	GDAŃSK
PRAWA MIEJSKIE	1261–1263 r.
PREZYDENT	PAWEŁ ADAMOWICZ
LICZBA LUDNOŚCI	464 254 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	262 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1772,2 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	581 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	848 osób (stan na 06.09.2018 r.)

Uchwałą nr VIII/65/89 Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 22 maja 1989 r. w Gdańsku-Ujeścisku na osiedlu mieszkaniowym „Osiedle Społeczne” ulicy prostopadłej do ulicy Łódzkiej, biegnącej w kierunku ulicy Białostockiej nadaje się nazwę ulica Płocka. Powyższa nazwa została zaproponowana w oparciu o istniejący w tym rejonie klucz wywodzący się od nazw miast wojewódzkich.

Dnia 1 września 1939 roku atakiem Niemców na Westerplatte i Poczę Polską rozpoczęła się II wojna światowa. W okresie wojny miasto było dwukrotnie bombardowane przez lotnictwo alianckie. Największe zniszczenia miały jednak miejsce w marcu 1945 roku podczas tzw. „wyzwolenia” miasta przez wojska radzieckie i polskie. Po grabieży dokonanej przez armie „wyzwoleńcze” oraz po jesiennych sztormach w 1945 roku, historyczne centrum miasta praktycznie przestało istnieć. Większość z pozostałych jeszcze nielicznych, rodowych gdańszczan wysiedlono do Niemiec, a osiedlano repatriantów ze wschodu oraz ludność z Pomorza i centralnej Polski. Nastąpiła prawie całkowita wymiana ludności. Odbudowa miasta z jego historycznym centrum przebiegała dość sprawnie, biorąc pod uwagę, że władze komunistyczne postawiły sobie za priorytet odbudowanie przede wszystkim stolicy. Szybko rozbudowywana była również stocznia, co przyczyniło się do szybkiego wzrostu liczby ludności. W 1960 roku miasto liczyło już ok. 290 tys. mieszkańców. W latach 70-tych wybudowano Rafinerię, Port Północny oraz Siarkopol. Utworzono też Uniwersytet Gdański. Gdańsk ponownie stał się największym portem na Bałtyku. Miastem targaly jednak liczne robotniczo-inteligenckie wystąpienia przeciw władzom komunistycznym. Największe w latach 1968, 1970 i 1980. W wyniku kolejnego protestu został zalegalizowany największy i jedyny w Europie Środkowej, niezależny ruch społeczny Solidarność. Ruch ten całkowicie niezależny od władz komunistycznych był głównym powodem wprowadzenia stanu wojennego na terenie Polski w grudniu 1981 roku. Gdańsk liczy dziś niecałe 500 tys. mieszkańców, jest ważnym ośrodkiem przemysłu maszynowego, elektronicznego i chemicznego. Jest handlowym i turystycznym centrum polskiego Wybrzeża.

GDYNIA

GDYNIA	POWIAT
10.02.1926 r.	PRAWA MIEJSKIE
WOJCIECH SZCZUREK	PREZYDENT
246 306 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
135,1 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
1822,6 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
1052 m	DŁUGOŚĆ ULICY
242 osoby (stan na 12.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Ulica Płocka położona jest w gdyńskiej dzielnicy Mały Kack. Dzielnica ta została włączona do Gdyni 13 czerwca 1935 roku. Na przedwojennej mapie Gdyni z roku 1936 występuje ulica Płocka i znajduje się w otoczeniu ulic noszących nazwę miast polskich (m.in. Radomska, Sieradzka, Wieluńska, Piotrkowska, Częstochowska, Olkuska).

Fotografia ze zbiorów Zarządu Dróg i Zieleni w Gdyni

ŚLĄSKIE

CZELADŹ

POWIAT	BĘDZIŃSKI
PRAWA MIEJSKIE	1262 r.
BURMISTRZ	ZBIGNIEW SZALENIEC
LICZBA LUDNOŚCI	31 901 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	16,4 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1947,6 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	WEWNĘTRZNA
DŁUGOŚĆ ULICY	131 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	4 osoby (stan na 14.09.2018 r.)

Ulica Płocka powstała w 1929 roku, a jej nazwa została nadana przez właścicieli kopalni Czeladź. W okresie okupacji hitlerowskiej nazwę zmieniono na Stadtgasse. Po wojnie przywrócono nazwę pierwotną. Nie zachowały się jednak żadne dokumenty mogące potwierdzić ten fakt. Dopiero w 2008 roku Uchwałą Rady Miasta w Czeladzi Nr XLIV/661/2008 z dnia 27 listopada 2008 roku ulicy Płockiej formalnie nadano jej nazwę.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miasta Czeladź

CZĘSTOCHOWA

CZĘSTOCHOWA	POWIAT
1377 r.	PRAWA MIEJSKIE
KRZYSZTOF MATYJASZCZYK	PREZYDENT
224 376 osób (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
159,7 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
1404,9 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZAŁUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
375 m	DŁUGOŚĆ ULICY
120 osób (stan na 14.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Nazwa ulicy Płockiej widnieje w pierworysach mapy ewidencyjnej gruntów i budynków z lat 60-tych. Ulica biegnie od ulicy Ostrołęckiej do ulicy Sopotkiej. W sąsiedztwie ulicy Płockiej znajdują się również inne ulice, których nazwy pochodzą od polskich miast. Przypuszcza się, że nazwy ulic na całym osiedlu zostały dobrane w taki sposób, by nawiązać do wielkich osiągnięć PRL w dziedzinie paliwowo-energetycznej.

Fotografia ze zbiorów Miejskiego Zarządu Dróg i Transportu w Częstochowie

GLIWICE

POWIAT	GLIWICE
PRAWA MIEJSKIE	PRZED 1276 r.
PREZYDENT	ZYGMUNT FRANKIEWICZ
LICZBA LUDNOŚCI	181 309 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	133,9 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1354,3 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	235 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	37 osób (stan na 31.08.2018 r.)

Z dniem 27 maja 1975 r. do miasta Gliwice z powiatu gliwickiego z gminy Rudziniec został włączony obszar sołectwa Brzezinka. Z uwagi na fakt, iż nazwy niektórych ulic z przyłączanego terenu powieliły się z obowiązującymi nazwami ulic miasta Gliwice, Miejska Rada Narodowa w Gliwicach na posiedzeniu w dniu 10 listopada 1975 r. podjęła uchwałę nr X/52/75 w sprawie zmian w nazewnictwie ulic, na mocy której m.in. ulica Szkolna została przemianowana na ulicę Płocką.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miejskiego w Gliwicach

SOSNOWIEC

SOSNOWIEC POWIAT

1902 r. PRAWA MIEJSKIE

ARKADIUSZ CHĘCIŃSKI PREZYDENT

204 013 osób (stan na 31.12.2017 r.) LICZBA LUDNOŚCI

91,1 km² (stan na 31.12.2017 r.) POWIERZCHNIA

2240,4 osób/km² (stan na 31.12.2017 r.) GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA

ULICA PŁOCKA

GMINNA KATEGORIA DROGI

143 m DŁUGOŚĆ ULICY

35 osób (stan na 11.09.2018 r.) LICZBA MIESZKAŃCÓW

Ulica Płocka pojawia się na mapach Sosnowca już na początku XX wieku. Przebieg ulicy Płockiej uwidoczny jest m.in. na mapie ewidencyjnej z 1904 roku. Niestety, nie zachowały się dokumenty potwierdzające dokładny okres nadania ulicy tej nazwy.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miejskiego w Sosnowcu

WARMIŃSKO-MAZURSKIE

ELBLĄG

POWIAT	ELBLĄG
PRAWA MIEJSKIE	10.04.1246 r.
PREZYDENT	WITOLD WRÓBLEWSKI
LICZBA LUDNOŚCI	120 895 osób (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	79,8 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1514,6 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	96 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	66 osób (stan na 31.08.2018 r.)

Nie udało się ustalić dokładnej daty nadania nazwy ulicy Płockiej. Faktem jest, iż nazwa ulicy Płockiej figuruje na dostępnych mapach od 1946 roku.

Początki miasta przypadają na rok 1237. Wówczas to nad brzegiem rzeki Elbląg Krzyżacy założyli zamek obronny. Wokół niego wyrosła osada handlowa. W 1246 roku otrzymała ona prawa miejskie lubeckie. W Elblągu znajdowała się wówczas siedziba krajowych mistrzów Zakonu Krzyżackiego. W XIV wieku Elbląg był ważnym ośrodkiem portowym, należał do związku miast hanzeatyckich. O zamożności dawnych elblążan świadczą wyniki prac wykopaliskowych prowadzonych na Starym Mieście. Ważną datą w historii miasta było jego przystąpienie w 1440 roku do Związku Pruskiego. Po bitwie pod Grunwaldem w 1410 roku, elblążanie złożyli hołd królowi Polskiemu Władysławowi Jagielle, ofiarowując mu zdobyty zamek krzyżacki. Jednakże dopiero po pokoju Toruńskim w 1466 roku Elbląg wszedł w skład państwa polskiego. Miasto otrzymało liczne przywileje od królów polskich, stało się ważnym portem morskim. Wojny, jakie przetoczyły się przez te tereny w XVI i XVII wieku, przyniosły zarazy, grabieże i kontrybucje. Po I rozbiorze Polski w 1772 roku Elbląg został wcielony do państwa pruskiego. Ożywienie miasta nastąpiło w XIX wieku. Elbląg znalazł się na szlaku kolejowym. Do eksploatacji przekazany został Kanał Elbląski. W 1945 roku miasto wróciło do Polski. Wskutek działań wojennych Elbląg został zniszczony w około 65%. Szczególnie ucierpiało Stare Miasto.

WIELKOPOLSKIE

GNIEZNO

POWIAT	GNIEŹNIĘSKI
PRAWA MIEJSKIE	OK. 1239 r.
PREZYDENT	TOMASZ BUDASZ
LICZBA LUDNOŚCI	68 943 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	40,6 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1698,1 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	194,6 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	0 osób (stan na 05.09.2018 r.)

Nazwę ulicy Płockiej nadano Uchwałą Rady Miasta Gniezna Nr XXII/229/2016 z dnia 18 maja 2016 r. i nawiązuje do nazw sąsiadujących ulic, których nazwy wywodzą się od miejscowości.

Fotografia ze zbiorów Urzędu Miejskiego w Gnieźnie

POZNAŃ

POZNAŃ	POWIAT
23.04.1253 r.	PRAWA MIEJSKIE
JACEK JAŚKOWIAK	PREZYDENT
538 633 osoby (stan na 31.12.2017 r.)	LICZBA LUDNOŚCI
261,9 km ² (stan na 31.12.2017 r.)	POWIERZCHNIA
2056,6 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)	GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA
	ULICA PŁOCKA
GMINNA	KATEGORIA DROGI
194 m	DŁUGOŚĆ ULICY
ok. 40 osób (stan na 13.09.2018 r.)	LICZBA MIESZKAŃCÓW

Nazwa ulicy Płockiej położonej na terenie miasta Poznania została nadana mocą uchwały Magistratu z dnia 12 listopada 1929 roku. Obwieszczenie o nadaniu nazwy przez Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego zostało opublikowane w dniu 30 stycznia 1930 roku.

Fotografia ze zbiorów Zarządu Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ w Poznaniu

ZACHODNIO-POMORSKIE

SZCZECIN

POWIAT	SZCZECIN
PRAWA MIEJSKIE	03.04.1243 r.
PREZYDENT	PIOTR KRZYSZEK
LICZBA LUDNOŚCI	403 883 osoby (stan na 31.12.2017 r.)
POWIERZCHNIA	300,6 km ² (stan na 31.12.2017 r.)
GĘSTOŚĆ ZALUDNIENIA	1343,8 osób/km ² (stan na 31.12.2017 r.)
ULICA PŁOCKA	
KATEGORIA DROGI	GMINNA
DŁUGOŚĆ ULICY	500 m
LICZBA MIESZKAŃCÓW	96 osób (stan na 14.09.2018 r.)

Jako datę nadania nazwy ulicy Płockiej przyjmuje się dzień 5 lipca 1945 roku w wyniku zmiany niemieckiej nazwy Triftenweg (Pastwiskowa). Istnieją jednak przesłanki mówiące o tym, że nazwa ulicy Płockiej funkcjonowała już w okresie dwudziestolecia międzywojennego.

Fotografia ze zbiorów Zarządu Dróg i Transportu Miejskiego w Szczecinie

DOKUMENTACJA

SZPETAL GÓRNY

30

**Uchwała Nr XX/152/2000
Rady Gminy Fabianki
z dnia 27.09.2000r.**

w sprawie nazewnictwa ulic w sołectwie Szpetal Górny, gm.Fabianki

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 1996r. Nr 13, poz.74 z późniejszymi zmianami)

**Rada Gminy
uchwala co następuje:**

§ 1

Wprowadza się nazewnictwo ulic w sołectwie Szpetal Górny, gm.Fabianki.

§ 2

1. Nadaje się ulicom następujące nazwy:

- 1) Akacyjowa
- 2) Bajeczna
- 3) Dobrzyńska
- 4) Jasna
- 5) Jesionowa
- 6) Klonowa
- 7) Leśna
- 8) Lipowa
- 9) Malinowa
- 10) Miła
- 11) Ogrodowa
- 12) Olszowa
- 13) Owocowa
- 14) Osiedle Młodych
- 15) Parkowa
- 16) Płocka
- 17) Polna
- 18) Przyłęśna
- 19) Radosna
- 20) Sadowa

SZPETAL GÓRNY

31

- 23) Sosnowa
- 24) Szkolna
- 25) Świerkowa
- 26) Wiślana
- 27) Wiśniowa
- 28) Włocławska
- 29) Zachodnia
- 30) Zagajnikowa
- 31) Żwirowa

2. Położenie ulic, o których mowa w ust.1 określa mapa stanowiąca załącznik Nr 1.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem 01.01.2001r. i podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Gminy i w sołectwach.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Jurzy Szpetal

TORUŃ

WIOSZĘ ZASZCZĘPIĆ POD WZGLĘDEM
Rada Praw
mgr W. Kosiński

Uchwała Nr XIII/55/76
Miejskiej Rady Narodowej
w Toruniu
z dnia 2. grudnia 1976r
o nadaniu nazw ulicom

Na podstawie art.15 ust.2 pkt 7 ustawy z dnia
25 stycznia 1958r o radach narodowych /jednolity tekst
z 1975r. Dz.U. nr 26,poz 139 /

Miejska Rada Narodowa
u c h w a ł a :

- I. Nadać istniejącym ulicom i drogom na obszarach włączonych do miasta Torunia następujące nazwy :
- a/ na terenie obrębów Mała Nieszawka i Cierpice -
1. ul. Cniewkowska, 2. ul. Daleka.
Położenie ulic i dróg przedstawiono na szkicu sytuacyjnym, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej uchwały ;
  - b/ na terenie obrębu Brzoza -
3. ul. Familijna, 4. ul. Ustronna, 5. ul. Bratnia,
6. ul. Nasza, 7. ul. Mała.
Położenie ulic i dróg przedstawiono na szkicu sytuacyjnym, stanowiącym załącznik nr 2 do niniejszej uchwały ;
  - c/ na terenie obrębu Grębocin i części obrębu Lubicz Dolny -
8. ul. Przy Lesie, 9. ul. Koniczynki, 10. ul. Kłopot,
11. ul. Ceglana, 12. ul. Wykopy, 13. ul. Ukośna, 14. ul. Ceramiczna,
15. ul. Sporna, 16. ul. Kołowa, 17. ul. Zakątek, 18. ul. Szczęsna
19. ul. Wapienna, 20. ul. Krańcowa, 21. ul. Olsztyńska / d. ul. Toruńska,
22. ul. Barwna /d. ul. Dębowa/, 23. ul. Twarda,
24. ul. Zakręt, 25. ul. Pancernych, 26. ul. Szarika, 27. ul. Gustlika
28. ul. Honoratki, 29. ul. Rudęgo, 30. ul. Wymarzona /d. ul. Gołębia/
31. ul. Sielska, 32. ul. Uśmiechu /d. ul. Irysowa/, 33. ul. Czeko-
ledowa /d. ul. Wiśniowa/, 34. ul. Słodka /d. ul. Leśna/,
35. ul. Luba /d. ul. Bukowa/, 36. ul. Katarzynki /d. ul. Porzeczkowa/
37. ul. Małgorzatkki /d. ul. Krótka/, 38. ul. Karolinki /d. ul. Jodłowa/, 39. ul. Gdańska /d. ul. Długa/, ./. .

TORUŃ

- 3 -

stanowiącym załącznik nr 6 do niniejszej uchwały ;

b/ na osiedlu Rubinkowo -

106. ul. Zygmunta Działowskiego, 107. ul. Zygmunta Mocarskiego,
108. ul. Józefa i Sylwestra Buszczyńskich, 109. ul. Franciszka
Tadeusza Rakowicza, 110. ul. Filomatów Pomorskich, 111. ul.
Teodora Donimirskiego,

Położenie ulic przedstawiono na szkicu sytuacyjnym, stano-
wiącym załącznik nr 7 do niniejszej uchwały ;

c/ na osiedlu Wrzosa - Słoneczna -

112. ul. Zbożowa, 113. ul. Miedza, 114. ul. Selerowa,
115. ul. Żyzna, 116. ul. Kąkolowa, 117. ul. Szafranowa,
118. ul. Chmielna, 119. ul. Urodzajna.

Położenie ulic przedstawiono na szkicu sytuacyjnym, stano-
wiącym załącznik nr 8 do niniejszej uchwały.

III. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłosze-
niu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Toruniu.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej

/-/ inż. Zygmunt Demicki

WŁOCŁAWEK

Uchwała Nr. XV/48/80

MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ WE WŁOCŁAWKU

Z DNIA 21 stycznia 1980

w sprawie nadania nazw ulicom.

Na podstawie art. 15 pkt.7 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych /Dz.U.26 z 1975 r. poz.139/ oraz § 1 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1968 r. o ustaleniu wytycznych w sprawie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości /MP Nr. 30 z 1968 r.poz.197/

Miejska Rada Narodowa

u c h w a ł a :

I. Nadać ulicom następujące nazwy:

1. Toruńska

- część miasta: oś.Brzezcie
- położenie ulicy: przedłużenie ul.Toruńskiej do granicy miasta
- dotychczasowa nazwa : Trasa E-16
- uzasadnienie nazwy : stanowi przedłużenie ul. Toruńskiej.

2. ul. Krzywa Góra

- część miasta : oś.Brzezcie
- położenie ulicy : d.Krzywa Góra
- dotychczasowa nazwa : wieś Krzywa Góra
- uzasadnienie nazwy : utrzymanie dawnej nazwy.

3. ul. Pochyła

- część miasta : oś.Brzezcie
- położenie ulicy : d.Krzywa Góra
- dotychczasowa nazwa : Krzywa Góra
- uzasadnienie nazwy : konfiguracja ulicy.

4. ul. Pszenna

- część miasta : oś.Brzezcie
- położenie ulicy : d. Korabniki
- dotychczasowa nazwa : ~~Korabniki~~ Korabniki
- uzasadnienie nazwy : charakter rolny terenu

WŁOCŁAWEK

- 5 -

23. ul. Zakręt

- część miasta : Os. Brzezina
- położenie ulicy : dz. Rózinowo-biegnie w kierunku połud-wscho- do trasy na Inowrocław
- uzasadnienie nazwy : przebieg półkolisty ulicy
- dotychczasowa nazwa : wieś Rózinowo

24. ul. Płocka

- część miasta : os. Kazimierza Wielkiego
- położenie ulicy : droga w kierunku Płocka
- dotychczasowa nazwa : ul. ul. Płocka, Dobiegniewska i wieś Łęg
- uzasadnienie nazwy : 7 biegnie w kierunku Płocka

25. ul. Rozdroże

- część miasta : os. Kazimierza Wielkiego
- położenie ulicy : biegnie od drogi przez kęę w kierunku południowo-wschodnim
- dotychczasowa nazwa : wieś Łęg
- uzasadnienie nazwy : rozwidlenie z drogą na Łęg

26a ul. Spokojna/przedłużenie/

- część miasta : os. Kazimierza Wielkiego
- położenie ulicy : stanowi przedłużenie ul. Spokojnej skręca- jąc następnie w kierunku południowym
- dotychczasowa nazwa: : wieś Rybnica
- uzasadnienie nazwy : przedłużenie ul. Spokojnej

27. ul. Rybnicka/przedłużenie/

- część miasta : os. Kazimierza Wielkiego
- położenie ulicy : stanowi przedłużenie ul. Rybnickiej
- dotychczasowa nazwa : wieś Rybnica
- uzasadnienie nazwy : przedłużenie, ul. Rybnickiej

3. ul. Zarzeczewo

- część miasta : os. Kazimierza Wielkiego
- położenie ulicy : Zarzeczewo na przedłużeniu ul. Dobrzyńskiej
- dotychczasowa nazwa : wieś Zarzeczewo
- uzasadnienie nazwy : utrzymanie nazwy byłej wsi

RADA MIEJSKA
w Krośniewicach

UCHWAŁA Nr 277/XL/02
Rady Miejskiej w Krośniewicach z dnia 23.04.2002
w sprawie nadania nazw ulic na terenie miasta Krośniewice.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r.
o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z póź. zm.)

Rada Miejska uchwała co następuje:

§ 1

Na terenie miasta Krośniewice:

1. dla części drogi krajowej Nr 2 od nieruchomości oznaczonej w operacie ewid. gruntów miasta Krośniewice jako działka nr 744 stanowiącej przedłużenie istniejącej ulicy Kutnowskiej w kierunku miasta Kutna do granic administracyjnych miasta nadać nazwę **ulica Kutnowska.**
2. dla części drogi wojewódzkiej Nr 581 w kierunku Gostynin – Płock od drogi Krajowej nr 2 – ulica Kutnowska do granic administracyjnych miasta nadać nazwę **ulica Płocka.**

§ 2

Schematyczny szkic ulic stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miejskiemu.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

RADCA PRAWNY
[Signature]

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
[Signature]
Stanisław Morusiek

KROŚNIEWICE

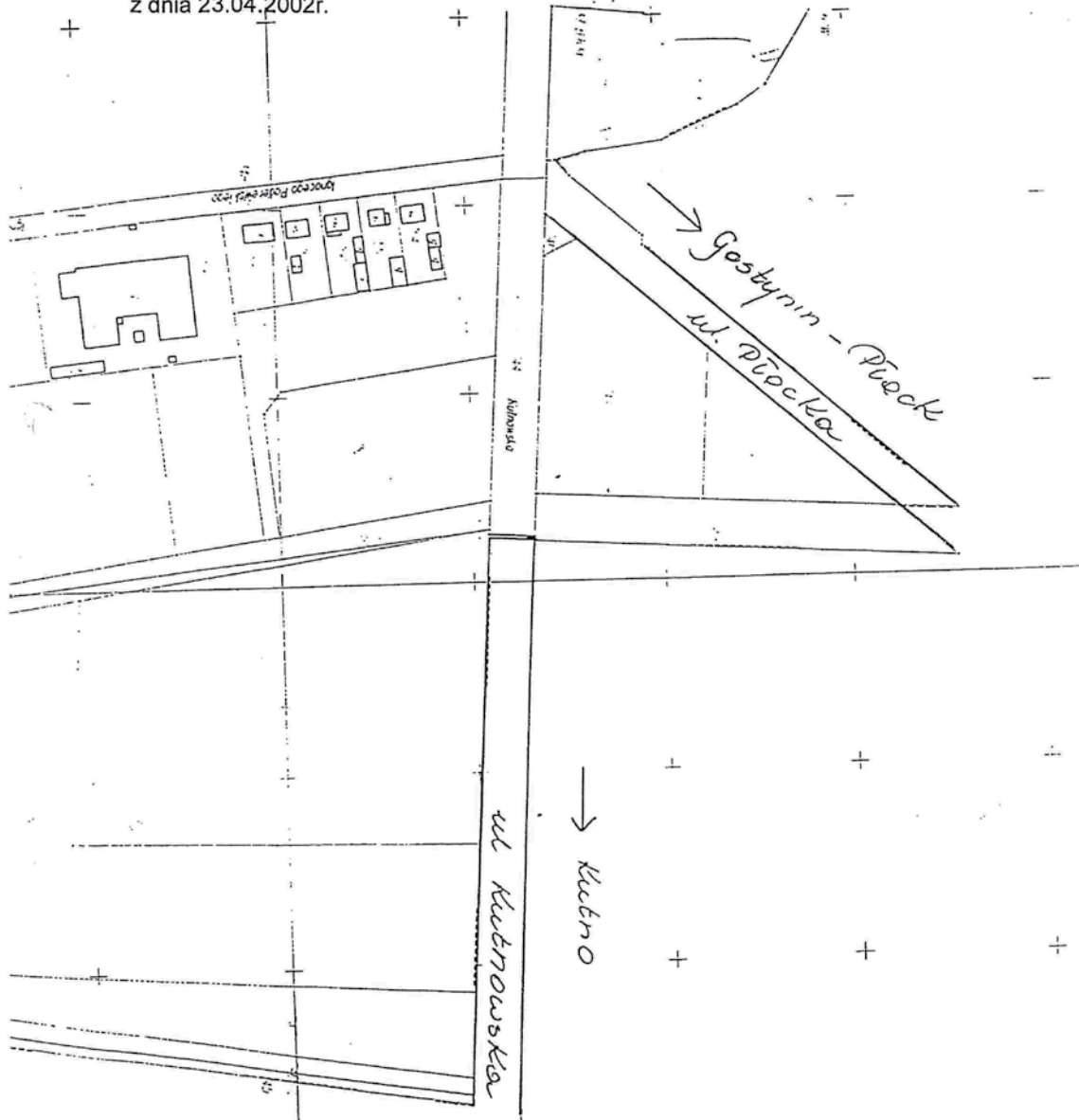
UZASADNIENIE

Przy drodze krajowej nr 2 od ulicy Kutnowskiej oznaczonej nr ewid. 744 w kierunku Kutna i drodze wojewódzkiej oznaczonej nr 581 kierunek Gostynin - Płock powstały działki usługowe wydzielone na podstawie planu zagospodarowania przestrzennego miasta Krośnice. Teren ten został włączony w granice administracyjne miasta Krośnice. W związku z powyższym zachodzi konieczność nadania nazw ulic dla tych dróg. Proponuje się nadać nazwę ulica Płocka i ulica Kutnowska.

KROŚNIEWICE

Załącznik
do uchwały Rady Miejskiej
nr 277/XL/02
z dnia 23.04.2002r.

ŁOWICZ

156M-84/2-1/107

UCHWAŁA Nr 69

Miejskiej Rady Narodowej w Łowiczu z dnia 25 czerwca 1977 roku
w sprawie nadania nazw ulicom w mieście.

Miejska Rada Narodowa w Łowiczu działając na podstawie art. 15 ust. 2 pkt. 7 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych /jednolity tekst: Dz.U. Nr 26, poz.139 z 1975 r./ oraz zgodnie z Zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1968 r. o ustaleniu wytycznych w sprawie nadania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości /M.P. Nr 30, poz.197/ p o s t a n a w i a:

§ 1.

Nadać następujące nazwy ulicom w mieście:

1. Ulicy biegnącej od ul. Dolnej do ul. Wierzbowej w bezpośrednim sąsiedztwie ul. Brzozowej i ul. Klonowej nadać nazwę ul. Dąbowej Tereny realizowanego budownictwa jednorodzinnego.
2. Ulicy biegnącej od ul. Wierzbowej do ul. Grunwaldzkiej w bezpośrednim sąsiedztwie ul. ul. Klonowej i Zielonej nadać nazwę ul. Magnoliowej.
Tereny realizowanego budownictwa jednorodzinnego.
3. Ulicy biegnącej od ul. Wierzbowej w bezpośrednim sąsiedztwie ul. Kolonowej nadać nazwę ul. Akoscyjowej.
Tereny realizowanego budownictwa jednorodzinnego.
4. Ulicy biegnącej od ul. Kozłowskiej do ul. Małszyce w bezpośrednim sąsiedztwie ul. Kiernoskiej dotychczas występującej na mapach pod nazwą droga do Kiernosi" nadać nazwę ul. Płockiej.
5. Ulicy biegnącej w kierunku półn-wsch. wzdłuż ul. Chełmońskiego mającej początek ok. 100 m za skrzyżowaniem ul. Chełmońskiego

ŁÓWICZ

= 2 =

z ul. Poznańskiej nadać nazwę ul. Cegielnianej. Przy ul. tej znajdują się budynki mieszkalne.

6. Ulicy biegnącej od ul. Chożasobackiego do skrzyżowania ul. Poznańskiej i ul. Warszawskiej stanowiącej część wschodniej granicy miasta nadać nazwę ul. Strzeloszewskiej. Przy ulicy tej znajdują się budynki mieszkalne.
7. Ulicy mającej zgodnie z planem ogólnym miasta biegnąć od ul. Sochaczewskiej, a mającej połączenie z ul. Przemyskową nadać nazwę ul. Piekarskiej. Przy ul. tej znajduje się piakarnia i wytwórnia wód gazowanych Gminnej Spółdzielni. Urząd Miejski wszczął postępowanie wyłączenia części tej ulicy.
8. Na osiedlu "Lotników" - terenach realizowanego budownictwa jednorodzinnego ulicy biegnącej w kierunku południowym po przedłużeniu wschodniego odgażnienia ul. Poprzecznej nadać nazwę ul. Dedala, a ul. biegnącej od ul. Dedala w kierunku pół.-zach. do Świrki i Wigury nadać nazwę ul. Ikar. Obaj wg. mitologii greckiej byli pierwszymi ludźmi, którzy wzbili się w powietrze na skonstruowanych przez siebie skrzydłach.
9. Ulicy biegnącej równolegle do ul. Piskowej od ul. Mickiewicza nadać nazwę ul. Świrzowej. Tereny realizowanego budownictwa jednorodzinnego.
10. Ulicy biegnącej równolegle do ul. Żabiej od ul. Mickiewicza nadać nazwę ul. Bocianiej. Tereny realizowanego budownictwa jednorodzinnego.
11. Ulicy biegnącej od ul. Obródców Stalingradu bezpośrednio za ul. wschodnią nadać nazwę ul. Kresowej. Teren istniejącej zabudowy mieszkalnej.
12. Ulicy biegnącej w ogólnym kierunku wschodnim od ul. Obródców Stalingradu wzdłuż wschodniej granicy ogródków działkowych

ŁOWICZ

- 3 -

następnie przecinającej ul. Polną i dalej biegnącej wzdłuż ul. Obł. Stalingradu i rzeki Zielkówki nadać nazwę ul. Niciarnianej. Nazwa ta uzasadniona historycznie, ponieważ w bezpośrednim sąsiedztwie istniała fabryka nici. Ulica ta posiada istniejącą zabudowę mieszkalną.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Maczelnikowi Miasta Łowicza.

§ 3.

Uchwała nie wymaga złożenia z nią sprawozdania.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący MRN
w Łowiczu

mgr Andrzej Rybus/

BOŻEWO BOŻEWO NOWE

**RADA GMINY
MOCHOWO**

UCHWAŁA Nr 222/XXXI/2017 RADY GMINY W MOCHOWIE z dnia 24 lutego 2017r.

w sprawie nadania nazw ulic w miejscowościach: Bożewo i Bożewo Nowe

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 zm. poz. 1579), po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami miejscowości Bożewo i Bożewo Nowe, Rada Gminy w Mochowie uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Nadać nazwy ulic w miejscowościach Bożewo i Bożewo Nowe, drogom położonym w obrębie geodezyjnym Bożewo i Bożewo Nowe oznaczonym w ewidencji gruntów i budynków numerami działek, w sposób określony w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały.

2. Położenie ulic określonych w załączniku Nr 1 do uchwały przedstawiają mapy poglądowe stanowiące załączniki Nr 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY**
Jan Jerzy Gładkowski

BOŻEWO BOŻEWO NOWE

RADA GMINY MOCHOWO

Uzasadnienie

do uchwały Rady Gminy w Mochowie w sprawie nadania nazw ulic
w miejscowościach Bożewo i Bożewo Nowe, gmina Mochowo

Przychylając się do wniosku mieszkańców miejscowości Bożewo i Bożewo Nowe oraz biorąc pod uwagę zwartość zabudowy i przeprowadzane konsultacje, Wójt Gminy Mochowo podjął decyzję o nadaniu nazw ulicom w miejscowościach Bożewo i Bożewo Nowe.

Propozycje nazw ulic zostały zaopiniowane przez mieszkańców Bożewa, Bożewa Nowego na zebraniach sołeckich.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY**
Jan Jerzy Głodkowski

BOŻEWO BOŻEWO NOWE

**RADA GMINY
MOCHOWO**

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr 222/XXXI/2017
Rady Gminy w Mochowie
z dnia 24 lutego 2017r.

Zestawienie nazw ulic dla dróg w miejscowości Bożewo i Bożewo Nowe oraz przynależnych im działek ewidencyjnych

Lp.	Nazwy ulicy	Przebieg ulicy (nazwa i nr obrębu geodezyjnego: nr działki)
1	Agrestowa	Bożewo, działka nr 254
2	Bielska	Bożewo Nowe, działka nr 138 i nr 156
3	Brzozowa	Bożewo, działka nr 120
4	Bursztynowa	Bożewo, działka nr 118/19 i nr 118/14
5	Dębowa	Bożewo Nowe, działka nr 37
6	Gajowa	Bożewo, działka nr 339
7	Glinki	Bożewo Nowe, działka nr 128
8	Głęboka	Bożewo, działka nr 341
9	Jaśminowa	Bożewo Nowe, działka nr 7/8
10	Łączna	Bożewo, działka nr 43
11	Majowa	Bożewo Nowe, działka nr 169
12	Miła	Bożewo, działka nr 336
13	Mostowa	Bożewo Nowe, działka nr 3
14	Oliwkowa	Bożewo Nowe, działka nr 5/10
15	Perłowa	Bożewo, działka nr 118/27
16	Płocka	Bożewo Nowe, działka nr 162 i Bożewo cz.dz.nr 42
17	Piaskowa	Bożewo, działka nr 24 i nr 6
18	Pieńki	Bożewo, działka nr 31
19	Przesmyk	Bożewo, działka nr 338/5
20	Poetycka	Bożewo, działka nr 340
21	Pogodna	Bożewo, działka nr 332 i nr 118/2, nr 118/24
22	Rzeczna	Bożewo Nowe, działka nr 10
23	Sierpecka	Bożewo, działka nr 196 i cz.dz.nr 42
24	Spacerowa	Bożewo, działka nr 46
25	Spokojna	Bożewo, działka nr 335
26	Szkołna	Bożewo Nowe, działka nr 92 oraz Bożewo działka nr 263
27	Św. Floriana	Bożewo Nowe, działka nr 18/6
28	Wesoła	Bożewo Nowe, działka nr 116/17 i cz.dz.nr 116/6
29	Wrzosowa	Bożewo Nowe, działka nr 7/20 i dz.nr 5/23
30	Wspólna	Bożewo, działka nr 342 i nr 337

**PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY**
Jan Jerzy Głodkowski

BRUDZEŃ DUŻY

Uchwała Nr. XXVII/237/10w

Rady Gminy Brudzeń Duży

z dnia 18 lutego 2010 r.

w sprawie : wprowadzenia nazewnictwa ulic w miejscowości Brudzeń Duży i Bądkowo Kościelne gmina Brudzeń Duży.

Na podstawie art. 18 ust 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) Rada Gminy Brudzeń Duży uchwala co następuje:

§ 1.

1. Wprowadzić nazewnictwo ulic w miejscowości Brudzeń Duży i Bądkowo Kościelne.
2. Nadać nazwy drogom przedstawionym w wykazie stanowiącym Załącznik Nr 1 do uchwały.
3. Lokalizację oraz nazwy ulic, o których mowa w ust. 1 ilustruje szkic sytuacyjny Załącznik Nr 2 do uchwały składającej się z ...2... arkuszy.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Brudzeń Duży.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący Rady Gminy

mgr Stanisław Kowalski

RADCA PRAWNY

mgr Alina Kozanecka
WA/PL/121

BRUDZEŃ DUŻY

Załącznik Nr 1
Do Uchwały Nr XX.VIII.237/10v
Rady Gminy Brudzeń Duży
z dnia 18. lutego 2010 r.

Województwo: mazowieckie
Powiat: plocki
Gmina: Brudzeń Duży

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy
[Signature]
mgr Stanisław Kowalski

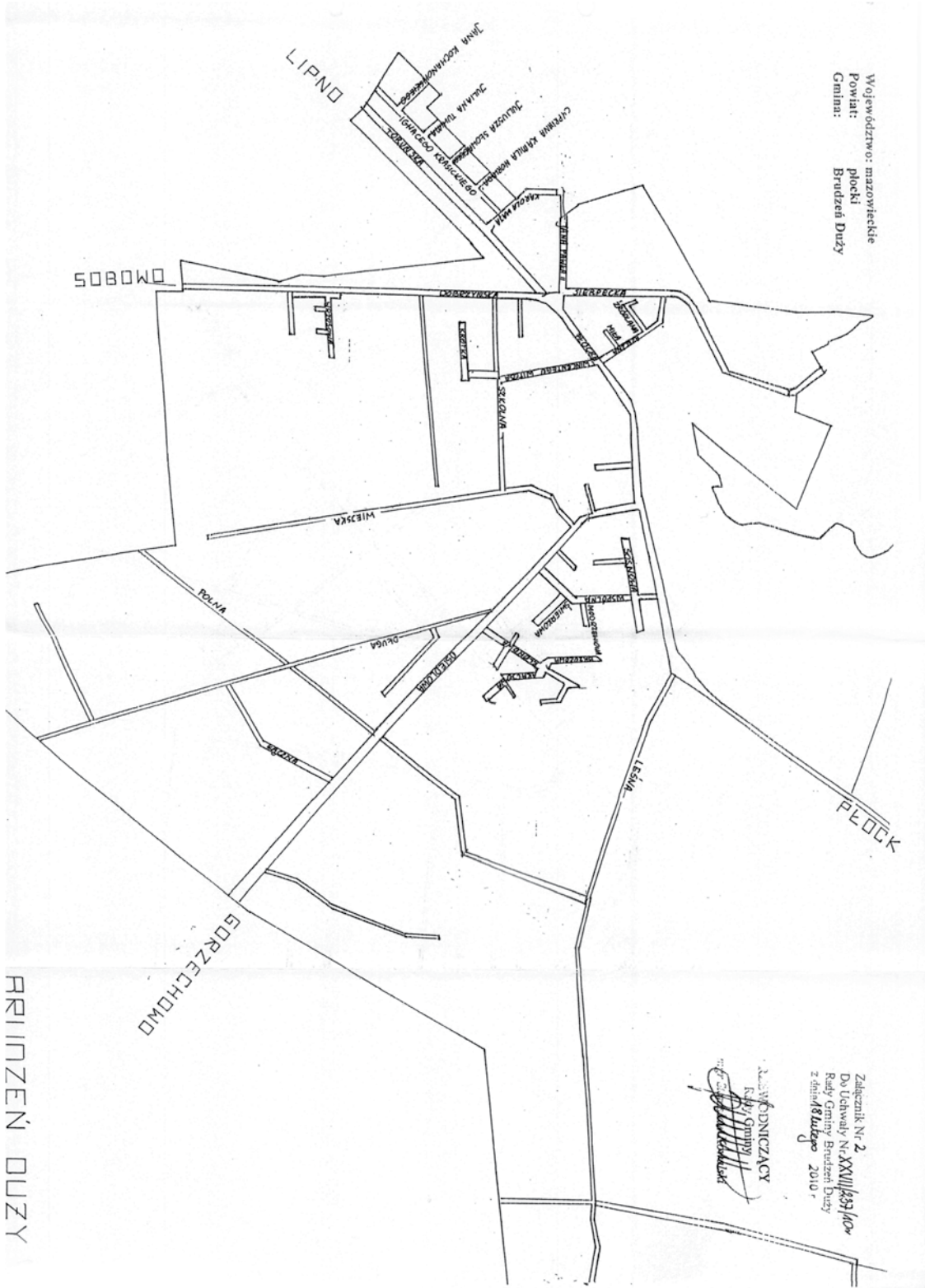
WYKAZ NAZW ULIC WSI BRUDZEŃ DUŻY

Płocka – część działki 151
Dobrzyńska – część działki 151
Sierpecka – część działki 193
Toruńska – działki 192 i 334
Jana Kochanowskiego – działka 369
Juliana Tuwima – działka 379
Juliusza Słowackiego – działka 386
Cypriana Kamila Norwida – działka 393
Ignacego Krasickiego – działka 356
Karola Maja – działka 400/1
Jana Pawła II – część działki 193
Rzeczna – część działki 199/32 i działka 199/12
Źródłana – część działki 199/32
Miła – działka 199/23
Wincentego Witosa – działki 182 i 165/6
Krótka - działka 165/20
Szkolna – działki 165/19 i część działki 174/11
Wiejska – działka 223
Polna – działki 53, 96 i 98
Długa – działki 156/1 i 97
Osiedlowa – działki 74 i 450
Sosnowa – działki 248/1 i 300
Wspólna – działki 272, 284 i 294/9
Modrzewiowa – działka 308
Świerkowa – działka 295. 294/6
Klonowa - część działki 427 i działka 408/5
Brzozowa – część działki 427
Akacyjowa – część działki 427 i działka 471
Leśna – działki 313 i 222
Łączna - działka 88
Wrzosowa - działka 150/2

BRUDZEŃ DUŻY

BRUDZEŃ DUŻY

BRWILNO

UCHWAŁA NR 13/III/14 RADY GMINY STARA BIAŁA

z dnia 30 grudnia 2014 r.

w sprawie wprowadzenia nazewnictwa ulic we wsi BRWILNO gmina Stara Biała

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

- § 1. Wprowadza się nazewnictwo ulic w miejscowości BRWILNO.
- § 2. Drogom w miejscowości Brwilno nadaje się nazwy przedstawione w wykazie nazw ulic w miejscowości Brwilno, stanowiącym załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.
- § 3. Lokalizację oraz nazwy ulic, o których mowa w § 2, ilustruje załącznik graficzny, stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały, składający się z 1 arkusza.
- § 4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.
- § 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący Rady

Wojciech
Mieczysław Żółtowski

RADCA PRAWNY
mgr Henryk Jastrzębski
Wa-P-147

BRWILNO

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr 13/III/14
Rady Gminy Stara Biała
z dnia 30 grudnia 2014 r.

Wykaz nazw ulic w miejscowości BRWILNO

L.p.	nazwa ulicy	położenie na działkach ewidencyjnych nr. :
1	Płocka	5/5, 118/1, 72/17, 73/31, 71/21, 69/18, 69/25, 46/10, 44/3
2	Szeroka	118/19
3	Wiślana	118/2, 111/3, 119/10, 124/3, 117 i cz. dz. 115/10
4	Słoneczna	cz. dz. 67, 69/21, 94, 79/3, 79/4, 97/1, 83,5, 87/3, 87/4, 93, 88/6, 88/3,
5	Południowa	102/5, 103
6	Kościelna	33
7	Makowa	119/11, 119/16, 119/18, 119/20, 119/21
8	Fiołkowa	118/75, 118/65,
9	Konwaliowa	118/33
10	Wenecka	111/2 i cz. dz. 95/8
11	Różana	cz. dz. 95/8, 96/10, 98/1
12	Lawendowa	66/19, 66/14, 66/18, 66/26, 66/30 i część dz. 68/2 (na przedłużeniu) 66/7
13	Laurowa	cz. dz. 68/2, 66/35, cz. dz. 66/37
14	Miętowa	65/10, 66/37
15	Spacerowa	5/1, 64/1, 64/2, 140/2, 172/3
16	Jałowcowa	63/15, cz. dz. 61/9, cz. dz. 60/20
17	Wrzosowa	67, 73/18, 73/16, 73/9, 72/18, 71/15, 71/16, 71/4, 69/14, 69/4, 69/7, 46/12, 46/4
18	Leszczynowa	cz. dz. 61/9
19	Dereniowa	60/1, cz. dz. 61/9, 63/15
20	Kalinowa	59/25, 59/28
21	Grzybowa	58/7, 58/26, 59/2
22	Żurawinowa	58/4,
23	Borówkowa	133/5
24	Poziomkowa	50/14
25	Jagodowa	48/15
26	Jeżynowa	cz. dz. 46/12, 69/21, 46/4
27	Niezapominajki	19
28	Pigwowa	39/6

BRWILNO

BRWILNO

UZASADNIENIE

W związku z postępującym zurbanizowaniem miejscowości Brwilno podjęto decyzję o wprowadzeniu nazewnictwa ulic na jej terenie. W okresie od 30.10.2014 r. do 30.11.2014 r. przeprowadzono konsultacje z mieszkańcami m. Brwilno. Odbyło się również spotkanie, podczas którego zgłaszane były propozycje nazw ulic oraz zbierane opinie mieszkańców. Na ich podstawie przyjęto nazewnictwo związane z lasem, przyrodą oraz nazwami już wcześniej przyjętymi przez mieszkańców, przedstawione w projekcie niniejszej uchwały.

Zgodnie z przepisami art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie nazw ulic będących drogami publicznymi oraz nazw dróg wewnętrznych.

Wobec powyższego podjęcie uchwały jest zasadne.

BRWILNO

UCHWAŁA NR 34/IV/15 RADY GMINY STARA BIAŁA

z dnia 19 marca 2015 r.

w sprawie zmiany uchwały Nr 13/III/14 Rady Gminy Stara Biała z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie wprowadzenia nazewnictwa ulic we wsi BRWILNO gmina Stara Biała

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. W uchwale Nr 13/III/14 Rady Gminy Stara Biała z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie wprowadzenia nazewnictwa ulic we wsi BRWILNO gmina Stara Biała zmienia się Załącznik nr 1 i otrzymuje on brzmienie nadane w załączniku do niniejszej Uchwały.

§ 2. Wykonanie Uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący Rady

**Wojciech
Mieczysław Żółtowski**

BRWILNO

Załącznik do Uchwały Nr 34/IV/15
Rady Gminy Stara Biała
z dnia 19 marca 2015 r.

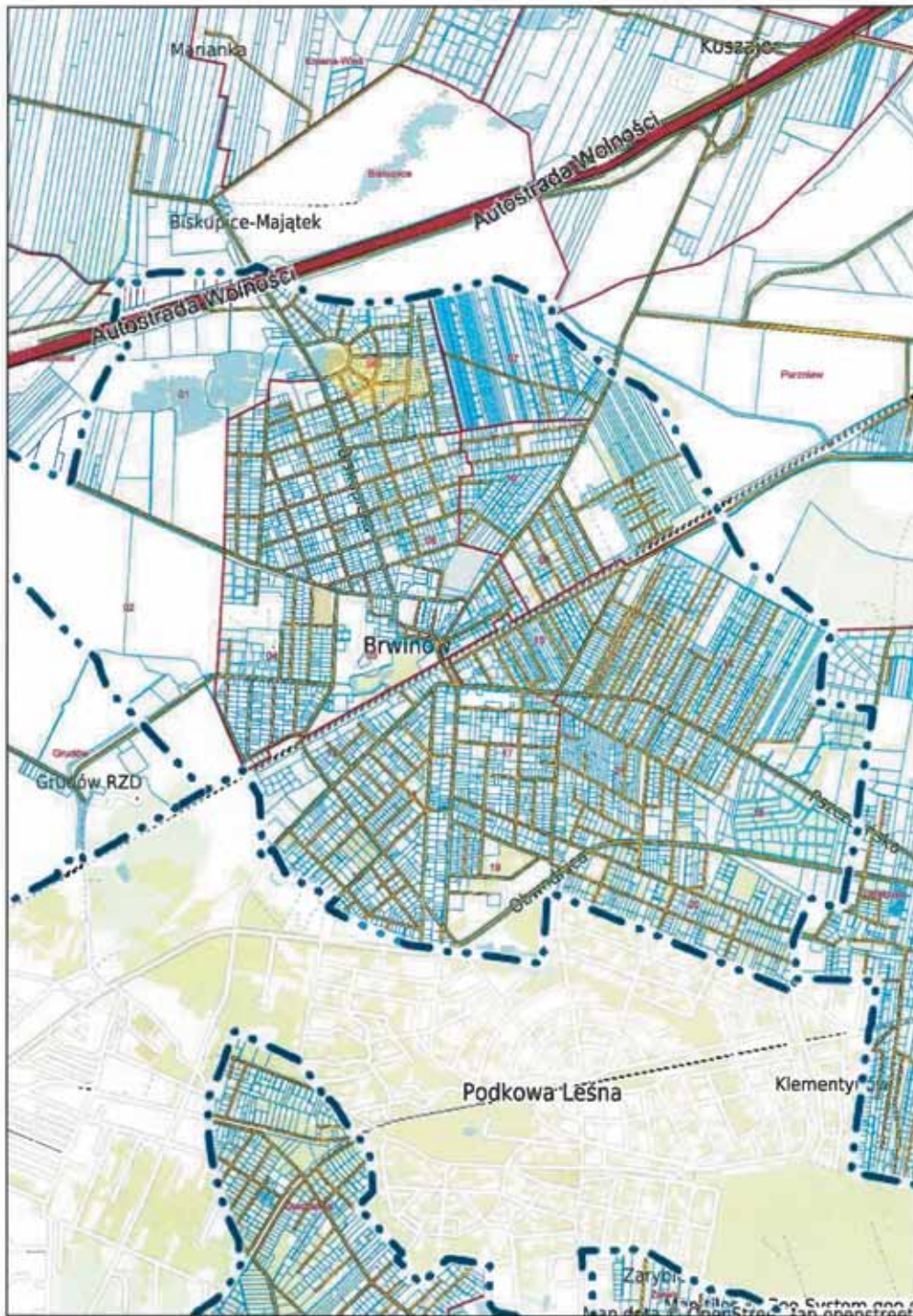
Wykaz nazw ulic w miejscowości BRWILNO

L.p.	Nazwa ulicy
1	Płocka
2	Szeroka
3	Wiślana
4	Słoneczna
5	Południowa
6	Kościelna
7	Makowa
8	Fiołkowa
9	Na wzgórzu
10	Konwaliowa
11	Wenecka
12	Różana
13	Lawendowa
14	Laurowa
15	Miętowa
16	Spacerowa
17	Jałowcowa
18	Wrzosowa
19	Leszczynowa
20	Dereniowa
21	Kalinowa
22	Grzybowa
23	Żurawinowa
24	Borówkowa
25	Poziomkowa
26	Jagodowa
27	Jeżynowa
28	Niezapominajki
29	Pigwowa

BRWINÓW

Brwinów - System Informacji Przestrzennej skala 1 : 25000

Niniejszy wydruk nie stanowi dokumentu w rozumieniu przepisów prawa
wydrukowano w serwisie brwinow.e-mapa.net dnia 2018-09-17 10:05:44

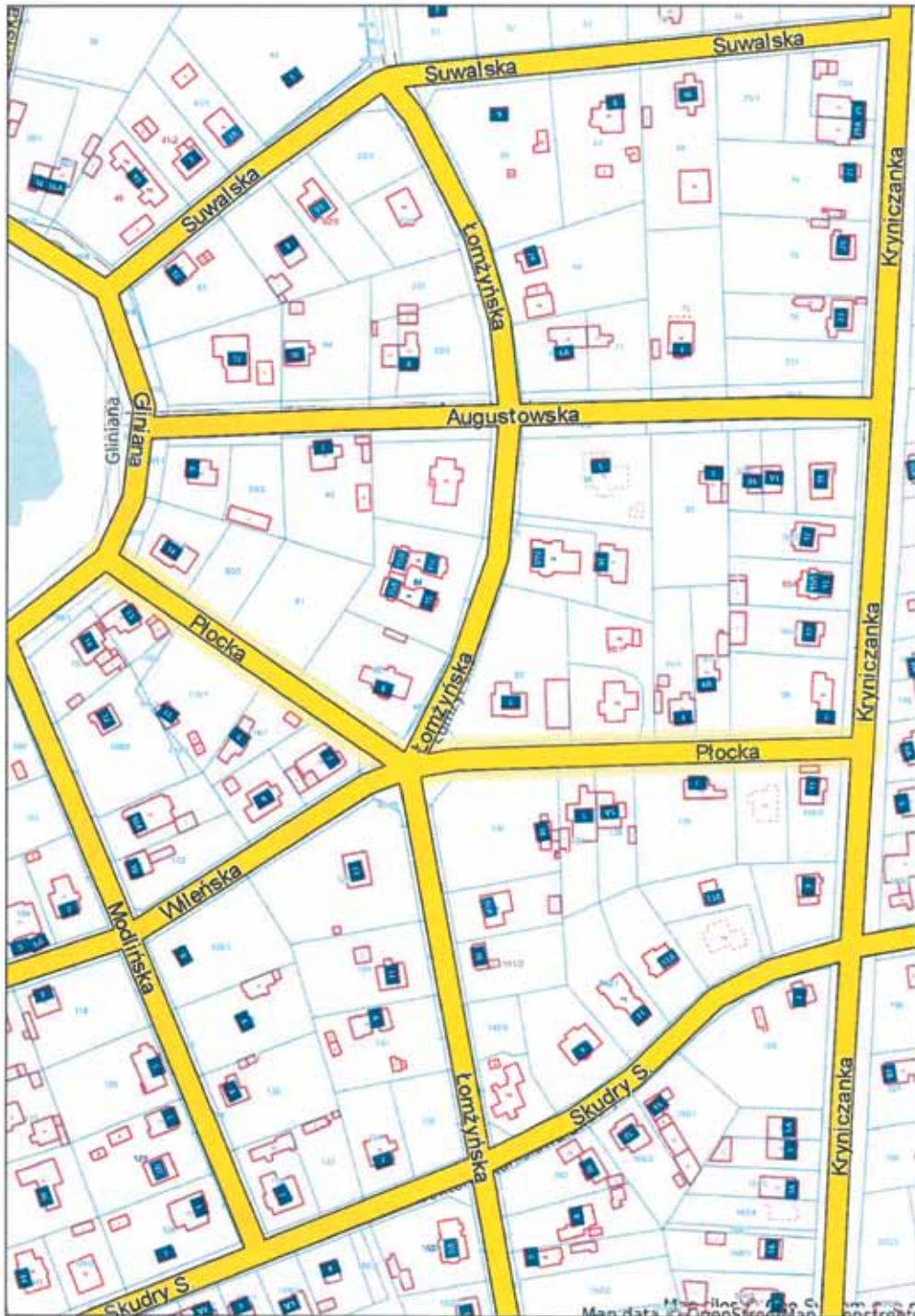
strona 1

BRWINÓW

Brwinów - System Informacji Przestrzennej skala 1 : 2000

Niniejszy wydruk nie stanowi dokumentu w rozumieniu przepisów prawa
wydrukowano w serwisie brwinow.e-mapa.net dnia 2018-09-17 10:02:25

strona 1

BULKOWO KOLONIA

RADA GMINY
BULKOWO

108

Uchwała Nr 26/V/07 Rady Gminy Bulkowo z dnia 06 lutego 2007 roku

w sprawie: zmiany Uchwały Nr 166/XXVIII/94 Rady Gminy w Bulkowie z dnia 14 kwietnia 1994 roku w sprawie ustalenia nazewnictwa ulic w miejscowości Bulkowo-Osiedle.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /Dz. U z 2001 r Nr 142, poz. 1591 ze zmianami/ Rada Gminy w Bulkowie postanawia:

§ 1

Zmienić uchwałę Rady Gminy Bulkowo Nr 166/XXVIII/94 z dnia 14 kwietnia 1994 roku w sprawie ustalenia nazewnictwa ulic w miejscowości Bulkowo-Osiedle w sposób:

- w tytule uchwały skreśla się słowo „-Osiedle” i w to miejsce wpisuje się słowo „-Kolonia”
- w § 1 po słowach „wsi Bulkowo” skreśla się słowo „-Osiedle” i wpisuje się w to miejsce słowo „-Kolonia”

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Bulkowo.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty opublikowania uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Rada Przewodzący
mgr Zdzisław Kwiatkowski

PRZEWODZĄCY
Rady Gminy Bulkowo
Lek. med. Katarzyna Przepiórka

GOZDOWO

U C H W A Ł A Nr. ...VIII/29.../79

Gminnej Rady Narodowej w Gostowie z dnia

28 września 1979 roku.

Zarządzenie Ministra Gosp. Kom. z dn. 22.VI.1968r. o ustaleniach wytycznych w sprawie nadzwyczajnych nazw ulic oraz numeracji porządkowej (MP, Nr. 30, poz. 197)

Na podstawie art. 64 pkt. 1 lit. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych /Dz.U. Nr. 26 poz. 189/ z 1975 r./ Gminna Rada Narodowa w Gostowie po zapoznaniu się z wnioskami Komisji Rozwoju Gospodarczego i Zaspokalenia postanawia :

§ 1

Nadać nazwy ulicom we wsi Gostowo jak następuje :

- ulicę biegnącą od dworca PKP równoległą do torów kolejowych w kierunku południowym nazwać ulicą Dworcowa,
- ulicę od Dworcowej przy bazie Gminnej Spółdzielni biegnącą w kierunku północno-zachodnim przez środek starej wsi do Sierpea nazwać ulicą Krystyna Gozdawy,
- ulicę biegnącą od ulicy Krystyna Gozdawy przy rozwidleniu z drogą na Rempin w kierunku wsi Kowalewo-Skorupki do ulicy Dworcowej nazwać ulicą Sosnowa,
- ulicę biegnącą od ul. Krystyna Gozdawy naprzeciwko Szkoły Podstawowej w kierunku północnym i krzyżującą się z ulicą Sosnową nazwać ulicą Polna,
- ulicę biegnącą od ulicy Krystyna Gozdawy przy kościele w kierunku południowo-zachodnim nazwać ul. Łąkowa,
- ulicę biegnącą od ulicy Krystyna Gozdawy przy remizie OSP w kierunku wsi Golejewe nazwać ul. Strażacka,
- ulicę biegnącą od ul. Strażackiej przy młynie w kierunku wsi Broniszewice nazwać ulicą Płocka,
- ulicę biegnącą od ul. Płockiej przy młynie w kierunku wsi Gnaty nazwać ul. Młyńska ,
- ulicę biegnącą od ul. Krystyna Gozdawy prostokątnie do ul. Płockiej ,równoległa do parku nazwać ulicą Kwiatowa,
- ulicę biegnącą od ul. Płockiej w kierunku północnym równoległą do ul. Kwiatowej nazwać ul. Lipowa,
- ul. biegnącą od ulicy Kwiatowej przy Lipowej do ul. Dworcowej nazwać ulicą A. Mickiewicza ,
- ul. biegnącą od ul. Dworcowej równoległą do A. Mickiewicza do parku nazwać ul. Parkowa,
- ul. łączącą ul. Parkową z ulicą A. Mickiewicza równoległą do ul. Dworcowej nazwać ulicą Krótka,
- ulicę łączącą ul. Parkową z ulicą Krystyna Gozdawy równoległą do ul. Dworcowej nazwać ul. Spółdzielca,
- ulicę łączącą ul. Krystyna Gozdawy z ul. Parkową równoległą do ul. Spółdzielca nazwać ul. Wiśniowa,

GOZDOWO

• 2 •

- ulicę biegnącą od ul. Płockiej w kierunku południowym przez całe osiedle równoległą do ul. Dworcowej nazwać ul. Osiedlową,
- ulicę biegnącą od ul. Płockiej położoną na zachód od ulicy Osiedlowej i równoległą do niej nazwać ul. Wietnamska,
- ulicę stanowiącą południową granicę Osiedla nazwać ul. Dębowa,
- ulicę równoległą do ulicy Dębowej nazwać ul. Pszczela,
- ulicę łączącą ul. Osiedlową z ul. Dworcową równoległą do ul. Pszczalej nazwać ulicą Słoneczna,
- ulicę łączącą ul. Osiedlową z ulicą Dworcową równoległą do ul. Słonecznej nazwać ul. Juliusza Słowackiego,
- ulicę łączącą ul. Słoneczną z ul. Dębową nazwać ul. Miodowa,
- ulicę łączącą ul. Płocką z ul. Słoneczną równoległą do ul. Osiedlowej położoną na wschód od ul. Osiedlowej nazwać ulicą Marii Konopnickiej,
- ulicę łączącą ul. Płocką z ulicą Juliusza Słowackiego, położoną na wschód od ul. Marii Konopnickiej nazwać ul. Zbożowa,
- ulicę łączącą ul. Płocką z ul. J. Słowackiego położoną na wschód od ul. Zbożowej nazwać ul. Brzoza,
- ulicę popiętą na północ od ul. Pszczalej i do niej równoległą nazwać ulicą Zielona,
- ulicę skalającą las od strony wschodniej i północnej nazwać ulicą Łosna.

§ 2

Odpowiedzialnym za wykonanie uchwały czyni się Obywatela Naczelnika Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Przewodniczący GRN

za zgodność

Inspektor d/s Rad Narodowych

/ Władysław Pius /

Dariusz
Dariusz Iwanicki

Gozdowo, dn. 2.10.1979r.

GRODZISK MAZOWIECKI

Uchwała Nr 254/XXXVII/94
Rady Miejskiej w Grodzisku Mazowieckim
z dnia 26 stycznia 1994 r.

o sprawie nadania nazw ulic w mieście Grodzisk Mazowiecki.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U.Nr 16 poz.95 z późn.zmn.) Rada Miejska w Grodzisku Mazowieckim uchwala co następuje:

§ 1.

Nadać obecnym ulicom nowe nazwy zgodnie z załącznikiem nr 1 do uchwały.

§ 2.

- 1 Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miejskiemu Gminy Grodzisk Mazowiecki.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1994 r.
3. Uchwała podlega ogłoszeniu.

Przewodniczący Rady Miejskiej

mgr Agenor Jastrzębiec-Kostka

GRODZISK MAZOWIECKI

Załącznik nr 1 do uchwały nr 257/XXXI
z dnia 26 stycznia 1994r. ....

Lp.	nazwa ulicy	
	obecna	nowa
1.	Iwana Czerniachowskiego	Warszawska
2.	Aleksandra Waszkiewicza	Kielecka
3.	Aleksandra Zawadzkiego	Olsztyńska
4.	Marcelego Nowotki	Suwalska
5.	Pawła Findera	Augustowska
6.	Małgorzaty Fornalskiej	Płocka
7.	Antoniego Wieczorkiewicza	Siedlecka
8.	Walerego Bagińskiego	Kaliska
9.	Róży Luksemburg	Wieluńska
10.	Karola Libknechta	Sieradzka
11.	Adolfa Warskiego	Łowicka
12.	Marcina Kasprzaka	Tarnowska
13.	Władysława Hibnera	Radomska
14.	Władysława Kniewskiego	Toruńska
15.	Henryka Rutkowskiego	Lubelska
16.	Franciszka Zubrzyckiego	Białostocka

IŁÓW

U C H W A Ł A

Nr

xiii / 50 / 76

1421

Gminnej Rady Narodowej w Iłowie z dnia 16. X. 1976.

w sprawie nadania nazw ulicom i placom w osadzie Iłów.

Działając na podstawie art.64 ust.1 lit.1 ustawy z dnia 25.I.1958 :
o radach narodowych jednolity tekst /Dz.U.Nr 26,poz.139/ oraz Zarządze-
nia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28.VI.1968 r. o ustaleniu
wytycznych w sprawie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji
nieruchomości /M.P. Nr 30 poz.197/ Gminna Rada Narodowa w Iłowie
uchwała:

§ 1.

- adać następujące nazwy ulicom i placom w Iłowie:
1. Plac w centrum Iłowa - Rynek Staremiejski ✓
  2. Ulica w kierunku Brzozowa - Warszawska ✓
  3. " " Ład- Gen. Włada ✓
  4. " " Płocka- Płocka ✓
  5. " " Wołyńskiego - Handlowa ✓
  6. " " połud. od placu - Dolna ✓
  7. " " prostopadła do drogi w k. Brzozowa - Żabia ✓
  8. " " Giżyc - 18 stycznia ✓
  9. " " Bud Iłowskich - Wyzwolenia ✓
  10. " " wschod. od drogi do Ład - Kasztanowa ✓
  11. " " zachod. od drogi do Ład - Myśliwska ✓
  12. " " " - Leśna ✓
  13. " " " - Strażacka ✓
  14. " " wschod. od drogi do Ład na cmentarz - *Augułtarno* ✓
  15. " " zachod. - północ. od drogi do Płocka - *Wysłowa* ✓
  16. " " z Lasotki do Iłowa - Okrężna ✓
  17. " " Lasotki - Polna ✓

§ 2.

Zobowiązuje się Naczelnika Gminy do wprowadzenia niniejszej ~~ustawy~~
uchwały w życie w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

ARCHIWUM PAŃSTWOWE w PŁOCKU

ul. Kazimierza Wielkiego 9b
09-400 Płock, tel. 62-24-91
840-21/01

p.o. DYREKTORA
z up. G. Barta
mgr Danuta Skorwider-Słaba

..... stwierdza, że dru-
(nazwa Archiwum)
..... wykonana została z aktu (planu
..... przechowywanego w tymże Archiwum,
..... Roda Vasodaca u Tronie
(nazwa zespołu) 1585-1588
..... I / 118 ..... na karcie (stro-
..... 127

LELICE

u.g. DRSK. 9425/5/99.

UCHWAŁA Nr.53./VIII/99

RADY GMINY W GOZDOWIE

z dnia 24 czerwca 1999 r.

w sprawie : nadania nazw ulicom w miejscowości Lelice Gmina Gozdowo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami) oraz Zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1968 r. o ustaleniu wytycznych w sprawie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości (M.P. Nr 30, poz. 197)

Rada Gminy w Gozdowie, uchwala co następuje :

§ 1

1. Ulicy będącej drogą wojewódzką Nr 560 relacji Sierpc – Bielsk, a biegnącej przez teren wsi Lelice nadać nazwę „**PŁOCKA**”
2. Ulicy biegnącej na północ od ulicy Płockiej w kierunku wsi Rogienice nadać nazwę „**PÓLNOCNA**”
3. Ulicy biegnącej na zachód od ulicy Płockiej w kierunku wsi Białuty, nadać nazwę „**PARKOWA**”
4. Ulicy biegnącej na wschód od ulicy Płockiej w kierunku wsi Reczewo przy szkole nadać nazwę „**SZKOLNA**”
5. Ulicy biegnącej na północ od ulicy Płockiej a będącej działką oznaczoną nr geodezyjnym 4/5 nadać nazwę „**LIPOWA**”
6. Ulicy biegnącej na zachód od ulicy Płockiej w kierunku lasu, a będącej działką oznaczoną nr geodezyjnym 25 nadać nazwę „**LEŚNA**”
7. Ulicy biegnącej na południe od ulicy Płockiej w kierunku parku przez teren osiedla a będącej działką oznaczoną nr geodezyjnym 60 nadać nazwę „**ZIELONA**”
8. Ulicy biegnącej na zachód od ulicy Zielonej przez teren osiedla a łączącej się w ulicą Polną, nadać nazwę „**OSIEDŁOWA**”
9. Ulicy biegnącej na południe od ulicy Płockiej przy osiedlu i parku, łączącej się z ulicą Parkową, będącej działką oznaczoną nr geodezyjnym 36 nadać nazwę „**POLNA**”
10. Ulicy biegnącej na wschód od ulicy Północnej, będącej działką oznaczoną nr geodezyjnym 21/8 nadać nazwę „**KWIATOWA**”
11. Ulicy biegnącej na południe od ulicy Kwiatowej w kierunku kaplicy, nadać nazwę „**KRÓTKA**”
12. Ulicy biegnącej na północny wschód od ulicy Płockiej w kierunku Słupi, będącej działką oznaczoną nr geodezyjnym 134 nadać nazwę „**SŁUPECKA**”

MŁAWA

+ 36

U C H W A Ł A Nr. 63 .....

Miejskiej Rady Narodowej w M ł a w i e

z dnia 24 marca 1982r.

w sprawie unormowania nazewnictwa ulic na terenie m. Mława

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 stycznia 1958r. o radach narodowych /Dz.U.z 1975r. Nr.26 poz.139 i z 1977r. Nr. 13 poz.44/ oraz wytycznych ustalonych zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1968r. o ustaleniu wytycznych w sprawie nadania nazw ulicom & placom oraz numeracji nieruchomości / M.P.Nr.30 poz. 197/ Miejska Rada Narodowa w Mławie u c h w a ł a co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się aktualny wykaz nazw ulic na terenie miasta Mławy wymienionych w załączniku Nr.1 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Nazwy zwyczajowe powszechnie używane w przeszłości takie jak : Kozielsk, Piaski - Janowo, Starostwo, Cegielnia , Studzieniec, Zabrody obecnie przyjmują następujące nazewnictwo :

1. Kozielsk - ul. Okólna, Nowowiejską, Daleka oraz inne w tym rejonie miast.
2. Piaski - Janowo - ulica Napoleńska i przyległe.
3. Starostwo - ul. Warszawska i Smolarnia.
4. Cegielnia - ul. Cegielnia i Gliniana.
5. Studzieniec - ul. Studzieniec.
6. Zabrody - ul. Zabrody.
7. Mławka - ul. Mławka.
8. Wólka Mławska - ul. znajdujące się w północno - zachodniej części m. Mława,
9. Końce - obecnie obszar gminy Szydłowo.

MŁAWA

2

- a. Obr. Stalingradu
74. Ogrodowa	113. Spichrzowa
75. Okólna	114. Sportowa
76. Olesin	115. Studzieniec
77. Olsztyńska	116. 18-go Stycznia
78. Osiedlowa	117. Szewska
79. Ordona	118. Świerkowa
80. Orzeszkowej	119. Szkolna
81. Ostaszewskiego	120. Szpitalna
82. Padlewskiego	121. Skłodowskiej
83. Piaskowa	122. Świerczewskiego
84. Piechowskiego	123. Staszycy
85. Piękna	124. Staszewskiego
86. Płocka	125. Targowa
87. Podborna	126. Tuwima
88. Podmiejska	127. Traugutta
89. Polna	128. Topolowa
90. Pólko	129. Wałcowa
91. Poświętne	130. Wasilkowskiego
92. Prosta	131. Warszawska
93. Przemysłowa	132. Wąska
94. Plac Zwycięstwa	133. Wiejska
95. Podgórna	134. Wójtostwo
97. B. Prusa	135. Wymyślin
98. 25-lecia PRL	136. Wierzbowa
99. Reymonta	137. Wigury
100. Rybacka	138. Wiśniowa
101. St. Rynek	139. Wyspiańskiego
102. Rynkowa	140. Wiatraczna
103. Sądowa	141. Zabrody
104. Sadowa	142. Zachodnia
105. Sienkiewicza	143. T. Załęskiego
106. Skonieckiego	144. Zduńska
107. Słoneczna	145. A. Zawadzkiego
108. Słowackiego	146. Żabieniec
109. Sobocińskiego	147. Żeromskiego
110. Sokalskiego	148. Żołnierzy 80-go p.p.
111. Smolarnia	149. Żurawińska
112. Sosnowa	150. Żwirki
	151. Żnirowa

MOCHOWO MOCHOWO NOWE

**RADA GMINY
MOCHOWO**

UCHWAŁA Nr 237/XXXIII/2017 RADY GMINY W MOCHOWIE z dnia 31 marca 2017r.

w sprawie nadania nazw ulic w miejscowościach: Mochowo, Mochowo Nowe i Mochowo Parcele

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. Z 2016 r. poz. 446 zm. poz. 1579), po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami miejscowości Mochowo, Mochowo Nowe i Mochowo Parcele, Rada Gminy Mochowo uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Nadać nazwy ulic w miejscowościach Mochowo, Mochowo Nowe, Mochowo Parcele, drogom położonym w obrębie geodezyjnym Mochowo, Mochowo Nowe i Mochowo Parcele oznaczonym w ewidencji gruntów i budynków numerami działek, w sposób określony w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały.

2. Położenie ulic określonych w załączniku Nr 1 do uchwały przedstawiają mapy poglądowe stanowiące załączniki Nr 2, 3, 4, 5, 6 do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Traci moc Uchwała Nr 221/XXXI/2017 Rady Gminy w Mochowie z dnia 24 lutego 2017 roku w sprawie nadania nazw ulic w miejscowościach: Mochowo, Mochowo Nowe i Mochowo Parcele (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego z dnia 9.03.2017r. poz. 2305).

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY**

Jan Jerzy Głodkowski

MOCHOWO MOCHOWO NOWE

**RADA GMINY
MOCHOWO**

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr 237/XXXIII/2017
Rady Gminy w Mochowie
z dnia 31 marca 2017r.

Zestawienie nazw ulic dla dróg w miejscowości Mochowo, Mochowo Nowe i Mochowo Parcele oraz przynależnych im działek ewidencyjnych

Lp.	Nazwy ulic	Przebieg ulicy (nazwa i nr obrębu geodezyjnego: nr działki)
1	Adama Asnyka	Mochowo działka nr 125/16, nr 125/13, nr 125/41
2	Adama Mickiewicza	Mochowo działka nr 125/24
3	Akacyjowa	Mochowo Parcele działka nr 144, nr 48
4	Boczna	Mochowo Parcele działka nr 126/24
5	Bolesława Prusa	Mochowo działka nr 125/20
6	Bursztynowa	Mochowo Parcele działka nr 40/24
7	Chabrowa	Mochowo działka nr 105 i nr 109
8	Długa	Mochowo Parcele działka nr 125, nr 57
9	Dobrzyńska	Mochowo działka nr 70
10	Jasna	Mochowo Parcele działka nr 93/3
11	Kręta	Mochowo Parcele działka nr 136 i cz. dz. nr 138
12	Leśna	Mochowo Parcele działka nr 24
13	Lipowa	Mochowo Parcele działka nr 41/3
14	Malinowa	Mochowo Parcele działka nr 126/13
15	Miła	Mochowo Nowe działka nr 10/10 i nr 10/11
16	Ogrodowa	Mochowo działka nr 89
17	Osiedlowa	Mochowo Parcele działka nr 205, nr 209/1 i cz. dz. nr 127/19
18	Płocka	Mochowo działka nr cz. 130
19	Pogodna	Mochowo Nowe działka nr 51
20	Pszenna	Mochowo Nowe działka nr 47, nr 22/1 i Mochowo nr 118
21	Sierpecka	Mochowo Nowe działka nr 16 i Mochowo cz. dz. nr 130
22	Sosnowa	Mochowo Parcele działka nr 210/1, cz. dz. nr 127/19,
23	Sportowa	Mochowo Parcele działka nr 134/2, nr 95/1, nr 204/1
24	Stadionowa	Mochowo Parcele działka nr 207
25	Strażacka	Mochowo działka nr 22 i nr 34
26	Szkolna	Mochowo Parcele działka nr 213/1, nr 129/13, nr 129/26
27	Świerkowa	Mochowo Parcele działka nr 206
28	Wincentego Witosa	Mochowo Nowe działka nr 37 i Mochowo dz. nr 123
29	Żytnia	Mochowo Parcele działka nr 95/3, cz. dz. nr 138

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Jan Jerzy Gładkowski

NOWE MISZEWO

RADA GMINY CHWAŁA Nr. 270/XL/98
Bodziechów

Rady Gminy w Bodzanowie
z dnia ..30..stycznia..1998.roku.....

w sprawie; ustalenia nazw ulic w miejscowości Miszewo Nowe
i Miszewo Wieś gm. Bodzanów.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.13 ustawy z dnia
8 marca 1990r o samorządzie terytorialnym (Dz.U.Nr.13 poz.74
z 1996r - t.j.).

Rada Gminy uchwała,
co następuje:

& 1.

Ustala się nazwy ulic położonych w miejscowości Miszewo Nowe
gm. Bodzanów.

1. ul. Płocka
2. ul. Północna
3. ul. Szkolna
4. ul. Górna
5. ul. Wschodnia
6. ul. Chabrowa
7. ul. Wiosenna
8. ul. Kalinowa
9. ul. Śródkowa
10. ul. Kwiatowa
11. ul. Parkowa
12. ul. Zacisze
13. ul. Pałacowa
14. ul. Wiatraczna
15. ul. Długa
16. ul. Łączna

& 2.

Ustala się nazwy ulic położonych w miejscowości Miszewo Wieś
gm. Bodzanów

1. ul. Południowa
2. ul. Polna
3. ul. Pocztowa
4. ul. Starowiejska
5. ul. Leśna

NOWE MISZEWO

- 2 -

& 3.

Mapa zasadnicza w skali 1:5000 z naniesionym nazewnictwem stanowi załącznik graficzny do niniejszej uchwały.

& 4.

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Gminy Bodzanów.

& 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia poprzez rozplakatowanie obwieszczeń w miejscach publicznych i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Płockiego.

PRZEWODNICZĄCY
Jan Ajsztor

NOWE PROBOSZCZEWICE STARE PROBOSZCZEWICE

U C H W A Ł A   Nr ¹²²/XXXII/94 .....

RADY GMINY w Starej Białej z dnia 25 stycznia 1994r.

w sprawie : wprowadzenia nazewnictwa ulic w miejscowościach
Nowe Proboszczewice i Stare Proboszczewice.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym /Dz.U.Nr 16,poz 95 z późniejszymi zmianami/ i Zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1968r. o ustaleniu wytycznych w sprawie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji porządkowej /M.P.Nr 30,poz.197/Rada Gminy p o s t a n a w i a :

§ 1

Wprowadzić nazewnictwo ulic w miejscowościach Nowe Proboszczewice i Stare Proboszczewice według wykazu stanowiącego załącznik Nr 1 i 2 do niniejszej uchwały.

§ 2

Integralną część nazewnictwa ulic w miejscowościach określonych w § 1 stanowi plansza podstawowa w skali 1:5000 - załącznik od Nr 3 do Nr 6.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 5

Uchwała podlega ogłoszeniu przez rozplakatowanie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy oraz sołectwach Nowe Proboszczewice i Stare Proboszczewice.

RADA GMINY
w Starej Białej

PRZEWODNICZĄCY RADY GMINY

w Starej Białej

Ryszard Mysliński

NOWE PROBOSZCZEWICE STARE PROBOSZCZEWICE

Maria Konopnicka – żyła w latach 1842 – 1910. Znana polska poetka i nowelistka. Największym osiągnięciem poetki stały się liryki o tematyce wiejskiej i ludowej, opartej na folklorze.

Witold Bunikiewicz – kilka lat przed wybuchem II wojny światowej zakupił 5 ha nieużytków w Proszczęwicach i tu się osiedlił. Założył tu mini park i ogród i w tym otoczeniu pisał swoje ballady, dramaty, powieści i komedie. Był majorem ułanów, doktorem filozofii, krytykiem sztuki i literatury. Był wielkim znawcą przyrody i gawędziarzem umiejącym o niej opowiadać. Osiedlił się na wsi, aby ludzi prostych uczyć korzystania z natury, aby podnieść kulturę ich życia, aby pomóc i pocieszyć w nieszczęściu.

Generał Jan Nepomucen Umiński – żył w latach 1780 – 1851. Uczestnik Powstania Kościuszkowskiego i wojen napoleońskich. Współzałożyciel Związku Kosynierów i Towarzystwa Patriotycznego. W powstaniu listopadowym 1830-31 wódz naczelny po upadku Warszawy.

Adam Mickiewicz – (1798 -1855) największy poeta polski, dramatopisarz, publicysta, działacz polityczny.

Władysław Herman – (1043 -1102) Książę polski od 1079r. Podzielił kraj między synów, sobie zostawiając Mazowsze oraz ważniejsze grody w ich dzielnicach. Zwłoki jego złożone zostały w Katedrze w Płocku.

Ulica przy kościele parafialnym nosi nazwę **Floriańska**, gdyż kościół ten jest pod wezwaniem św. Floriana.

Ulica przy cmentarzu nosi nazwę **Płocka** – gdyż drogą tą biegł dawniej trakt do Płocka.

NOWE PROBOSZCZEWICE STARE PROBOSZCZEWICE

Załącznik do
Uchwały Nr *122/XXXI/94*...
RG z dnia 25.01.1994r

W y k a z u l i c w o b r ę b i e

w s i N O W E P R O B O S Z C Z E W I C E

ul. Bielska	- działka 127
Osiedle Kwiatowe	(przy szosie)
ul. Liliowa	- działka 16/183
ul. Chabrowa	- " 16/224
ul. Irysowa	- " 16/195
ul. Różana	- " 16/215
ul. Płocka	- działka 128
ul. Floriańska	- " 130
Osiedle Podgródzie	(przy cmentarzu)
ul. Dębowa	- działka 235
ul. Modrzewiowa	- " 349
ul. Świerkowa	- " 187, 260, 355
ul. Jaśminowa	- " 194, 285, 363
ul. Klonowa	- " 204, 305
ul. Kasztanowa	- " 306, 370
ul. Akacjowa	- " 217, 320, 376
ul. Jodłowa	- " 233, 383
ul. Cisowa	- " 348
Osiedle Nad Wierzbiącą	(za GS-em)
ul. Stefana Mazowieckiego	- działki 525, 523, 512, 131
ul. Zbigniewa Szacherskiego	- " 539, 540
ul. Romualda Miałkiewicza	- " 567
ul. Marii Konopnickiej	- " 594
ul. Witolda Bunikiewicza	- działka 136
ul. Polna	- " 132
ul. Parkowa	- " 133, 33/7
ul. Brzozowa	- " 135, 401
ul. Nad Jarem	- " 137

NOWE PROBOSZCZEWICE STARE PROBOSZCZEWICE

Załącznik do
Uchwały Nr 122/XXXII/94
RG z dnia 25.01.1994r

W y k a z u l i c w o b r ę b i e

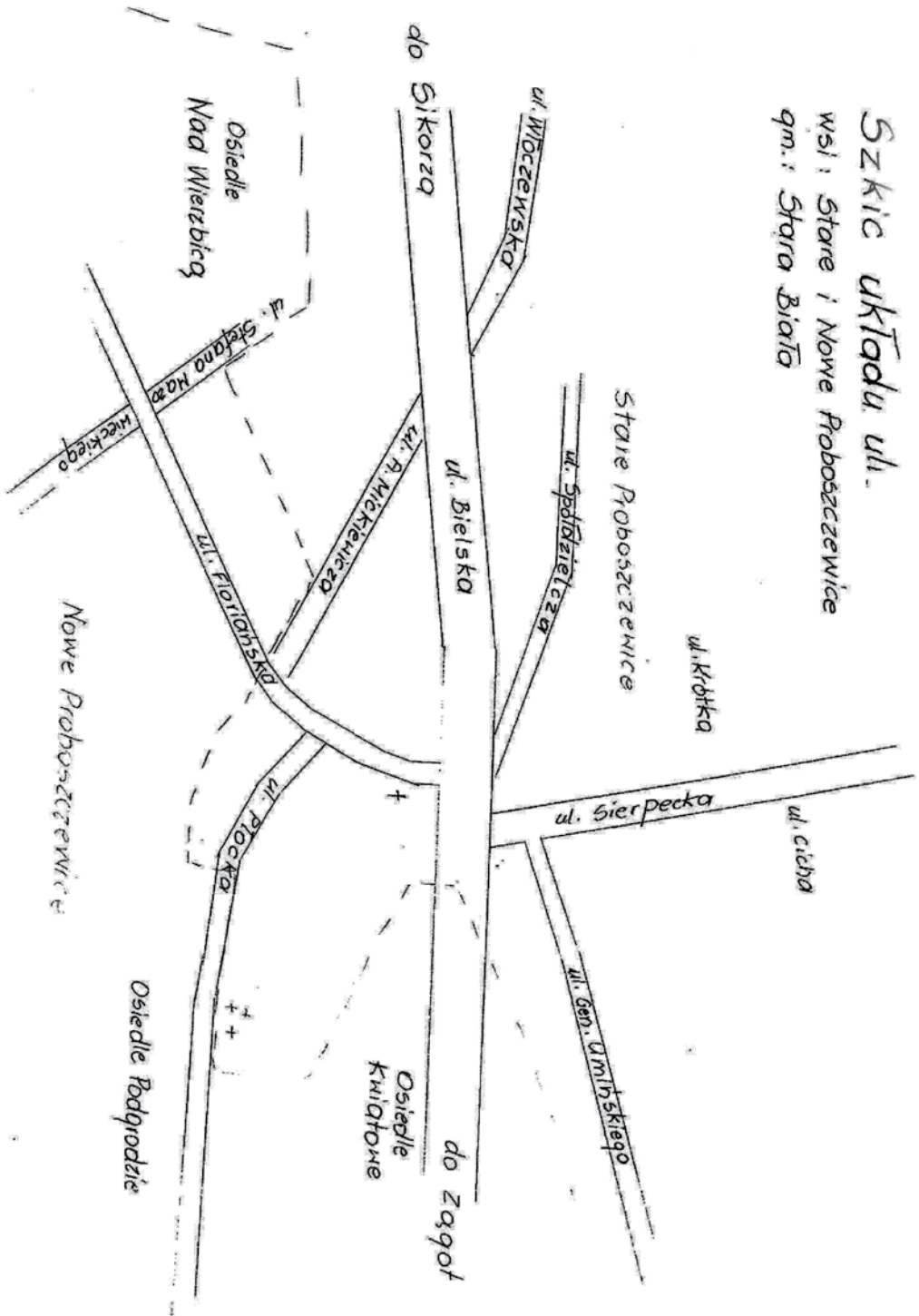
w s i S T A R E P R O B O S Z C Z E W I C E

ul. Bielska	-	działka 340
ul. Spółdzielcza	-	" 43
ul. Sierpecka	-	" 69
ul. Gen. Jana Nepomucena Umińskiego	-	działka 123
ul. Cicha	-	" 84
ul. Krótka	-	" 10/2
ul. Floriańska	-	" 363
ul. Płocka	-	" 366
ul. Adama Mickiewicza-	-	" 379
ul. Władysława Hermana	-	działka 385
ul. Polna	-	działka 415

NOWE PROBOSZCZEWICE STARE PROBOSZCZEWICE

Szkic układu ul.
wsi: Stare i Nowe Proboszczewice
gm.: Stara Biała

wykonania: M. Nawarszevska

NOWY DUNINÓW

Uchwała Nr...165/XXII/96.
Rady Gminy w Nowym Duninowie
z dnia 30 kwietnia 1996 r.

w sprawie ustalenia nazw ulic w miejscowości i gminie Nowy Duninów.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13, art. 40, ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie terytorialnym /Dz. U. 13 poz. 74 z 1996r-tekst jednolity/
Rada Gminy uchwała, co następuje:

§1

Ustala się nazwy ulic położonych w miejscowości i gminie Nowy Duninów:

1. ul. Włocławska
2. ul. Płocka
3. ul. Plac Strażacki
4. ul. Pałacowa
5. ul. Gostynińska
6. ul. Osiedlowa
7. ul. Słoneczna
8. ul. Kwiatowa
9. ul. Klonowa
10. ul. Lipowa
11. ul. Parcelowa
12. ul. Wierzbowa
13. ul. Parkowa
14. ul. Zacisze
15. ul. Aleja
16. ul. Kasztanowa

NOWY DUNINÓW

-2-

- 17. ul. Portowa
- 18. ul. Leśna
- 19. ul. Kościelna
- 20. ul. Wiślana

§2.

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Gminy w Nowym Duninowie.

§3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia poprzez rozplakatowanie i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Płockiego.

Przewodniczący Rady Gminy

Mirosław Krysiak

NOWY KONIK

UCHWAŁA NR XII.101.2011 RADY MIEJSKIEJ W HALINOWIE

z dnia 28 czerwca 2011 r.

w sprawie: nadania nazwy ulicy w miejscowości Nowy Konik, gmina Halinów.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13, art. 41 ust. 1, art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.), art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2007 r., Nr 19, poz. 115, z późn. zm.), po uzyskaniu pisemnej zgody właścicieli nieruchomości,

Rada Miejska w Halinowie uchwala, co następuje:

§ 1. Nadać nazwę Płocka ulicy w miejscowości Nowy Konik, gmina Halinów, stanowiącej działkę ewidencyjną nr 49/9, biegnącej od działki nr 49/1 w kierunku południowo-wschodnim do działki nr 49/8.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Halinowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego i podlega rozplakatowaniu w sposób zwyczajowo przyjęty na terenie gminy.

Załącznik do Uchwały Nr XII.101.2011

Rady Miejskiej w Halinowie

z dnia 28 czerwca 2011 r.

Załącznik1.tif

Nowy Konik, ul.Płocka

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Halinowie

Marcin Pietrusiński

PŁOŃSK

BM-PK.05.42.37.2018.186

U C H W A Ł A Nr.1/2/65

00818

Miejskiej Rady Narodowej w Płońsku z dnia 29 stycznia 1965r.

w sprawie:

zmian i nadania nazw nowopowstałym ulicom w m. Płońsku

Miejська Rada Narodowa w Płońsku działając na podstawie art. 22, ust. 2, ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych /Dz.U.Nr.29, poz.172 z 1963r/ rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1954 roku o ustalaniu nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz numeracji nieruchomości /Dz.U. Nr.94, poz.850, zm.nr.36 z 1948r, poz.251/ oraz okólnika nr.5 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 17 marca 1960 roku w sprawie utrzymania porządku w zakresie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości /Dz.Urz.MBK nr.5, poz.30/

postanawia:

1. Zmienić nazwy następujących ulic:

- Ciechanowskiej i Głinojeckiej nadając tym ulicom jedną nazwę ulica....."Grunwaldska"
- obecnej ulicy Ciechanowskiej od nr.40 /skrzyżowania z ul.Głinojecką/ nadać nową nazwę ulicy....."Henryka Sienkiewicza"
- ulicy Racięskiej nadać nową nazwę.....ulica "Młodzieżowa"
- ulicy Szerokimskiej nadać nazwę.....ulica "Szkołna"
- Szosę Płocką potraktować jako dalszy ciąg ulicy Płockiej.

2. Nadać nazwy nowopowstałym następującym ulicom:

- "Jesionowa" - ulica w nowym osiedlu mieszkalnym w części północno-wschodniej części miasta, prostopadła do ulicy Klonowej, biegnąca od ulicy Klonowej w kierunku północnym.
- "Wiejska" - ulica w północno-wschodniej części miasta łącząca się z byłą nazwą ulicy Głinojeckiej biegnąca w kierunku wsi Ćwiklin.
- "Kwiatowa" - ulica w południowej części miasta prostopadła do ulicy Wyszogrodzkiej biegnąca do wsi Brody.
- "Spółdzielcza" - ulica w zachodniej części miasta łącząca się z ulicą Płocką, biegnąca koło siedziby PZGS-u.
- Z. Padlewskiego ulica w północnej części miasta, w dzielnicy "Błoki" prostopadła do ulicy Głinojeckiej i Ciechanowskiej

PŁOCK

BM-PK. 0542. 37. 20 184. 18

- 2 -

skiej.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia z mocą obowiązującą po wyborach do rad narodowych i Sejmu tj. 1.VII.1965r.

Zobowiązuje się Prezydium MNM do podania w formie komunikatu do publicznej wiadomości mieszkańcom miasta poprzez ogłoszenie przez miejscowy radiowęzeł postanowień powyższej uchwały.

Za wykonanie uchwały czyni się odpowiedzialnym Prezydium MNM w Płocku.

Przewodniczący MNM

Przewodniczący Sesji

[Signature]
/Mikołajewski/

[Signature]
/M. Konca/

PŁOŃSK

ARCHIWUM PAŃSTWOWE
m.st. WARSZAWY
Oddział w Mławie
ul. Narutowicza 3, 06-500 Mława
el./fax 0-23 654 33 09, 0-23 655 23 61

340-34/11

Archiwum Państwowe m. st. Warszawy Oddział w Mławie stwierdza,
że drugostronna reprodukcja wykonana została
z aktu (planu, dokumentu) przechowywanego w tymże Archiwum w
zespole akt Prezydium Miejskiej Rady.....
Narodowej w Płońsku.....
sygnatura .....15.....karta/strona .....7.....
Mława, dnia .....15.06.2011.....

Mieczysław Szczechowicz

Z up. DYREKTORA
KIEROWNIK ODDZIAŁU
w Mławie
A. Grochowski
Andrzej Grochowski

Oplaty skarbowej nie pobrano
na podstawie *urlopu*.....
z dnia *16.XI.2006* o opłacie skarbowej
Dz.U. Nr *225* poz. *1625* art. *7*.....
z *8.XII.2006* ..... *K. Szczechowicz*.....
podpis

PRUSZKÓW

72 (128)

Op. II. 0136/28/80

Uchwała Nr 28...../80

Miejskiej Rady Narodowej w Pruszkowie
z dnia 16 września 1980 r.

w sprawie nadania nazw ulicom

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych /jednolity tekst D.U. nr 26 z 1975 r poz. 139/ - Miejska Rada Narodowa w Pruszkowie uchwala, co następuje:

§ 1.

Nazwa ul. Dalekiej na całej swej długości, czyli od rzeki Utrąty do ul. Sadowej zostaje zmieniona na ul. Feliksa Kaczanowskiego.

§ 2.

Ulica położona między ulicami Spacerową i Dolną na odcinku od Ulicy Pęcickiej do ul. Sadowej otrzymuje nazwę ul. Wołodyjowskiego

§ 3.

Ulica położona między ulicami Krakusa i Pęcicką na odcinku od ul. Spacerowej do d. ul. Dalekiej otrzymuje nazwę ul. Daleka

§ 4.

Ulica położona między ulicami Krakusa i Pęcicką na odcinku od ul. Spacerowej do d. ul. Dalekiej otrzymuje nazwę ul. Górska

§ 5.

Ulica położona na południe od ul. Ołtarzewskiej i równoległa do niej, biegnąca od ul. Mostowej w kierunku północno-zachodnim, otrzymuje nazwę ul. Piotrkowska

§ 6.

Ulica położona na południe od ulicy opisanej w § 5 i równoległa do niej biegnąca od ul. Mostowej w kierunku północno-zachodnim otrzymuje nazwę ul. Kielecka

§ 7.

Ulica położona na zachód od ul. Granitowej i równoległa do niej, biegnąca od ulicy opisanej w § 6 do rzeki Żbikówki otrzymuje nazwę ul. Ciechanowska

§ 8.

Ulica położona na zachód od ulicy Mostowej i równoległa do niej, biegnąca od ulicy opisanej w § 6 do rzeki Żbikówki otrzymuje nazwę ul. Aleksandra Kamińskiego.

PRUSZKÓW

73

-2-

§ 9.

Ulica położona na północ od ul. Długiej, biegnąca od ulicy opisanej w § 8 do ul. Rolniczej otrzymuje nazwę ul. Płocka

§ 10

Ulica położona na północ od ulicy opisanej w § 9 i równoległa do niej, biegnąca od ulicy opisanej w § 8 do ul. Rolniczej otrzymuje nazwę ul. Łódzka

§ 11.

Wykonanie uchwały powierza się Naczelnikowi Miasta Pruszków

§ 12

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia

§ 13

Uchwała wymaga publikacji w Dzienniku Urzędowym Rady Narodowej m. st. Warszawy.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
Franciszek Śliwiński

ewliwz

Uzasadnienie

postanowień uchwały w sprawie nadania nazw ulicom m. Pruszkowa

Ulice opisane w §§ 2,3,4, powstały na skutek realizacji osiedla budownictwa jednorodzinnego „Malichy” i nie zostały do tej pory nazwane.

Nazwa zaproponowana w § 1 została zgłoszona przez radnego na Sesji Rady Narodowej

Ulice opisane w §§ 5,6,7,9,10 powstały w wyniku realizacji osiedla budownictwa jednorodzinnego „Żbików” i nie otrzymały do tej pory nazw.

Nazwa zaproponowana w § 8 została zgłoszona przez radnego na Sesji Rady Narodowej.

Pruszków dn. 9.IX.1980 r.

Wyk. U.M. Pruszkow.
nr. rej. 641
data. 80 607

RADOM

TYMCZASOWY ZARZĄD MIASTA RADOMIA

PILNE 9

Wydział Administracyjny

Wydział Prezydjalny

Nradm. VIII 49/64 30 stycznia 1934 r.

Kontroli Nr. /19 r.

SPRAWA

Nadania nazw nowopowstałym ulicom.

Zapadłe dotychczas w tej sprawie uchwały

Komisji Rady w dniu 19 r.
Rady Przybocznej w dn. 19 r.

Kierownika Tymczasowego Zarządu Miasta
w dniu 19 r.

W N I O S E K *)

Nowopowstałym ulicom w Radomiu nadać następujące nazwy :

1/ulicą poprzeczną do Szklanej z wlotem przy zetknięciu się ulic
Kozienickiej i Gołpiowskiej, biegnącą w kierunku Sadkowa-nazwać
ul. Sadkowską.

2/Łącząc ul. Marjacką z Cichą przez parcele Piotra Bryła-nazwać Jastrzę
bią.

3/ul. na Zemkynie, biegnąc przez parcele Borkowskich w kierunku ~~ul. Kieleckiej~~
Kieleckiej-nazwać ul. Natolińską.

4/ ul. biegnąc od Garbarskiej przez parcele Mucharskich do parceli Borkow
skich przy Kieleckiej-nazwać ul. Płocką.

5/ ul. biegnąc od ul. Suchej do Dębowej przez parcele małż. Walasek-

*) Bezpośrednio za wnioskiem podać treściwe uzasadnienie.

RADOM

- 10 nazwa ul. Wośnicką.
- 6/ równoległą do poprzedniej, biegnącą od ul. Suchej do Dębowej przez parcelę małż. Zielińskich - nazwa ul. Kosowska.
- 7/ biegnącą poprzecznie do dwóch poprzednich od łąk torfowych koło gruntów Walaska w kierunku miasta - nazwa ul. Halinowska.
- 8/ ul. biegnącą przez grunta b. wsi Prędocinek do łąk położonych przy Młodzieżowej, a z wlotem przy zetknięciu się ul. Staroopatowskiej ze Szkolną - nazwa ul. Sandomierską.

Uzasadnienie

Wymienione ulice znajdują się w stanie zabudowywania - przeto nie będzie ich oznaczenie i przeprowadzenie numeracji nieruchomości na nich położonych.

Naczelnik Wydziału

J. Wasiński

T. Kuczyński

Decyzja Kierownika Tymczasowego Zarządu miasta.

Dnia ..... 19... r. ....

RADZANOWO

Lac. Nr 6.

957

U C H W A Ł A NR 55/XI./86
Gminnej Rady Narodowej w Radzanowie
z dnia 29 grudnia 1986 roku

w sprawie ustalenia nazw ulic.

Na podstawie art. 18 ust. 2 z dnia 20 lipca 1983 roku o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego /Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286 oraz z 1984r. Nr 21, poz. 100/

Gminna Rada Narodowa uchwala co następuje:

§ 1

Ustala się nazwy ulic położonych w Radzanowie.

§ 2

Wykonanie Uchwały zleca się Naczelnikowi Gminy.

§ 3

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Płockiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Gminnej Rady Narodowej

Stefan Milczarek

RADZANOWO

ZALĄCZNIK NR 1 ⁵⁵² do Uchwały Nr 552/86
GRN w Radzanowie
z dnia 29 grudnia 1986r.

Lp	Nr.ul. na mapie	Nazwa ulicy	Opis położenia ulicy	wieś
1	2	3	4	5
1	1	Płocka	od granic wsi Ślepkowo Królewskie do granic wsi Wólka	Radzanowo
2	2	Szkolna	od ulicy głównej/proponow. Płockiej/do granicy wsi Woźniki	Radzanowo
3	3	Ostatnia	od ulicy głównej/proponowan. Płockiej/do granic wsi Lasocin	Radzanowo
4	4	Begno	od Szkoły Podstawowej do granic wsi Wólka	Radzanowo
5	5	Spółdzielcza	od ulicy głównej/proponow. Płockiej/w kierunku piekarni	Radzanowo
6	6	Słoneczna	od Szkoły Podstawowej w kierunku piekarni	Radzanowo
7	7	Kredytowa	ulica przy której znajduje się Państwowe Przedszkole i Bank Spółdzielczy	Radzanowo
8	8	Parkowa	ulica biegnąca przez park	Radzanowo
9	9	Krótka	ulica biegnąca od Ob. W. Chmielwskiego w kierunku Kościoła	Radzanowo
10	10	Medyczna	ulica przy której znajduje się GOZ i Lecznica Wet.	Radzanowo
11	11	M.Konopnickiej	ulica biegnąca od Ob. B. Syzdół w stronę nowego przedszkola	Radzanowo
12	12	Zielona	ulica biegnąca od Ob. E. Pielaszewskiego w kierunku zachodnim	Radzanowo
13	13	Rolna	ulica od sklepu RTV w kierunku SKR	Radzanowo
14	14	Sobota	ulica biegnąca przy gosp. Ob.Ob. K.Luniewskiego, Szadkowskiego.	Radzanowo

ROGOZINO

UCHWAŁA Nr 132/XVI/2000 RADY GMINY W RADZANOWIE z dnia 12 kwietnia 2000 roku

w sprawie: ustalenia nazw ulic w miejscowości Rogozino gmina Radzanowo.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13, art. 40 ust. 1 i art. 42 Ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. Nr 13, poz. 74 z 1996r, zmiany : Dz. U. Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622, z 1997r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734, Nr 123, poz. 775, Nr 155, poz. 1014, z 1998r. Nr 162, poz. 1126) w związku z art. 1 i 2 Ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14 poz. 60, z 1988r. Nr 19, poz. 132, z 1989r. nr 35, poz. 192, z 1990r. Nr 34, poz. 198, z 1991r. Nr 75, poz. 332, z 1993r. Nr 47, poz. 212, z 1994r. nr 127, poz. 627, z 1997r. Nr 6, poz. 31, nr 80, poz. 497, Nr 106, poz. 677 i nr 123, poz. 780, z 1998r. nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000r. Nr 12, poz. 136) Rada Gminy uchwała co następuje:

§ 1

Uchwała się nazwy ulic położonych w miejscowości Rogozino gmina Radzanowo oznaczone numerami ewidencyjnymi gruntów:

„Imielnicka”	-	działka nr 4, 24, 193
„Krańcowa”	-	działka nr 20
„Płocka”	-	działka nr 22
„Lipowa”	-	działka nr 43/3, 44/4, 45/4, 52
„Wiosenna”	-	działka nr 43/12, 44/15, 45/21, 86, 323, 102, 95,133/1, 134/6
„Akacyjowa”	-	działka nr 45/31, 88/1, 44/25
„Jaśminowa”	-	działka nr 63, 91/3, 314, 45/10
„Klonowa”	-	działka nr 45/16, 74
„Bukowa”	-	działka nr 87/13, 45/26
„Słoneczna”	-	działka nr 89
„Strażacka”	-	działka nr121
„Kwiatowa”	-	działka nr 132, 133/8, 134/10
„Jesienna”	-	działka nr 134/13
„Mazowiecka	-	działka nr 135
„Osiedlowa	-	działka nr 166
„Zielona	-	działka nr 174/9, 174/11, 171/8, 173/5, 173/6
„Krótka”	-	działka nr 181
„Wiejska”	-	działka nr 225
„Wspólna”	-	działka nr 247
„Spokojna”	-	działka nr 279
„Wschodnia”	-	działka nr 290/13
„Sadowa”	-	działka nr 295

ROGOZINO

§ 2

Mapa ewidencyjna miejscowości Rogozino stanowi załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 3

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Gminy Radzanowo.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia w sposób zwyczajowo przyjęty.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

Stanisław Budnicki
mgr inż. Stanisław Budnicki

UZASADNIENIE

W związku z rozbudową osiedla domów jednorodzinnych w miejscowości Rogozino zachodzi konieczność nadania nazw ulic.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

Stanisław Budnicki
mgr inż. Stanisław Budnicki

SŁUBICE

UPROSZCZONY PLAN DRÓG, ULIC I PL

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY GRN W SŁUBICACH
z dnia 30. IX. 1976 r.

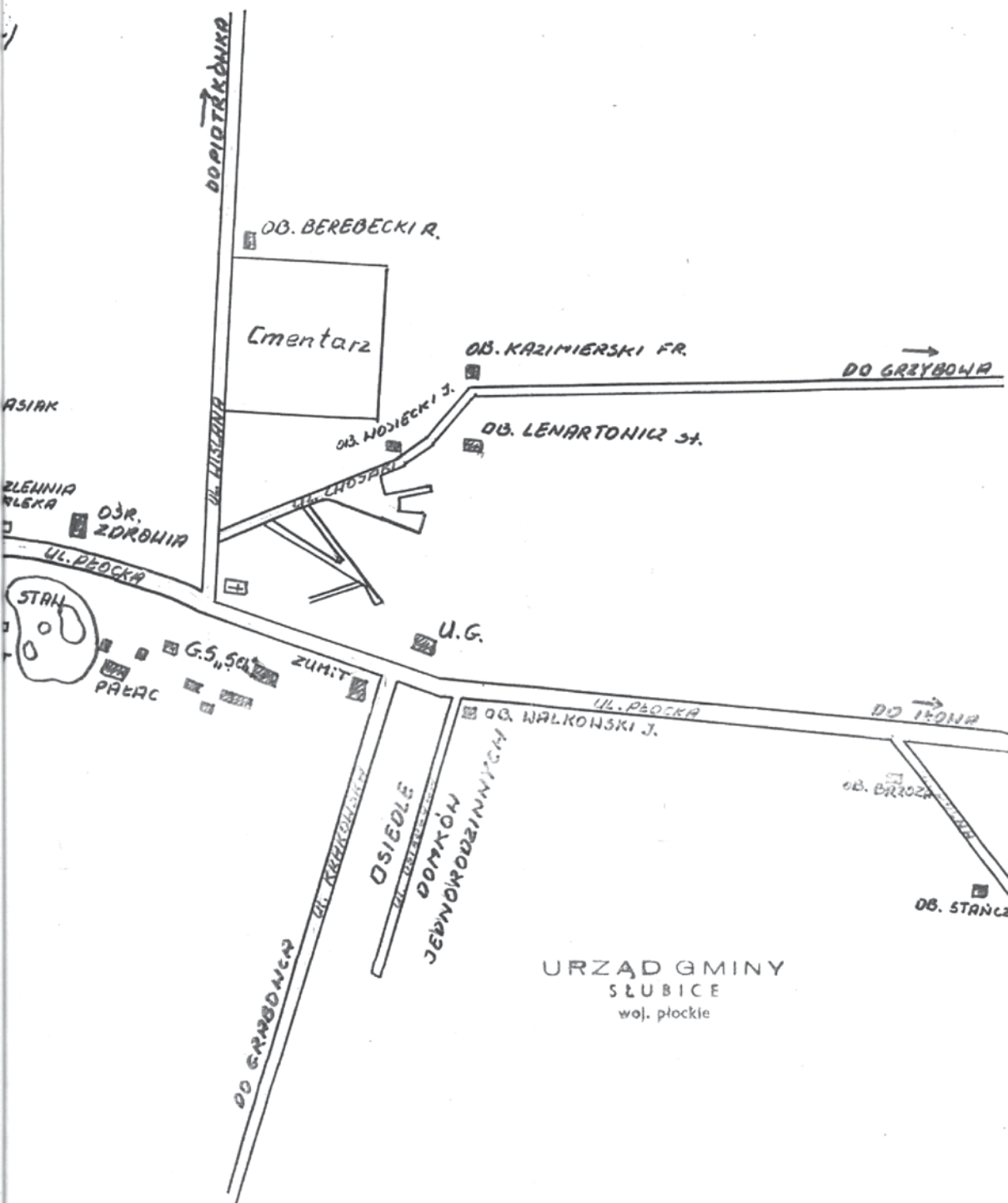
SPORZĄDZIŁ:

technik bud. Gać Tadeusz

SŁUBICE

PLACÓW WSI SŁUBICE

URZĄD GMINY
SŁUBICE
woj. łódzkie

SŁUBICE

U C H W A Ł A Nr. 100/44/76

Gminnej Rady Narodowej w S ł u b i c a c h
w sprawie nadania nazw ulicom i placom

Na podstawie art. 63 i 64 ust.1 lit.1 Ustawy z dnia
25 stycznia 1958 r. o radach narodowych /Dz.U. Nr.26 poz.139 z 1975/
w sprawie nadawania nazw ulicom Gminna Rada w Słubicach
postanawia:

§ 1

Nadać nazwy ulicom zgodnie z załączonym grafikiem Nr. 1

§ 2

Odpowiedzialnym za wykonanie niniejszej Uchwały czyni się
Naczelnika Gminy

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1977 r.

Przewodniczący
Gminnej Rady Narodowej
Bartosiak
/-/ A. Bartosiak

SŁUBICE

Uzasadnienie nazwy ulic.

Przed podpisaniem uchwały Gminnej Rady Narodowej w Słubicach zarówno członkowie porządkowych komisji, jak i Prezydium brali czynny udział w opracowaniu projektu nadania nazwań ulicom.

Wielokrotnie u nas nadano ze względu topograficznych, części natomiast ze względu historycznych.

ul. Pióclka - ta ulica oznaczała pozostałe główne drogi biegnące przez Słubice do naszego nowego województwa.

ul. Samwicka - ulica drogi prowadzącej do Samwick

ul. Łyżkowa - jest to droga prowadząca ze Słubic na teren ter. wsi Łyżkowa

ul. Górna - prowadzi ze Słubic do wsi Pnykorów z dużym uciążliwym sąsiedztwem w Słubicach.

ul. Parkowa - droga prowadząca do zabudowanego parku

ul. Kralowicka - droga prowadząca ze Słubic do wsi Grabowice. Część obecnego obecnego sołectwa Grabowice była od dawna nazwana Kralowicką i ulica ta pochodzi ze względu historycznych.

ul. Hosiława - droga prowadząca ze Słubic do Piotrkowa. Wiosna Piotrkowa leży nad samą rzeką; stąd ulica ulicy ze względu topograficzny

ul. Chojalski - jest to droga w samych Słubicach, a ulica ma charakter historyczny. Przed II wojną obliczone w tym miejscu dwa działki budowlane ludzkiem graniczym ~~zabudowane~~. Aby się pobudować mieszkańcy musieli sobie przygotować plac poprzez wywieźć łozu, która była tam wykorzystany. Aktualnie oświadcza to jest gęsto zabudowane, ale ulica ta została do dziś i ~~to~~ stąd ulica ulicy.

ul. Orwidłowa - w 1975 w Słubicach został wyznaczony teren pod nowe oświadcza obywateli jednorodzinnych w ilości 27. Na oświadcza znajdują się drogi prostopadłe do ul. Pióclkiej. Od naszego oświadcza, nadano jej nazwa Orwidłowa.

ul. Polna - droga prowadząca ze Słubic do Jamno i Polna. ~~oświadcza~~ jest tam kilka budynków, które są uszeregowane i znajdują się pole uprawne do których ta droga się dojeżdża.

SOCZEWKA

**Uchwała Nr 53/VI/2011
Rady Gminy w Nowym Duninowie
z dnia 13 maja 2011 roku**

w sprawie: ustalenia nazw ulic w miejscowości Soczewka gminy Nowy Duninów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13, art. 40 ust 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Rada Gminy uchwala co następuje:

§ 1

Ustala się nazwy ulic położonych w miejscowości Soczewka gminy Nowy Duninów:

1. **ULICA PŁOCKA**
położona na działkach o numerach ewidencyjnych nr 3, 9/4, 8 – obręb wsi Soczewka,
2. **ULICA IM. KS. PAWŁA KWIATKOWSKIEGO**
położona na działce nr 17,
3. **ULICA WOJSKOWA**
położona na działkach nr 14, 220, części działki nr 192 działki nr i 222/13 (poszerzenie drogi),
4. **ULICA ŚWIERKOWA**
położona na działkach nr 24/10, 23/10,
5. **ULICA LIPOWA**
położona na działce nr 32/9,
6. **ULICA SPACEROWA**
położona na działce nr 2/10,
7. **ULICA NOWA**
położona na części działki nr 192,
8. **ULICA WIERZBOWA**
położona na działce nr 193, części działki nr 192, działce nr 218,
9. **ULICA POCZTOWA**
położona na działkach nr 6/12, 6/13, 6/15, 5/1 i 31/5,
10. **ULICA LEŚNA**
położona na gruntach Nadleśnictwa Łąck – działka nr 238/1
11. **ULICA GAJOWA**
położona na gruntach Nadleśnictwa Łąck – działki nr 301/9, 301/10, 301/4, 301/6,

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy w Nowym Duninowie

§ 3

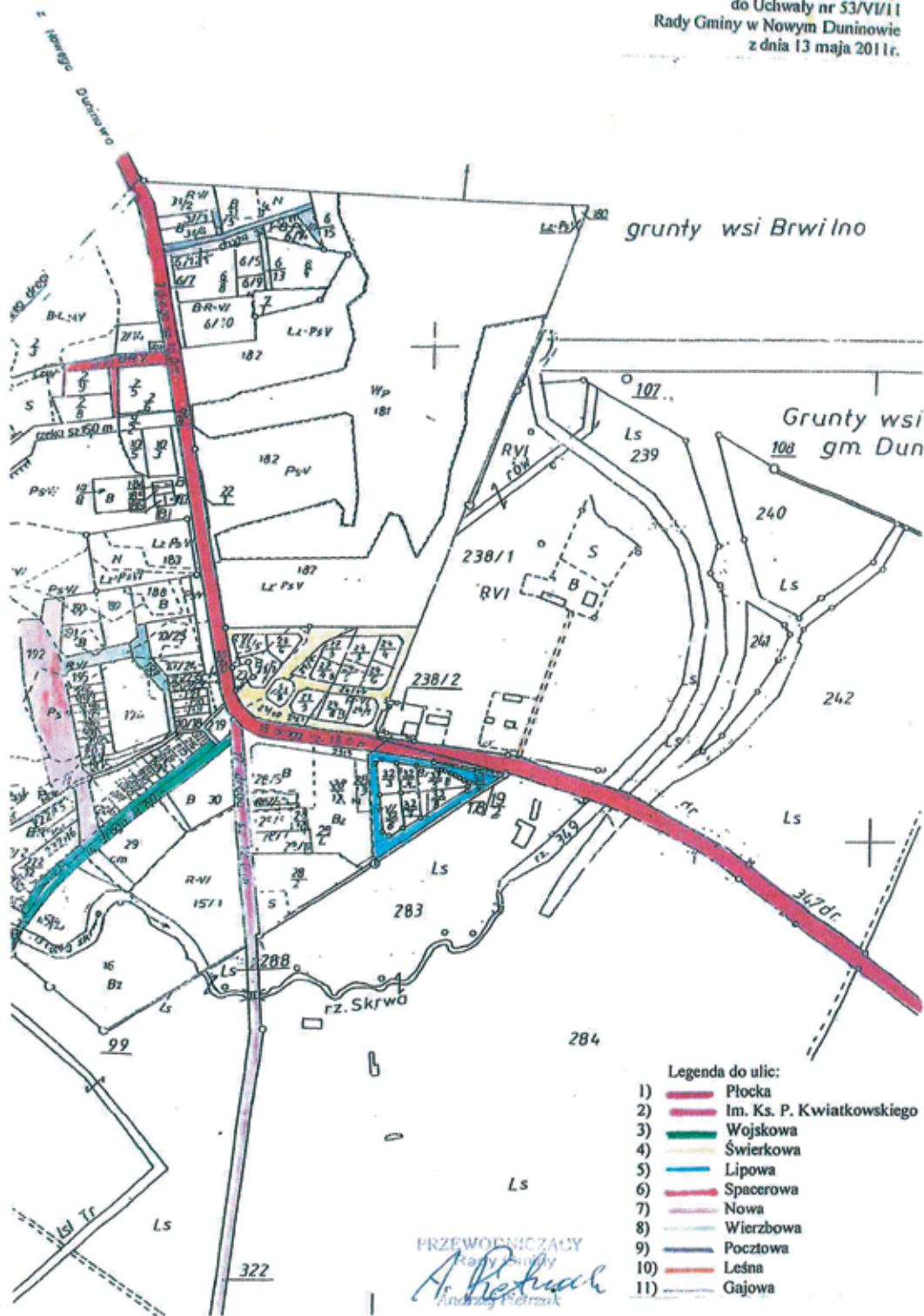
Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od ukazania się w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy
A. Pietrzak
Andrzej Pietrzak

SOCZEWKA

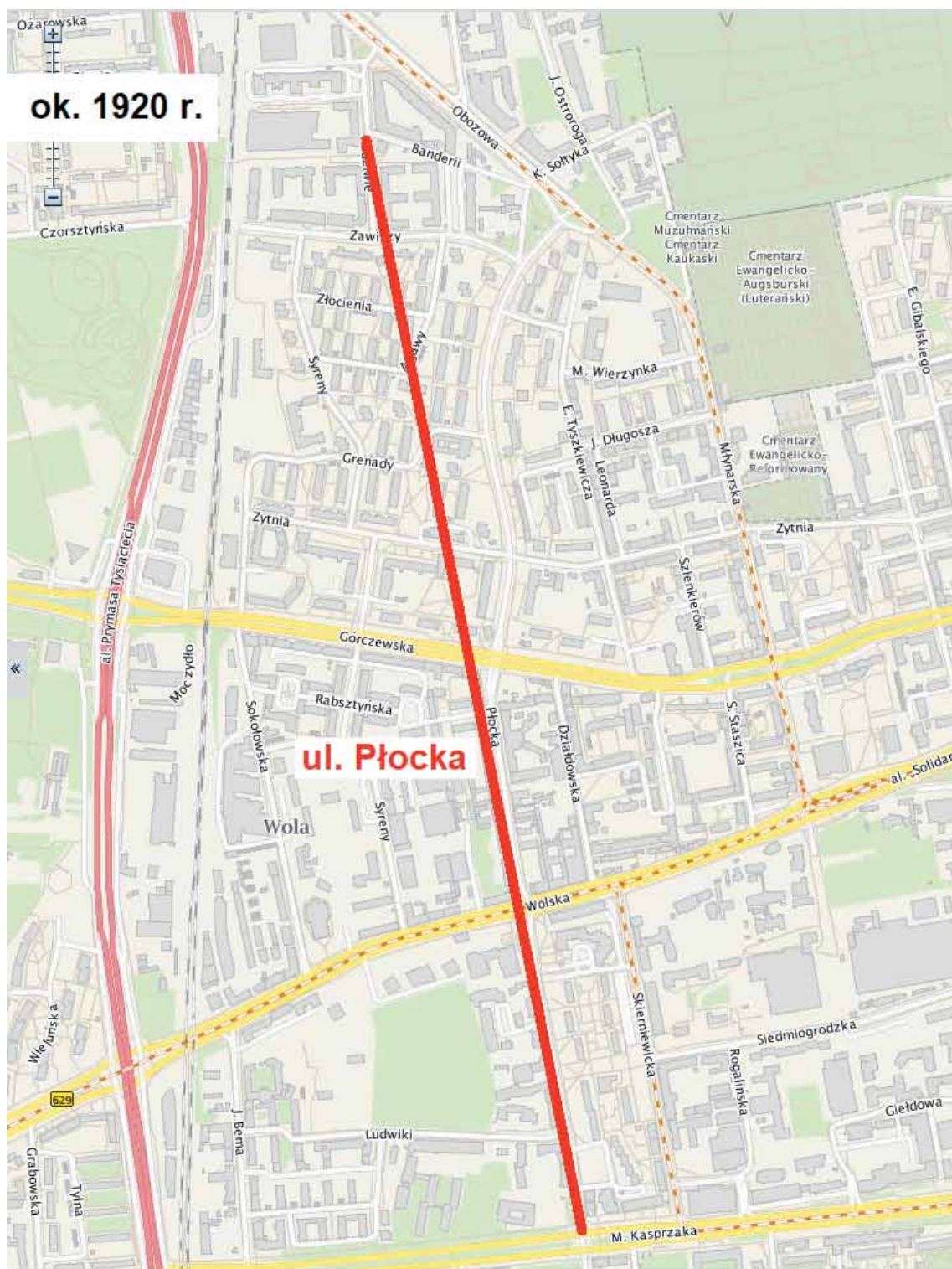

Załącznik mapowy
do Uchwały nr 53/VI/11
Rady Gminy w Nowym Duninowie
z dnia 13 maja 2011 r.

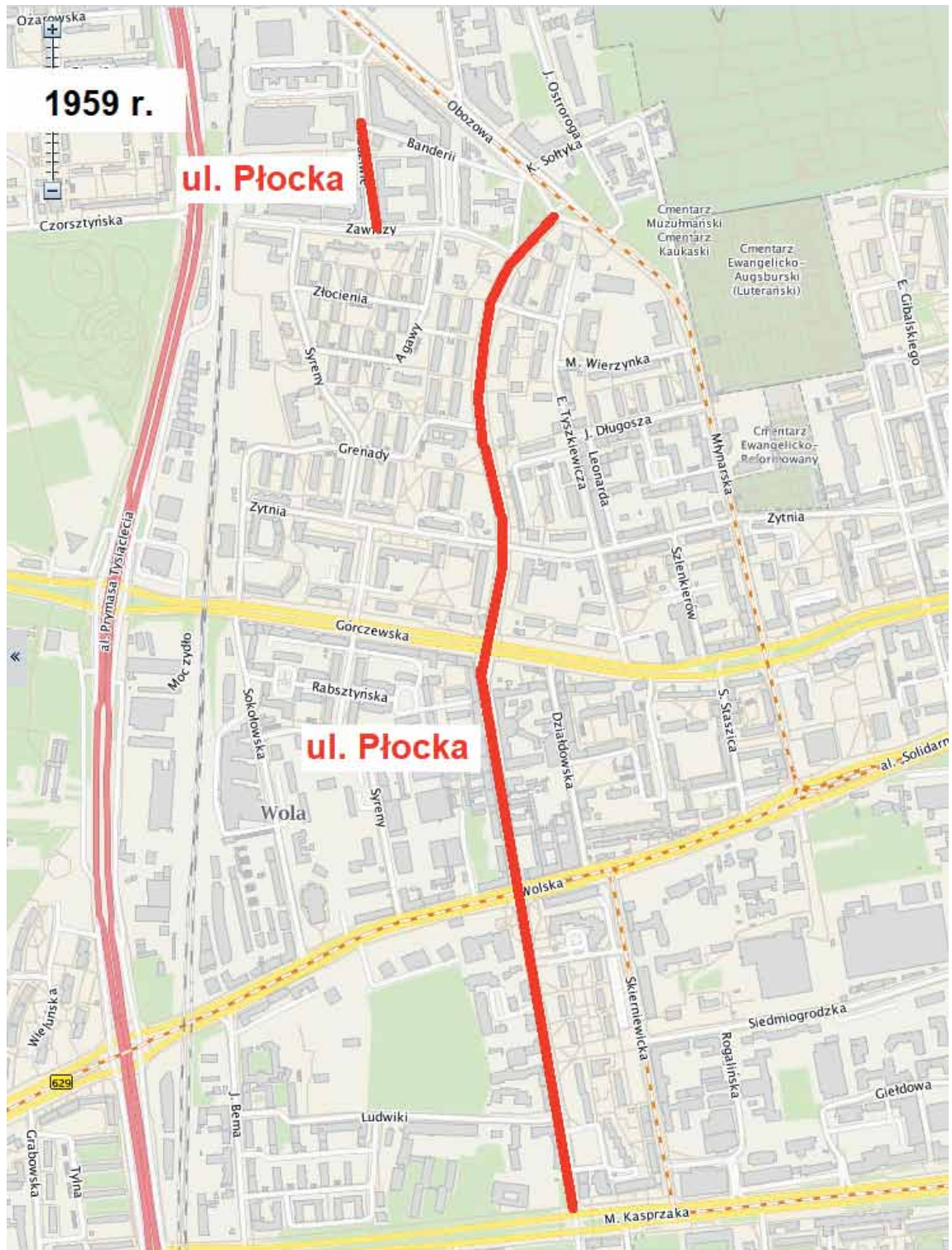

WARSZAWA

WARSZAWA

**DZIENNIK URZĘDOWY
RADY NARODOWEJ m. st. WARSZAWY**

Warszawa, 1 czerwca 1959 r.

Nr 3

Poz. 9 - 17

T r e ś ć :

Część I. Przepisy obowiązujące.

Poz.	
9	— Wyciąg z uchwały Nr 3/8 Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 20 stycznia 1959 r. w sprawie kompleksowego oświetlenia miasta oraz dostosowania aparatu technicznego PRN Warszawy do nowych zadań.
10	— Uchwała Nr 3/9 Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 20 stycznia 1959 r. w sprawie określenia organów uprawnionych do wydawania zaświadczeń (potwierdzeń) — bądź poświadczeń dla obywateli zamieszkałych na terenie m. st. Warszawy.
1	— Wyciąg z uchwały Nr 4/11 Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 27 stycznia 1959 r. w sprawie dalszej poprawy warunków bezpieczeństwa ruchu na ulicach m. st. Warszawy.
2	— Uchwała Nr 10/23 Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 26 lutego 1959 r. w sprawie obniżenia cennika usług Biura Zmiany Mieszkań

Poz.

13	— Zarządzenie Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 24 marca 1959 r. w sprawie wiosennej, powszechnej akcji odczyszczania na terenie Warszawy.
14	— Uchwała Nr 1 Rady Narodowej m. st. Warszawy z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie programu rozwoju m. st. Warszawy w latach 1959—1965.
15	— Uchwała Nr 3 Rady Narodowej m. st. Warszawy z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz działalności Milicji Obywatelskiej w mieście.
16	— Uchwała Nr 4 Rady Narodowej m. st. Warszawy z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie przepisów o ruchu drogowym w m. st. Warszawie.
17	— Uchwała Nr 5 Rady Narodowej m. st. Warszawy z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie nadania nazw ulicom nowowybudowanym.

Część I

poz. 9

WYCIĄG Z UCHWAŁY NR 3/8

REZYDIUM RADY NARODOWEJ W M. ST. WARSZAWIE
z dnia 20 stycznia 1959 r.

w sprawie kompleksowego oświetlenia miasta oraz dostosowania aparatu technicznego PRN Warszawy do nowych zadań.

W celu stworzenia odpowiednich warunków dla zasadniczej poprawy w dziedzinie kompleksowego oświetlenia Stolicy oraz stopniowych zmian przystosowania aparatu technicznego RRN do zwiększającej się samodzielności kierowania i tą dziedziną gospodarki miejskiej Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie postanawia co następuje:

- Zobowiązuje się Głównego Inżyniera Miejskiego do:
- a) spowodowania wykonania, opracowania perspektywicznego planu kompleksowego oświetlenia miasta w terminie do 31.X.1959 r.
Plan powinien przewidywać także rozbięcie etapowe, aby podstawowe potrzeby oświetleniowe całego miasta mogły być zrealizowane do roku 1965.
Plan ten powinien zawierać zasady oświetlenia: ulic, witrzyn sklepowych, elewacji budynków, reklam świetlnych i iluminacji dekoracyjnych.
Opracowany plan zaleca się skonsultować z właściwymi specjalistami zagranicznymi.
Zobowiązuje się kierowników wszystkich zainteresowanych tą sprawą jednostek Prezydium Rady Narodowej do współdziałania i udzielania jak najdalej idącej pomocy.
Prezydium Rady Narodowej uważa, że dla samego opracowania planu perspektywicznego kompleksowego oświetlenia miasta jak i potem dla wprowadzenia go w życie będzie niezbędna współpraca i pomoc różnych resortów.
Dla osiągnięcia tego celu mogą się okazać niezbędne odpowiednio zarządzenia Urzędu Rady Ministrów.
Do przygotowania potrzebnych w tym zakresie wniosków i wystąpień zobowiązuje się Głównego Inżyniera Miejskiego;

- b) przedstawienia do dnia 31.III.1959 roku do decyzji Prezydium Rady Narodowej opracowany i zaopiniowany perspektywiczny plan kompleksowego oświetlenia, łącznie z projektem odpowiedniej uchwały KERM;
  - c) do wydania wraz z kierownikami wydziałów: Handlu, Przemysłu, Usług Komunalnych i Gospodarki Mieszkaniowej odpowiednich poleceń dotyczących modernizacji kompleksowego oświetlenia możliwych do realizacji w 1959 roku.
Szczególną uwagę należy zwrócić na główne arterie miejskie oraz ulice i obiekty nowowybudowane. Przy oświetleniu ulic należy uwzględnić udział światła witraży sklepowych i reklam świetlnych;
  - d) przeanalizowania w ciągu I kwartału r. b. możliwości powiększenia planu inwestycyjnego rozbudowy i modernizacji oświetlenia miasta w r. 1959, do ilości 6-7 tysięcy punktów świetlnych i przedstawienia odpowiednich wniosków Prezydium Rady Narodowej;
  - e) przeprowadzenia w porozumieniu z Naczelnym Architektem Warszawy — prac przygotowawczych mających na celu wprowadzenie na przestrzeni 1959 r. ujednoczonych typów słupów oświetleniowych;
  - f) przedyskutowania z Zakładem Energetycznym Warszawa-Miasto przy udziale Ministerstwa Górnictwa i Energetyki oraz Urzędu Rady Ministrów problemów związanych z poprawą konserwacji oświetlenia począwszy od roku bieżącego.
Odpowiednie wnioski z tej narady przedstawi Główny Inżynier Miejski na Prezydium Rady do dnia 15 lutego br.;
  - g) przeprowadzenia uzgodnień z przedstawicielami Ministerstwa Górnictwa i Energetyki mających na celu przygotowanie się do przyjęcia przez PRN w m. st. Warszawie z dniem 1 stycznia 1960 roku z Zakładu Energetycznego Warszawa-Miasto gospodarki siecią energetyczną i oświetlenia zewnętrznego w oparciu o bazę techniczną i kadrową Zakładu Energetycznego.
2. Główny Inżynier Miejski przedstawi w miesiącu marcu b. r. na Prezydium Rady Narodowej materiał analizujący błędy w zakresie koordynacji planowania i realizacji prac — powodujących rozkopywanie ulic w mieście oraz na podstawie wniosków z tej analizy, projekt zmian struktury i zakresu działania odpowiedniego organu PRN zmierzający do osiągnięcia wydajnej poprawy w wykonywaniu tego zadania.

WARSZAWA

- lekarskiemu, pobraniu próby krwi i moczu, lub sprawdzeniu zawartości alkoholu w organizmie przy pomocy probierza trzeźwości.
3. W przypadku stwierdzenia przekroczenia przepisu zawartego w ust. 1-ym niniejszego § organy MO lub inne organy uprawnione do kontroli ruchu drogowego mogą zatrzymać pojazd prowadzony przez tę osobę.

CZĘŚĆ III

Przepisy karne i końcowe

§ 59.

Winni przekroczenia niniejszych przepisów podlegają karom przewidzianym w obowiązujących przepisach, w szczególności zaś w art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. Nr 89, poz. 656 z późniejszymi zmianami) oraz w art. 112 rozporządzenia o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. Nr 80, poz. 535 z 1936 r.) w związku z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 15.XII.1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz. 79 z 1959 r.).

§ 60.

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Rady Narodowej m. st. Warszawy.
2. Równocześnie tracą moc:
  - a) rozporządzenie z dnia 15.V.1925 r. o ruchu ulicznym w mieście Warszawie (Dz. Urz. Komisarza Rządu m. st. Warszawy Nr 36/1925),
  - b) rozporządzenie Prezydenta Miasta z dnia 8.VI.1945 r. o jednolitym uregulowaniu spraw porządku publicznego dla ludności cywilnej w zakresie poruszania się po mieście osób i pojazdów (Dz. Urz. RN i Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy Nr 1 z dnia 4.XII.1945 r.),
  - c) rozporządzenie Prezydenta m. st. Warszawy z dnia 11.XII.1945 r. w sprawie uregulowania ruchu ulicznego (Dz. Urz. RN i Zarządu Miejskiego Nr 1/5 z dnia 17.VI.1947 r.),
  - d) zarządzenie Prezydenta m. st. Warszawy z dnia 18.IV.1947 r. ustalające maksymalną szybkość pojazdów mechanicznych na terenie Stolicy (Dz. Urz. RN i Zarządu Miejskiego Nr 7 z dnia 2.V.1947 r.),
  - e) instrukcje w sprawie usuwania śniegu i zapobiegania gołolodziei (Dz. Urz. RN m. st. Warszawy Nr 3 z dnia 10.II.1950 r.),
  - f) rozporządzenie porządkowe Prezydium Rady Narodowej w sprawie zakazu używania sygnałów dźwiękowych przez pojazdy mechaniczne (Dz. Urz. RN m. st. Warszawy Nr 3 z dnia 15.III.1951 r.).

SEKRETARZ PREZYDIUM RN PRZEWODNICZĄCY PREZYDIUM RN
w m. st. Warszawie K. Ojełczak w m. st. Warszawie Z. Dworakowski

Poz. 17.

UCHWAŁA NR. 5

RADY NARODOWEJ M. ST. WARSZAWY

z dnia 25 marca 1959 r.

w sprawie nadania nazw ulicom nowowybudowanym.

Rada Narodowa postanawia zatwierdzić uchwałę Nr 42/148 z dnia 21.X.1958 r. oraz uchwałę Nr. 1/3 z dnia 7.I.1959 r. Prezydium Rady Narodowej w sprawie nadania nazw następującym nowowybudowanym ulicom:

I. DRN Warszawa Stare Miasto — Osiedle Muranów

1. Ulicę biegnącą od ul. Nowotki wzdłuż bloków 301, 433, 426, 211, 219 i 223 na przestrzeni od ul. Nowotki do ul. Okopowej, nazwać — ul. Stawki.
2. Ulicę biegnącą wzdłuż bloków 331, 337, 601, 602, 603, 200 i 204 na przestrzeni od ul. Nowolipki do ul. Miłej, nazwać — ul. Ludwika Zamenhoffa.
3. Ulicę biegnącą między blokami 601, 598 i 313 — D. na przestrzeni od projektowanej ul. Zamenhoffa do ul. Stanisława Dubois, nazwać — ul. Nalewki.

4. Przedłużenie ul. Karmelickiej do ul. Dzielnej aż do ul. Stawki, zwanej Nowokarmelicką, nazwać — ul. Karmelicką.
5. Ulicę biegnącą po trasie starej ul. Pawiej na odcinku od projektowanej ul. Zamenhoffa do ul. Smoczej, nazwać — ul. Pawią.
6. Ulicę stanowiącą przedłużenie ul. Emilii Plater na odcinku od al. Jerozolimskich do ul. Krajowej Rady Narodowej, nazwać — ul. Emilii Plater.

II. DRN Warszawa Mokotów — Osiedle Wierzbno

7. Ulicę Projektowaną A. biegnącą od ul. Projektowanej 5 obok szkoły i wzdłuż bloków 72 i 70 do ul. Odyńca, nazwać — ul. Rabindranatha Tagore
8. Projektowaną ulicę biegnącą od ulicy Woronicza obok bloków 120, 122, 138, 134, 75 do ulicy Odyńca, nazwać — ul. Fryderyka Joliot-Curie
9. Ulicę Projektowaną 5 biegnącą od al. Niepodległości obok bloków 302, 141, 108 do ul. Wołoskiej, nazwać — ul. Adolfa Warskiego.
10. Przedłużenie ulicy na wprost ul. Małczewskiego, biegnącej od al. Niepodległości obok kina do ul. Fryderyka Joliot-Curie, nazwać — ul. Jacka Małczewskiego.
11. Ulicę Projektowaną 7, biegnącą od ul. Projektowanej 1 obok bloków 117, 146, 148 do ul. Projektowanej 5 (Warskiego), nazwać — ul. Baszty.
12. Ulicę Projektowaną 8, biegnącą od ul. Woronicza wzdłuż bloków 114, 113, 11, 109 do ul. Projektowanej 5 (Warskiego), nazwać — ul. Marzanny.
13. Ulicę Projektowaną 9, biegnącą równolegle z ul. Woronicza od ul. Projektowanej 10 (Bukietowej) wzdłuż bloków 127, 125, 123 do ul. Projektowanej 1, nazwać — ul. Oskara Kolberga.
14. Ulicę Projektowaną 10, biegnącą od ulicy Woronicza wzdłuż bloków 130, 134 do ul. Projektowanej 1, nazwać — ul. Bukietową.

III. DRN Warszawa Mokotów — Wilanów.

15. Na wniosek Aeroklubu PRL postanawia się anulować pkt. 17 uchwały Rady Narodowej Nr 15 z dnia 20.V.1954 r. dotyczący przemianowania ul. Idzikowskiego na ul. Flisaków i przywrócić tej ulicy jej dawną nazwę ul. Pilota Idzikowskiego.

IV. DRN Warszawa Wola — Osiedle Młynów.

16. Przedłużenie ul. Żytniej o nazwie Nowożytniej na całym odcinku, nazwać — ul. Żytnią.
17. Przedłużenie ul. Górczewskiej aż do końca osiedla, nazwać — ul. Górczewską.
18. Przedłużenie ul. Sokółowskiej wzdłuż bloków 532 i 533 do zagłębienia ulicy, nazwać — ul. Sokółowską.
19. Nowopowstałą ulicę Projektowaną, biegnącą od ul. Płockiej (Nowopłockiej) obok bloków 558, 557, 549 dochodzącą do bloku 533, nazwać — ul. Grenady.
20. Przedłużenie ul. Płockiej, tzw. ul. Nowopłockiej, od ul. Górczewskiej biegnącej wzdłuż bloków 545, 546, 556, 572 i 563 aż do projektowanego placu, nazwać — ul. Płocką.
21. Ulicę nowopowstałą, biegnącą w górę od ul. Syreny, przecinającą ul. Żytnią wzdłuż bloków 539, 548, 553, 556 do ul. Nowo-Zawiszy, nazwać — ul. Syreny.
22. Ulicę projektowaną o nazwie robotniczej Złotej Gruszy, biegnącą od ul. Nowopłockiej wzdłuż bloków 579, 571, 502, 559 do ul. Projektowanej o nazwie robotniczej w Cieniu Słowy, nazwać — ul. Agawy.
23. Ulicę projektowaną o nazwie robotniczej Kwitnącej Jabłoni, biegnącej od projektowanej ul. Złotej Gruszy wzdłuż bloków 577, 575 do 573, nazwać — ul. Złocienia.
24. Ulicę projektowaną na przedłużeniu ul. Zawiszy o nazwie robotniczej Nowo-Zawiszy biegnącą obok bloków 582, 581 i 580 poza szkołą, nazwać — ul. Zawiszy.

Al. Jerozolimskie 28

DZIENNIK URZĘDOWY RADY NARODOWEJ m. st. WARSZAWY

Warszawa, dnia 30 czerwca 1961 r.

Nr 13

Poz. 65-68

TREŚĆ:

UCHWAŁA RADY NARODOWEJ

Poz.

65 — Nr 13 Rady Narodowej m. st. Warszawy z dnia 8 czerwca 1961 r. w sprawie zmiany nazw ulic.

UCHWAŁA PREZYDIUM RADY NARODOWEJ

66 — Nr 18/80 Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 23 maja 1961 r. zmieniająca uchwałę Nr 1/4 Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego p.n. „Pensjonat Zgoda”.

ZARZĄDZENIE

67 — Nr 1 Rady Narodowej m. st. Warszawy z dnia 8 czerwca 1961 r. w sprawie postępowania z odpadkami powstającymi w wyniku działalności produkcyjnej, zepsutymi artykułami żywnościowymi i użytkowymi nie pochodzącymi z gospodarstw domowych oraz ze szlaką i popiołem z kotłowni centralnego ogrzewania.

OBWIESZCZENIE

68 — Wydziału Architektury, Nadzoru Budowlanego i Geodezji Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 21 czerwca 1961 r. w sprawie rozmieszczenia zespołu garży dla samochodów osobowych w blokach mieszkalnych dzielnicy Wola na terenie osiedla Muranów Południowy.

65.

UCHWAŁA Nr 13 RADY NARODOWEJ M. ST. WARSZAWY

z dnia 8 czerwca 1961 r.

w sprawie zmiany nazw ulic.

Na podstawie art. 43 ust. 1 lit. „p” ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 35, poz. 294) w związku z rozporządzeniem Prezydenta R.P. z dnia 24.X.1934 roku o ustalaniu nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz o numeracji nieruchomości (Dz. U. Nr 94, poz. 850 z 1934 roku; Dz. U. Nr 36, poz. 251 z 1948 roku) — Rada Narodowa uchwala:

I. Zatwierdzić uchwałę Nr 7/24 Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 21 lutego 1961 r. w sprawie nazwania części ul. Płockiej, przebiegającej od ul. Górczewskiej w kierunku północnym imieniem Patrice Lumumby.

II. Nazwać ulicą Jurija Gagarina nowowytbudowaną trasę komunikacyjną, przechodzącą przez nową dzielnicę mieszkaniową Sielce, stanowiącą w przyszłości odcinek trasy mostowej, biegnącą od ul. Belwederskiej do ul. Czerniakowskiej częściowo trasami dotychczasowych ulic: Podchorążych (odcinek Belwederska — Bończa), Bończa, Sukcesorska.

Przewodniczący Prezydium RN: J. Zarzycki
Sekretarz Prezydium RN: K. Olejniczak

66.

UCHWAŁA Nr 18/80 PREZYDIUM RADY NARODOWEJ W M. ST. WARSZAWIE

z dnia 23 maja 1961 r.

zmieniająca uchwałę Nr 1/4 Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego p.n. „Pensjonat Zgoda”.

§ 1.

W uchwale Nr 1/4 Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa p.n. „Pensjonat Zgoda” wprowadza się następujące zmiany:

w § 3 dodaje się lit. e) w brzmieniu „wynajmowanie lokali użytkowych”;

§ 2.

po § 3 dodaje się § 3a i 3b w brzmieniu:

3a „Przedsiębiorstwo działa według zasad pełnego rozrachunku gospodarczego i rozlicza się z budżetem państwa poprzez budżet terenowy”.

3b „1. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa ustala Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie.

2. Na fundusz ten składają się będą:

- wartość nieodpłatnie przekazanego budynku przy ul. Szpitalnej 1,
- bezwrotna dotacja z rezerwy budżetowej na finansowanie środków obrotowych na pokrycie usługowego normatywu.

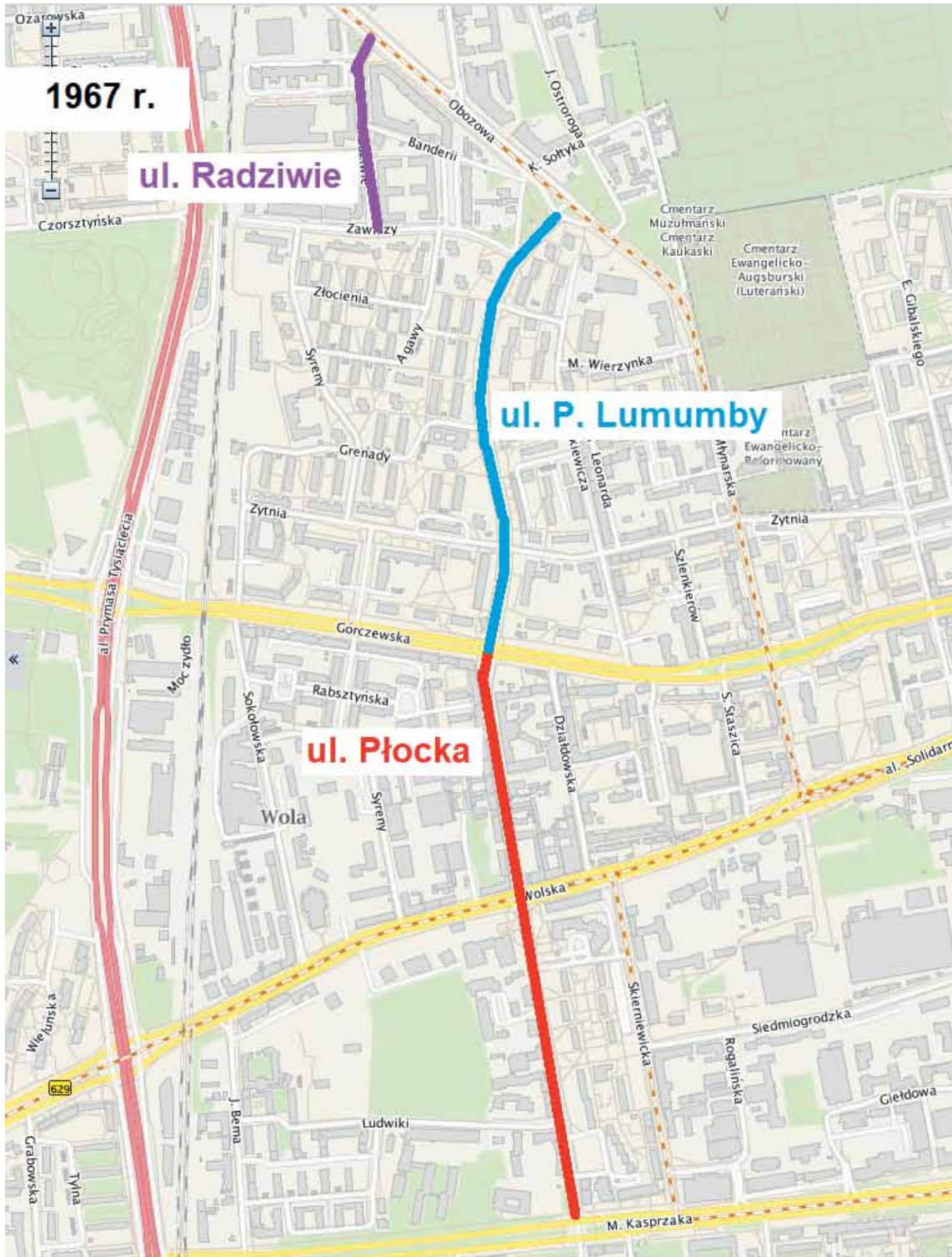
§ 3.

w § 7:

a) — lit. b) dodaje się na końcu wyrazu „oraz obywatele polscy zatrudnieni w instytucjach zagranicznych”;

WARSZAWA

WARSZAWA

Str. 2

DZIENNIK URZĘDOWY RADY NARODOWEJ M. ST. WARSZAWY

Nr 17/81

19. ulicy, biegnącej od ul. Słonki w kierunku zachodnim około 80 m i w kierunku wschodnim do ul. Białozora, między ul. Żołyń i ul. Białozora

nazwę: ul. Pantarki

Powsin — MF

20. ulicy, o nazwie roboczej „Grabalówki”, biegnącej od ul. Rosy (poprzez mostek na rzece Wilanówce) do ul. Bruzdowej

nazwę: ul. Grabalówki

**Dzielnica Warszawa Praga Południe
Gocławek — RG**

21. ulicy, o nazwie roboczej „Starego Doktora”, biegnącej od ul. Korkowej w kierunku północnym pierwszej równoległej do ul. Śnieżki po jej stronie zachodniej

nazwę: ul. Starego Doktora

22. ulicy, o nazwie roboczej „Króla Macjusia”, biegnącej od ul. Korkowej w kierunku północnym i następnie wschodnim około 150 m poza ul. Begonii i równoległej do ul. Korkowej po jej stronie północnej

nazwę: ul. Króla Macjusia

**Dzielnica Warszawa Praga Północ
Zacisze — PJ**

23. ulicy, biegnącej od ul. Generalskiej do ul. Kolejarskiej, między ul. Mroźną i ul. Krynoliny

nazwę: ul. Wiewiórki

24. ulicy o nazwie roboczej „Nowo-Jórskiego”, biegnącej od ul. Samarytanka w kierunku północnym około 200 m poza ul. Wojskową, pierwszej równoległej do ul. Błotnej po jej stronie wschodniej

nazwę: ul. Gustawa Reiehera

25. ulicy, biegnącej od ul. Samarytanka w kierunku północnym, pierwszej równoległej do ul. określonej w ust. 24 nin. § po jej stronie wschodniej (Projektowana II)

nazwę: ul. Piotra Kartina

26. ulicy, biegnącej od ul. Samarytanka w kierunku północnym, drugiej równoległej do ul. określonej w ust. 24 nin. § po jej stronie wschodniej (Projektowana I)

nazwę: ul. Kazimierza Cichowskiego

27. ulicy, biegnącej od ulicy określonej w ust. 24 nin. § w kierunku wschodnim, pierwszej równoległej do ul. Samarytanka po jej stronie północnej (Projektowana IV)

nazwę: ul. Henryka Woźniaka

28. ulicy, biegnącej od ulicy określonej w ust. 24 nin. § w kierunku wschodnim, drugiej równoległej do ul. Samarytanka po jej stronie północnej (Projektowana III)

nazwę: ul. Henryka Sternhela

Żerań Zachodni — PH

29. ulicy, biegnącej od ul. Zabłockiej w kierunku południowo-wschodnim na przedłużeniu ul. Myśluborskiej

nazwę: ul. Delfina

Henryków — PM

30. ulicy zwanej „Dołowa”, biegnącej od ul. Anecińskiej w kierunku południowym do ul. Żużlowej, pierwszej równoległej do ul. Szczerbca po jej stronie zachodniej

nazwę: ul. Dołowa

§ 2.

Zmienić nazwy niżej wymienionych ulic:

Dzielnica Warszawa Śródmieście

Powiat Północ — SD

1. Franciszka Salezego, biegnąca od ul. I. Potockiego w kierunku północno-zachodnim na nazwę: Alberta Schweitzera

**Dzielnica Warszawa Wola
Młynów WC**

2. Płocka, na odcinku od ul. Zawiszy do ul. Obozowej na nazwę: ul. Radziwie

**Dzielnica Warszawa Ochota
Okęcie Nowe — OD**

3. Bukszanowa, biegnąca od Al. Krakowskiej do ul. Radarowej, stnaowiąca przedłużenie ul. Franciszka Hynka na nazwę: ul. Franciszka Hynka

**Dzielnica Warszawa Praga Południe
Wawer — RK**

4. Władysława Belny-Prądmowskiego, biegnąca od ul. Br. Czecha do ul. IX Poprzecznej na nazwę: ul. Stradomska

**Dzielnica Warszawa Praga Północ
Targówek Przemysłowy — PE**

5. Władysława Bandurskiego, biegnąca od ul. Swojskiej do granicy miasta na nazwę: ul. Janowiecka

**Dzielnica Warszawa-Mokotów
Ursynów — Natolin — MJ**

6. Adama Wyrębowskiego, biegnąca od ul. Puławskiej do ul. Rybaltów na nazwę: ul. Beli Bartoka

§ 3.

Uchylić poz. 110 w załączniku Nr 5 do obwieszczenia Przewodniczącego Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy z dnia 23 maja 1960 r. o podjęciu uchwały Nr 16 Rady Narodowej m. st. Warszawy z dnia 5 maja 1960 r. w sprawie nadania nazw ulicom (Dziennik Urzędowy Rady Narodowej Nr 8, poz. 56) — zmieniającą nazwę ul. Srodkowej, os. Opacz, na nazwę ul. Napędowa.

§ 4.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Architektury, Nadzoru Budowlanego i Geodezji oraz Wydziałowi Komunikacji. Sprawozdanie z wykonania uchwały złoży Wydział Architektury, Nadzoru Budowlanego i Geodezji w terminie 6-ciu miesięcy.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

§ 6.

Uchwała wymaga publikacji w Dzienniku Urzędowym Rady Narodowej m. st. Warszawy.

PRZEWODNICZĄCY PREZYDIUM RN

Janusz Zarzycki

PRZEWODNICZĄCY OBRAD

Mieczysław Krajewski

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie, pl. Dzierżyńskiego 3/5
Konto: Narodowy Bank Polski VII Oddział Miejski, nr 1531-94/2-359.

Prenumerata roczna ze skorowidzem wynosi zł: 18.—, półroczna — bez skorowidza zł: 10.—. Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku — zł 0,90. Przy większej ilości stron — o zł 0,30 więcej od każdej drukowanej strony.

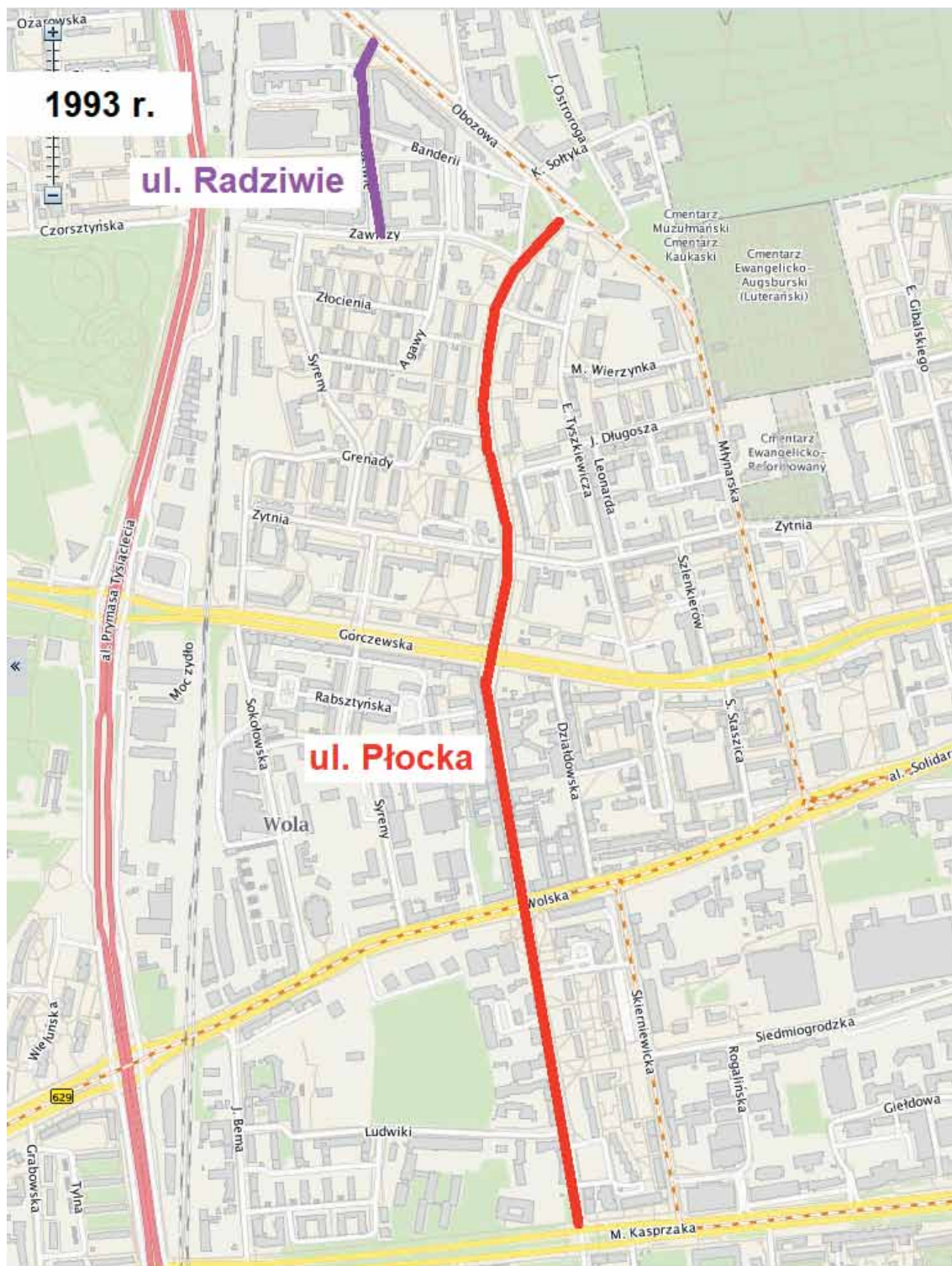
Ogłoszenia — zł 2,27 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Cena zł 0,90

ODBIORCA:

Drukarnia Nr 1, W-wa, Zam. 1611/67 — 1100 — T-43.

WARSZAWA

WARSZAWA

J. W. Kłosa

Uchwała Nr XI/54/93

WADY DZIELNICY-GMINY WARSZAWA WOLA
z dnia 29 czerwca 1993 r.
w sprawie zmiany nazwy ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16, poz. 95 z późn. zm.) w związku z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 18 maja 1990 r. o ustroju samorządu miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. Nr 343, poz. 200) uchwała się, co następuje:

§ 1

Zmienia się nazwę ulicy Patrice Lumumby na Płocka.

§ 2

Nazwa ulicy została uzgodniona z Prezydentem m. st. Warszawy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń Rady Dzielnicy-Gminy Warszawa Wola.

Przewodniczący
Rady Dzielnicy-Gminy
Warszawa Wola

Marek Tichy
Marek Tichy

AMW/U/044/40/93
SEKRETARIAT
A
WARSZAWA 9 VII 93
1725/93

SUWAŁKI

U c h w a ł a Nr 47/81

Miejskiej Rady Narodowej w Suwałkach
z dnia 12 marca 1981r.

w sprawie nadania nazw ulicom.

Działając na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych / Dz.U. z 1975r Nr 26, poz. 139 z późniejszymi zmianami / oraz zgodnie z wytycznymi stanowiącymi załącznik do Zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1968r. o ustaleniu wytycznych w sprawie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości / M.P.Nr 30, poz 197 / Miejska Rada Narodowa w Suwałkach postanawia :

§ 1

Nowym ulicom na powstającym osiedlu mieszkaniowym Północ IB nadać następujące nazwy :

1. Fryderyka Chopina,
2. Emila Młynarskiego,
3. Stanisława Moniuszki,
4. Karola Szymanowskiego,
5. Michała Kleofasa Ogińskiego,

U z a s a d n i e n i e :

F. Chopin / 1810-49 / - najwybitniejszy kompozytor i pianista polski, który szybko zdobył uznanie wśród mu współczesnych i na trwałe pozostał w pamięci potomnych. Twórca utworów głównie fortepianowych, opartych na motywach muzyki ludowej.

E. Młynarski / 1870- 1935 / - urodzony na Suwalszczyźnie / w Kibertach/, dzieciństwo spędził w Suwałkach. Karierę rozpoczął jako skrzypek. Popularność światową zdobywa jako dyrygent. Był także kompozytorem i pedagogiem. Z jego inicjatywy powstała Filharmonia Warszawska.

S. Moniuszko / 1819-72 / - wybitny kompozytor, twórca polskiej opery narodowej /"Halka", "Straszny Dwór"/ i liryki pieśniarskiej / ok. 300 pieśni solowych i chóralnych/.

K. Szymanowski / 1882 - 1937/- wybitny kompozytor, opracował nowy styl kompozycji oparty na elementach polskiego folkloru / słynny balet " Harnasie"/.

M.K.Ogiński /1765-1833-książę, podskarbi litewski, dyplomata. Był kompozytorem słynnych i do dzisiaj podziwianych polonezów fortepianowych, oper i romansów.

Jednocześnie powyższe nazwy pozwolą na utrzymanie jednolitości nazewnictwa w nowym osiedlu.

§ 2

Na osiedlu "M.Buczka" nowej ulicy, łączącej ul. Wojska Polskiego z ul. Zastawie, nadaje się nazwę Ulica Szwoleżerów.

U z a s a d n i e n i e :

nazwa ta pozwoli na utrzymanie tematycznej jednolitości w obrębie wspomnianego osiedla.

Jednocześnie upamiętniony zostanie fakt stacjonowania w Suwałkach w okresie międzywojennym 3 Pułku Szwoleżerów.

SUWAŁKI

§ 3

Na przygotowanym do zagospodarowania osiedlu " Hańcza " nowym ulicom nadejiesię następujące nazwy :

1. Białostocka,	25. Opolska,
2. Bielskobialska,	26. Ostrołęcka,
3. Bydgoska,	27. Pilska,
4. Chełmska,	28. Piotrowska,
5. Ciechanowska,	29. Płocka,
6. Częstochowska,	30. Poznańska,
7. Elbląska,	31. Przemyska,
8. Gdańska,	32. Radomska,
9. Gorzowska,	33. Rzeszowska,
10. Jeleniogórska,	34. Sieradzka,
11. Kaliska,	35. Skierniewicka,
12. Katowicka,	36. Słupska,
13. Kielecka,	37. Szczecińska,
14. Konińska,	38. Tarnobrzaska,
15. Koszalińska,	39. Tarnowska,
16. Krakowska,	40. Toruńska,
17. Krośnieńska,	41. Wałbrzyska,
18. Legnicka,	42. Warszawska,
19. Leszczyńska,	43. Włocławska,
20. Lubelska,	44. Wrocławska,
21. Łomżyńska,	45. Zamojska.
22. Łódzka,	
23. Nowosądecka,	
24. Olsztyńska,	

U z a s a d n i e n i e :

mając na uwadze historyczne wydarzenie, jakim było bez wątpienia wprowadzenie dwustopniowego podziału administracyjnego kraju, ulicom nadaje się nazwy pochodzące od nazw miast wojewódzkich.

Zapewni to jednocześnie jednolitość nazewnictwa w osiedlu.

§ 4

Wykonanie Uchwały powierza się Prazydentowi Miasta.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej

mgr Janusz Krzyżewski

/ podpis nieczytelny /

Za zgodność z oryginałem

data 20 kwietnia 1983r

INSPEKTOR
d/s Przygotowania terenów budowlanych
Irena Bychowska
Irena Bychowska

GDAŃSK

- 2 -

§ 3.

W Gdańsku na osiedlu mieszkaniowym "Zespa" ulicy biegnącej od skrzyżowania z ulicą Rokossowskiego do skrzyżowania z ulicą Dzierżyńskiego, stanowiącej obwodnicę jednostki A i B od strony torów kolejowych SKM nadaje się nazwę
"ULICA FRANCISZKA HYNKA"

§ 4

W Gdańsku-Zespa odcinkowi ulicy łączącej ulicę Franciszka Hynka z ulicą Grunwaldzką, o dotychczasowej nazwie ulica Pilotów nadaje się nazwę
"ULICA BRACI LEWONIEWSKICH"

§ 5

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Przewodniczący
Miajskiej Rady Narodowej

.....
/-/ Janusz Lewiński

UZASADNIENIE

Stocownie do Zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28.06.1968r o ustaleniu Wytycznych w sprawie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości /MP NR 30 poz. 197 z 1968r/ podaje się uzasadnienie wprowadzonych nazw ulic w mieście Gdańsku.

Ad. § 1 - 2

Powyższe nazwy zostały zaproponowane w oparciu o istniejący w tym rejonie klucz, nawiązujący się od nazw miast wojewódzkich.

Ad. § 3 - 4

Powyższe nazwy zostały zaproponowane w oparciu o obowiązujący w tym rejonie klucz nazw, dla upamiętnienia zasług wybitnych lotników, którzy przyczynili się do rozkwitu polskiego lotnictwa.

FRANCISZEK HUNEK - /1897 - 1958/, pilot balonowy Wojska Polskiego.

Był czynny udział w I Wojnie Światowej. W 1921 wraz z Armią Gen. Hallera wraca do kraju. Po ukończeniu Oficerskiej Szkoły Balonowej w Toruniu czynnie uczestniczy w nawigacji sportowej jako pilot balonowy.

Do najważniejszych, ob jego wyczynów sportowych należy:

- dwukrotne zdobycie Pucharu Gordon-Benetta
- dokonanie w 1933 roku, wspólnie z Burzyńskim, przelotu na trasie z Chicago /USA/ do Lwowa /Kam. Ar/
- dokonanie w 1934 roku, wspólnie z Le. Askiem, przelotu na trasie z Warszawy do Amur w/ Japonia.

Podczas II Wojny Światowej pełnił służbę w szeregach Wojska Lotniczego i należał do rejonu Świdles-Bartolom.

Od grudnia 1939r był w konspiracji. W 1940r przedstawił pisaną pracę, przeszedł pilnie obowiązek konspiracyjnych w Gross-Rosen Funt-Deichen i Bergen-Belsen.

Do powrotu w 1945r do kraju przyczynił się w Wojskowym Biurze Budowlanym.

GDAŃSK

Załącznik graficzny Nr 1
do Uchwały MRN Nr VIII/165/16

GLIWICE

. U c h w a ł a Nr X/52/75
Miejskiej Rady Narodowej w Gliwicach
z dnia 10 listopada 1975 r.

w sprawie: zmian w nazewnictwie ulic
odpowiedzialny za wykonanie uchwały : Prezydent Miasta
termin wykonania uchwały : 31.XII. 1975 r.

Miejska Rada Narodowa w Gliwicach działając na podstawie art. 15ust. 2 pkt.7 ustawy o radach narodowych z 25.I. 1958 r. /Dz.U.Nr 26 poz. 139z 1975 r./ oraz §1 pkt. 1 Zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28.VI.1968 r. o ustaleniu wytycznych w sprawie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości /MP nr 30 poz. 197/

u c h w a ł a :

dokonać następujących zmian w nazewnictwie ulic :

osiedle Bojków

1.	Nazwę ulicy Gliwickiej na całym przebiegu do granic miasta zmienić na ulicę Bojkowską.		
2.	Nazwę ulicy Szosa Mikołowska zmienić na ulicę Pszczyńską		
3.	" " Słowackiego	"	" Sienna
4.	" " Mickiewicza	"	" Rolników
5.	" " Świerczewskiego	"	" Żytnia
6.	" " Brzozowa	"	" Snopowa
7.	" " Dworcowa	"	" Łanowa
8.	" " Wolności	"	" Dożynkowa
9.	" " Szkolna	"	" Plonowa
10.	" " Sienkiewicza	"	" Miodowa
11.	" " Polna	"	" Glebowa
12.	" " Lotników	"	" Warzywna
13.	" " Wiejska	"	" Łąkowa
14.	" " Jasna	"	" Jęczmienna
15.	" " Krótka	"	" Łubinowa

osiedle Brzezinka

1.	Nazwę ulicy Główna	"	"	Kozielska
2.	" " Nowa	"	"	Białostocka
3.	" " Ligocka	"	"	Bydgoska
4.	" " Średnia	"	"	Sopocka
5.	" " Powstańców Śląskich	"	"	Kielecka
6.	" " Poprzeczna	"	"	Koszalińska
7.	" " Słowackiego	"	"	Radomska
8.	" " Polna	"	"	Zakopiańska
9.	" " 3 Maja	"	"	Siedlecką
10.	" " 1 Maja	"	"	Chełmska
11.	" " Szkolna	"	"	Płocka
12.	" " Ogrodowa	"	"	Kaliska
13.	" " Kasztanowa	"	"	Bielska
14.	" " Dębowa	"	"	Łódzka
15.	" " Klonowa	"	"	Rzeszowska
16.	" " Olchowa	"	"	Żywiecka
17.	" " Wiśniowa	"	"	Gnieźnieńska
18.	" " Leśna	"	"	Olsztyńska

SOSNOWIEC

Wykaz nazw ulic i placów m.Sosnowca

Lp.	NAZWA ULICY
331.	Cypriana Kamila Norwida
332.	Nowa
333.	Piotra Nowakowskiego
334.	Nowopogońska
335.	Objazd
336.	Objazdowa
337.	Obrońców Poczty Gdańskiej
338.	Obrońców Warszawy
339.	Obrońców Westerplatte
340.	Obwodowa
341.	Odrodzenia
342.	Ogrodowa
343.	Okólna
344.	Stefana Okrzei
345.	Olkuska
346.	Olsztyńska
347.	Olszynowa
348.	Opolska
349.	Hanki Ordonówny
350.	Władysława Orkana
351.	Orla
352.	Orlą Łwowskich
353.	Elizy Orzeszkowej
354.	Ostrogórska
355.	Owsiana
356.	Walentego Pałusa
357.	Władysława Pańczyka
358.	Parkowa
359.	Partyzantów
360.	Pastewna
361.	Patriotów
362.	Pawia
363.	Pekińska
364.	Wincentego Perzyńskiego
365.	Piaskowa
366.	Piechurów
367.	Piękna
368.	Pilotów
369.	Piotrkowska
370.	Piwna
371.	Plac Braci Bolesława i Józefa Koźuchów
372.	Plac Tadeusza Kościuszki
373.	Plac Medyków
374.	Plac Waldemara Zillingera
375.	Emilii Plater
376.	Plażowa
377.	Płonów
378.	Płocka
379.	Podgórna
380.	Podhalańska
381.	Podjazdowa
382.	Podmokła
383.	Pogodna
384.	Pogotowia
385.	Wincentego Pola
386.	Poleśna
387.	Pólna
388.	Południowa
389.	Józefa Poniatowskiego
390.	ks. Jerzego Popiełuszki
391.	Poprzeczna
392.	Porębska
393.	Portowa
394.	Jana Potasińskiego
395.	Powstańców
396.	Powstańców Śląskich

Poświadczam zgodność odpisu
dokumentu z oryginałem

BIURO
Urząd Miejski w Sosnowcu

Elżbieta Nawrot
mgr Elżbieta Nawrot

12 SIE. 2018 Strona 6

GNIEZNO

RADA MIASTA GNIEZNA Pierwszej Stolicy Polski

UCHWAŁA NR XXII/229/2016 RADY MIASTA GNIEZNA

z dnia 18 maja 2016 r.

w sprawie nadania nazw ulicom w Gnieźnie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2016 r., poz. 446) Rada Miasta Gniezna uchwala co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę ulica „Rymarska” drodze oznaczonej geodezyjnie jako działka numer: 8/7 (część działki) 22/2 i 2/5 arkusz mapy 91, zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Nadaje się nazwę ulica „Oficerska” drodze oznaczonej geodezyjnie jako działka numer 7/7 arkusz mapy 101, zgodnie z załącznikiem nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3. Nadaje się nazwę ulica „Wacława II” drodze oznaczonej geodezyjnie jako działka numer 1/32 arkusz mapy 122, zgodnie z załącznikiem nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 4. Nadaje się nazwę ulica „Władysława Jagiełły” drodze oznaczonej geodezyjnie jako działka numer 1/10 arkusz mapy 122, zgodnie z załącznikiem nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 5. Nadaje się nazwę ulica „Królowej Jadwigi” drodze oznaczonej geodezyjnie jako działki numer 1/6 i 1/12 arkusz mapy 122, zgodnie z załącznikiem nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 6. Nadaje się nazwę ulica „Dereniowa” drodze oznaczonej geodezyjnie jako działka numer 1/13 arkusz mapy 113, zgodnie z załącznikiem nr 4 do niniejszej uchwały.

§ 7. Nadaje się nazwę ulica „Płocka” drodze oznaczonej geodezyjnie jako działki numer 14/6 i 15/6 arkusz mapy 190, zgodnie z załącznikiem nr 5 do niniejszej uchwały.

§ 8. Nadaje się nazwę ulica „Książęca” drodze oznaczonej geodezyjnie jako działki: numer 5 arkusz mapy 184 i numer 5 arkusz mapy 183 (część działki), zgodnie z załącznikiem nr 6 do niniejszej uchwały.

§ 9. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Gniezna.

§ 10. Uchwała obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty na terenie miasta Gniezna.

Przewodniczący Rady Miasta
Gniezna

Michał Glejzer
Michał Glejzer

POZNAŃ

r n t V.
37/29.

Poznań, dnia 13. listopada 1929.

Do

Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa
i Porządku Publicznego
w Poznaniu

Uchwałą z dnia 12. listopada 1929 postanowił
Magistrat nadać nowe nazwy 13 ulicom osiedla przy
ulicy Warszawskiej zgodnie z załączonym planem.

Podając powyższe do wiadomości prosimy o ogłosze-
nie nazw w piśmie codziennym.

Tajdank

MEJSKI URZĄD BEZPIECZEŃSTWA
I PORZĄDKU PUBLICZNEGO
w Poznaniu
19 XI 1929
24559/29

BIBLIOGRAFIA

- Askanas K., *Sztuka Płocka*, Płock 1985.
- Badowski K., Nycek J. B., *Architektura Płocka*, Płock 2011.
- Bartoszewicz A., Bartoszewicz H., *Kartografia miast Mazowsza i ziemi dobrzyńskiej do końca XIX wieku*, Warszawa–Pułtusk 2012.
- Bartoszewicz H., *Z dziejów kartografii Mazowsza i ziem sąsiednich XVII-XX wieku*, Warszawa–Pułtusk 2012.
- Benevolo L., *Miasto w dziejach Europy*, Warszawa 1995.
- Bogucka M., Samsonowicz H., *Dzieje miast i mieszczaństwa w Polsce przedrozbiorowej*, Wrocław 1986.
- Bujak A., *Katedra płocka*, Warszawa 1995.
- Chojnacki J., *Petrochemia a rozwój Płocka*, Płock 1976.
- Chudzyński M., *500 lat województwa płockiego*, Płock 1995.
- Cieśla R., *Płock. Powstanie i rozwój miasta*, Płock 1957.
- Cybulski T., *Parafia ewangelicko-augsburska w Płocku od 1804 do 1956 roku*, Płock 2011.
- Czarnecki K., *Ikonografia Płocka w malarstwie, rysunku i grafice do roku 1939*, Płock 1989.
- Czumiński A., Jachnis M., *Płock i okolice*, Warszawa 1956.
- Dzieje Mazowsza do 1526 roku*, red. A. Gieysztor, H. Samsonowicz, Warszawa 1994.
- Dzieje Mazowsza*, T.1, red. H. Samsonowicz, Pułtusk 2006.
- Dzieje Mazowsza lata 1527-1794*, T.2, red. J. Tyszkiewicz, Pułtusk 2015.
- Dzieje Mazowsza lata 1795-1918*, T.3, red. J. Szczepański, Pułtusk 2012.
- Dzieje Mazowsza lata 1918-1939*, T.4, red. J. Szczepański, Pułtusk 2010.
- Dzieje Płocka*, red. A. Gieysztor, Płock 1979.
- Dzieje Płocka*, T.1, *Historia miasta do 1793 roku*, red. M. Kallas, Płock 2000.
- Dzieje Płocka*, T.2, *Dzieje miasta w latach 1793–1945*, red. M. Krajewski, Płock 2006.
- Dziesięć wieków Płocka*, red. J. Chojnacki, Płock 1969.
- Gawarecki W. H., *Wiadomości o mieście Płocku*, Warszawa 1821.
- Gawlikowski A., Hoszowski S., *Planowanie sieci komunikacji drogowej*, Warszawa 1978.
- Gierowski J. A., *Historia Polski 1764-1864*, Warszawa 1982.
- Gieysztorowa I., Zahorski A., Łukasiewicz J., *Cztery wieki Mazowsza. Szkice z dziejów 1526–1914*, Warszawa 1968.
- Ginter W., *Informator o kościele starokatolickim Mariawitów*, Płock 1989.
- Gołębniak A., Kordala T., *Na początku była Tumska Góra*, Płock 2000.
- Grabowski L., *Katedra płocka, jej dzieje i zabytki*, Płock 1970.
- Gryszpanowicz P., *Leksykon nazw płockich ulic*, Płock 2016.
- Gryszpanowicz P., *Płockie mosty na Wiśle*, Płock 2017.
- Grzybowski M. M., *Kościół katolicki w Płocku w latach 1793–2003*, Płock 2004.
- Grzybowski M. M., *Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Płocku 1356–2006*, Płock 2006.
- Grzybowski M. M., *Trzechsetlecie Seminarium Duchowego w Płocku 1710–2010*, Płock 2012.
- Handke K., *Dzieje Warszawy nazwami pisane*, Warszawa 2011.
- Handke K., *Semantyczne i strukturalne typy nazw ulic Warszawy*, Wrocław-Warszawa-Kraków 1970.
- Historia Płocka w ziemi zapisana. Podsumowanie wyników dotyczących badań archeologicznych*, red. A. Gołębniak, Płock 2000.

- Kita J., Nartnowicz-Kot M., *Patroni łódzkich ulic*, Łódź 2012.
- Koch W., *Style w architekturze arcydzieła budownictwa europejskiego od antyku po czasy współczesne*, Warszawa 1996.
- Kolińska K., Brzezicki A., *Płock*, Warszawa 1965.
- Kordala T., Matusiak K., *770 lat samorządu miejskiego w Płocku*, Płock 2007.
- Kordala T., *Płock w zaraniu dziejów*, Płock 1995.
- Kordala T., *Zanim powstał Płock*, Płock 2005.
- Kowalewski T., *Płock. Przewodnik*, Płock 1970.
- Krajewski M., *Płock w okresie okupacji 1939-1945*, Płock–Włocławek 2001.
- Kula M., *Nośniki pamięci historycznej*, Warszawa 2002.
- Kunkel R., *Architektura gotycka na Mazowszu*, Warszawa 2006.
- Macieszyna M., Maciesza A., *Przewodnik po Płocku*, Płock 1922.
- Miasta Mazowsza w XIX i XX wieku. Wybrane zagadnienia społeczno-gospodarcze i kulturowe (do 1939 r.)*, red. J. Szczepański, R. Turkowski, Pułtusk-Warszawa 2013.
- Miasta polskie w tysiącleciu*, T.1, red. M. Siuchniński, Wrocław–Warszawa–Kraków 1965.
- Miasta polskie w tysiącleciu*, T.2, red. M. Siuchniński, Wrocław–Warszawa–Kraków 1967.
- Nazewnictwo miejskie*, red. Stanisław Urbańczyk, Poznań 1989.
- Nowowiejski A. J., *Płock. Monografia historyczna*, Płock 1931.
- Płock w 750 rocznicę lokacji miasta*, oprac. Jerzy Stefański, Płock 1987.
- Płock wczesnośredniowieczny*, praca zbiorowa, red. A. Gołębniak, Warszawa 2011.
- Płocka Fara w służbie miastu*, red. J. Cegłowski, H. Płuciennik, Płock 2006.
- Respond S., *Słownik etymologiczny miast i gmin PRL*, Wrocław 1984.
- Rymut K., *Nazwy miast Polski*, Wrocław–Warszawa–Kraków–Gdańsk–Łódź 1987.
- Sokołowski Z., *Płock. Przewodnik*, Warszawa 1974.
- Sokołowski Z., Sołtysiak M., *Płock. Urbanistyka i architektura*, Warszawa 1975.
- Sokołowski Z., Żmudziński J., *Mazowsze Płockie. Przewodnik turystyczny*, Warszawa 1967.
- Sołtysiak M., *Płock i jego zabytki*, Warszawa 1963.
- Sołtysiak M., *Ratusz w Płocku*, Płock 1981.
- Szafrański W., *Początki Płocka w świetle wykopalisk archeologicznych*, Płock 1966.
- Wyższe Seminarium Duchowne w Płocku 1710-2010*, red. W. Graczyk, Płock 2010.
- Zygmunt L., *W rocznicę lokacji Płocka [w:] 780 lat lokacji Płocka*, red. J. Banasiak, Płock 2017.
- Żebrowski T., *Zarys dziejów diecezji płockiej*, Płock 1976.

mgr inż. Piotr Gryspanowicz (ur. 1981), inżynier branży drogowej, w 2005 r. ukończył studia na Politechnice Warszawskiej. Autor wielu projektów dróg i ulic w Płocku oraz powiatach: płockim i płońskim. Zajmuje się historią dróg i mostów w Płocku. Autor artykułów popularnonaukowych oraz pozycji książkowych: *Leksykon nazw płockich ulic* (Płock 2016) oraz *Płockie mosty na Wiśle* (Płock 2017). Laureat Ogólnopolskiego Konkursu Modernizacja Roku 2010 pod honorowym patronatem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej za *Rewitalizację Parku na Wzgórzu Tumskim* oraz w roku 2011 Konkursu Z Tumskiego Wzgórza za *Modernizację płockich skrzyżowań*. W latach 2011–2012 dyrektor Miejskiego Zarządu Dróg w Płocku, w latach 2012–2014 wykładowca na Politechnice Warszawskiej, właściciel firmy ROAD GROUP.

ISBN 978-83-945291-0-9